

**Josip Pečarić**  
**HRVATSKI VELIKAN BOŽIDAR ALIĆ**



**JOSIP PEČARIĆ**

**HRVATSKI VELIKAN  
BOŽIDAR ALIĆ**

**ZAGREB, 2025.**


© Josip Pečarić, 2025.



*Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog glumca i domoljuba u povodu 70. obljetnice njegovog rođenja*

*Akademik Josip Pečarić*

24. 12. 1954. ~ 24. 12. 2024.

Badnji dan.... Tvoj rođendan   
Ne dam vjetru, ne dam nikom,  
Da te prati, s tobom diše,  
Da se kiti tvojom slikom,  
Tjeram vjetar, tjeram kiše.....

SANDA ALIĆ, facebook

## KAZALO

|   |           |
|---|-----------|
| <b>UVOD: J. NOVAK: SJEĆANJE NA VELIKOG<br/>GLUMCA .....</b>   | <b>11</b> |
| <b>ALIĆ U MOJIM KNJIGAMA .....</b>  | <b>17</b> |
| <b>VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013. ....</b>  | <b>17</b> |
| BOŽIDAR ALIĆ, OSUĐEN NA DOŽIVOTNU HRVATSKU  | 17        |
| <b>PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015. ...</b>  | <b>19</b> |
| ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ, RECENZIJA KNJIGE .....  | 19        |
| OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE<br>ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU .....   | 23        |
| <b>ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA<br/>HRVATSKA, ZAGREB, 2015. ....</b>   | <b>33</b> |
| TREĆA JAVNA SJEDNICA HRVATSKOG NACIONALNOG<br>ETIČKOG SUDIŠTA .....   | 33        |
| SPALJENE DUŠE .....   | 45        |
| <b>J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ<br/>PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017. ....</b>   | <b>54</b> |
| KRENULO JE .....  | 54        |
| <b>DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’,<br/>ZAGREB, 2017. ....</b>   | <b>61</b> |
| GOVOR MRŽNJE I POZIV NA NASILJE PREMA<br>HRVATSKIM BRANITELJIMA U 2015. OD STRANE<br>SRPSKE MANJINE U REPUBLICI HRVATSKOJ ..... | 61        |
| HNES U BILTENU SNS-A .....  | 70        |

|   |             |
|---|-------------|
| REVIZIONIST HASANBEGOVIĆ .....  | 76          |
| <b>M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018. ,</b> .....           | <b>86</b>   |
| BOŽIDAR ALIĆ, NAZOVIMO DRUGI TORANJ ZAGREBAČKE KATEDRALE IMENOM MUČENIKA SLOBODANA PRALJKA .....                | 86          |
| <b>M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018. ....</b> | <b>99</b>   |
| RAZGOVOR SA SLOBODANOM PROSPEROVOM NOVAKOM, AUTOROM MONODRAME 'JA SLOBODAN PRALJAK' .....                       | 99          |
| BOŽIDAR ALIĆ, U SVOJEMU JE MUČENIŠTVU SLOBODAN PRALJAK VELIKI POBJEDNIK .....                                   | 108         |
| OVACIJE NA PRAIZVEDBI MONODRAME 'JA, SLOBODAN PRALJAK' .....  | 112         |
| VJEKOSLAV MAGAŠ, ZNANSTVENI SKUP, MONODRAMA, SVIJEĆE I SV. MISE ZADUŠNICE ZA SLOBODANA PRALJKA .....            | 114         |
| <b>VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020. ....</b>  | <b>116</b>  |
| POGOVOR, ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM .....   | 116         |
| <b>MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020. ....</b>   | <b>123</b>  |
| MIROSLAV MEĐIMOREC, SLOBODAN PRALJAK .....  | 123         |
| <b>REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020. ....</b>  | <b>131</b>  |
| SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN .....  | 131         |
| <b>DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020. ....</b>   | <b>134</b>  |
| UVODNI TEKST. PISMO DR. SC. MATU ARTUKOVIĆU   | 134         |
| <b>ĐURO VIDMAROVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021. ....</b>  | <b>140</b>  |
| UVOD .....  | 140         |
| <b>VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.</b>  | <b>144</b>  |
| UVOD .....  | 144         |
| <b>STJEPAN RAZUM U SLUŽBI ISTINE, ZAGREB, 2021.</b>   | <b>147</b>  |
| UVOD .....  | 147         |
| <b>„JA SAM POBJEDNIK“ / NIKOLA ŠTEDUL, ZAGREB, 2022. ....</b>   | <b>151.</b> |



UMRO JE GLASOVITI EMIGRANT NIKOLA ŠTEDUL:  
NAKON ŠTO JE PREŽIVIO ATENTAT UDBE U  
EDINBURGHU, VRATIO SE I UKLJUČIO U  
DOMOVINSKI RAT ..... 151

**AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS ..... 158**



## UVOD

Prije četiri godine napustio nas je veliki hrvatski glumac Božidar Alić. Evo kako se od njega oprostio hrvatski književnik Javor Novak:

### **J. NOVAK: SJEĆANJE NA VELIKOG GLUMCA**

04. ožujka 2020.

### SJEĆANJE NA VELIKOG GLUMCA

Otišao je, prerano je preminuo, Božidar Alić (1954.) kazališni, filmski, televizijski i radijski glumac, ali i pjevač i glazbenik. Pamtimo ga po njegovim brojnim i velikim ulogama. Dug ih je niz. No ne i svi. Dječica Univerziteta političkih nauka u Zagrebu iz Informativnog programa tzv. nacionalne televizije ignorantski i uvrjedljivo uzimaju sebi pravo pa mu pokušavaju nalijepiti nekakav optužujući nekrolog. Za njih je Božidar Alić kontroverzan glumac. U najboljem, vjerojatno su željeli reći velik glumac, ali kontroverzan homo politicus (je li to presudno?) jer u njegovim grozdovima od glume nema baš nijedne sporne, proturječne, prijeporne ili nepoćudne role. Nema ni u njegovu ozbiljnom političkom djelovanju. Ali ima u njegovim političkim stajalištima, kako to ideologijom ograničena, a preodgojena dječica s onoga univerziteta

vide i ne mogu drugačije, školovano oslijepljeni, vidjeti. Komunjarskog aktivista i glumačkog osrednjaka Vilija Matulu će slaviti, ali će velikog Božidara Alića omalovažavati. Obojicu ne po glumi. Takve su to glave.



Je li Božidar Alić bio kontroverzan kad je među malobrojnima bio primljen na Akademiju dramskih umjetnosti u Zagrebu? Primljen od legendarnih glumačkih i redateljskih osobnosti. Je li bio kontroverzan kada se poslije diplome usavršavao u Italiji? Je li bio kontroverzan na pozornici Dubrovačkih ljetnih igara? Je li bio kontroverzan kada je glumio na tri svjetska jezika pa tako i u Njemačkoj ili s velikim redateljskim i glumačkim međunarodnim zvijezdama? Je li bio kontroverzan u naslovnim ulogama? Svi smo mi kontroverzni koji nismo nečije sluge.

Površnjacima, postao je kontroverzan onoga trenutka, s početka osamdesetih, kada je prirodno stao isticati svoje domoljublje i hrvatstvo. Isprani ljevičarski mozgovi ni tada, za uspona fašiste i okupatora Miloševića, pa sve do dana današnjega nisu i ne razlikuju

zdrav hrvatski nacionalizam od neprihvatljiva šovinizma. Mrzilački ustrojeni nereformirani drugovi preziru sve i svakog tko nije dio njihove partije. „Tko nije s nama taj je protiv nas“ parazitira i još živi u njima i divlja i dan danas javno, pa čak i u trenutku smrti umjetnika. Velike smrti, velikoga glumca.



Nije u medijima, kako to obično bude, pa tako možemo suditi kako predsjednik Vlade Plenković i njegova ministarka kulture, a bome ni na gradskoj razini kulture nisu ni poslali ni objavili sućut pokojnikovoj obitelji. Ako je to točno, uklapa se. Pa ne će valjda politika poštivati imperativnu autonomiju glume i umjetnosti? Kao u komunizmu: drugove koji ne poštuju aktualnu politiku stavlja se na crne liste. Ako ne i što gore. Bilo kako bilo, politika time ništa nije rekla o glumcu i umjetniku, pokojnom Božidaru Aliću, oni su samo još jednom sve rekli o sebi i svome narcizmu te obveznom totalitarizmu. Tim je veći. Tko zna, da se njih pitalo, možda ne bi ni stali tek na onoj diskvalifikatornoj krilatici HRT-a o kontroverznom glumcu. Možda bi imali još i gore riječi. Logika: on nije poštovao nas, pa ne ćemo ni mi njega... u trenutku smrti, u kontekstu najšire umjetnosti, upravo je degutantna. Političari su neuki u ljudskosti. Vjerojatno najodurniji tekst je onaj notornog Borisa Homovca i objavio ga je, a tko drugi nego medijski brat Nobocty - telegram.hr. Homovac je tako dočekaao priliku da se obračuna s mrtvom osobom, suprotiva pijetetu. Onom elementarnom. „Odlika“ je ideološki zaslijepljenih liliputanaca da se razračunavaju i nakon smrti. Tako je u njegovu tekstu najviše žuči o privatnome, posebno političkom životu glumca jer za Homovca, kao i za tolike druge nazovi ljevičare,

mi ne živimo u demokraciji i potpun spektar političkih silnica nije im ni poželjan niti dopušten. Po logici „reci mi da ti ne rečen“, blati se svakoga tko nije polutan, tko je od nacionalnog osjećaja, tko je domoljuban ili orijentiran imalo desnije. Smrt nema ništa s tim, poručuju nam svojim mrzilačkim tekstovima drugovi, čak i kad kukavički diraju u konkretnu i recentnu smrt i umjetničku sudbinu.

Nije bolji ni tekst onoga Nenada Polimca koji smrt vidi kao prigodu da napiše sve što misli i pobroji sve negativno i pozitivno što o Božidaru Aliću zna. Ono kao: sad je mrtav pa da izvadim sve što sam godinama skupljao u stražnjemu džepu. Koji je u trenutku smrti zapravo zbrzao ono pozitivno tek da bi zgrabio priliku i realizirao slabo prikrivenu nasušnu mu potrebu vađenja crijeva. Nema milosti za ideološke protivnike, nikada. Miliciji treba reći sve.



U Hrvatskoj su tako neki (opetice) pali na ispitu iz elementarne humanosti: „o mrtvima sve najbolje“. Nisu u stanju suspregnuti svoju mržnju spram novog i znanstvenog poimanja povijesti i zbilje od one zadrte i propisane komunističke. Pa tako i u trenutku smrti dokazuju se i potvrđuju kao pravovjerni medijski komesari jer njima ništa i nikada nije sveto. Kako su se oni drugovi mogli poslije Drugoga rata odricati svoje najbliže obitelji ili drugova iz iste partije, tako i dan danas ovi ne poštuju ništa i nikoga - čim veći pokojnik tim bolje i korisnije po njih i njihov svjetonazor uz podobničko medijsko pozicioniranje.

Ima u svemu tome i mnogo primitivizma, naravno. U Hrvatskoj je moguće desetljećima biti istinski velik glumac, a onda kad čovjek ispali nekoliko političkih rečenica, s njim se treba obračunavati i preko groba. Tri Alićeve rečenice tako su im veće i važnije pa ih svi apatridi spremno recitiraju u svojim listinama inkriminacije. Što njima znače desetljeća vrhunske glume?



Što uzak um zna o slavi i uspjehu? O životu glumca koji se vrlo brzo vinuo u visine i osim pozitive doživljavao i preživljavao da ga ljudi hvale ali i žvaču. Da nemaš privatnost i da ti se privatni život pretpostavlja umjetničkom. Da nigdje nemaš mira do li na pozornici. Nikome se ne može propisivati kako će se nositi s tim bremenjem, niti postoji fakultet na kojemu se uči pro et contra slave. Voljele su ga i žene pa se zavist osim zbog dodjele uloga množila i na tom (žuđenomu) polju. Nakon mladosti, „nakon svijeta na dlanu“, Alića je očito duboko pogađalo (i na dnevnoj razini do nepodnošljivosti opravdano iritiralo) sustavno medijsko podcjenjivanje branitelja, Domovinskog rata, junačkih postrojbi HOS-a i njihova pozdrava Za

dom spremni. Treba valjda hrvatsku slavnu povijest skriti i pokopati duboko u sebi te klicati: dobro je! Bravo današnja Hrvatska! Rat je prošao, osudimo junake.

Trebalo se dodatno nositi i s činjenicom da si javna osoba, koju mnogi ne samo grabe kao javnu svojinu, već i koji od tebe očekuju reakciju na sva ta zla među kojima živimo. I mnogi smo dobro prilagođeni pa šutimo. Mi možemo, Božidar Alić nije mogao. Imamo li pravo to mu zamjerati? Tko smo mi da sudimo?

Srećom, mnogi su imali kućni odgoj i ljudski mot pa su se od velikoga glumca i kolege oprostili dostojanstveno, uz svoja najljepša sjećanja, kako i dolikuje: evocirajući umjetnički rad i velike uloge. Ono što u tri riječi ne stane. A upravo je to bio i ostao sukus života, umjetnika, Božidara Alića.

Neka mu je laka hrvatska zemlja koju je toliko volio!

**Javor Novak**

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/33715-j-novak-sjecanje-na-velikog-glumca.html>

U ovoj knjizi dajem tekstove iz mojih knjiga u kojima spominjem ili ih je napisao moj dragi prijatelj koji nas je prerano napustio.

**Akademik Josip Pečarić**



## ALIĆ U MOJIM KNJIGAMA

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB,  
2013.

BOŽIDAR ALIĆ

### OSUĐEN NA DOŽIVOTNU HRVATSKU

**Rat, naime, još uvijek traje. Podmukao, tih, zloguk!  
No, Hrvatska, a i Hrvati će preživjeti. Sve ćemo mi to  
nadživjeti. Usprkos, uz prkos i unatoč svima i svemu.  
Jer . . . "dok je srca bit će i Kroacije"**

Kriv si, Ivane Dončeviću! Kriv si, Ivane Dončeviću, jer si bio hrvatski branitelj! Kriv si, Ivane Dončeviću, jer si uzdizao svoje dvoje djece! Kriv si, Ivane Dončeviću, jer si čistio Sveto hrvatsko tlo od klica zla koje posijaše srbi! Kriv si, jer si živio časno, kao što mi, Hrvati i živimo! I naposljetku kriv si, Ivane Dončeviću, jer je ova trenutna vlada Tvojim rukama aktivirala eksplozivnu napravu koja Te ubila u noći 28/29. lipnja negdje oko 3.30.

Da, ubili su Te: josipovići, milanovići, pusići, stanimirovići, uzelci, pupovci, jovanovići, mesići i ostali nikolići & co!

Ne samo da Te ova srbijanska vlada, koja sebe naziva hrvatskom i koja trenutno stoluje u Domaji, ubila, već je pokušala zatrti svaki trag svojega zločina. Vijest o tvojem skončanju trajala je tek nekoliko minuta na stranicama teletexta Nove TV. Na RTL uobičajene pederastične gluparije, a na HRT-u si možda još i živ?!? Ili, možda, što je još bolje za njih, nikada nisi ni postojao.

Tvoja smrt nije smjela kvariti svečanost karmina pri isporučivanju Hrvatske u (eu)ROPSKU zajednicu. Ti si se, Ivane Dončeviću, drznuo umrijeti u suverenoj državi Hrvatskoj, a pokopaše Te u (eu)ROPSKOJ zajednici.

Grobare sam već naveo. Ti antiFAŠISTI plesahu do dugo u noć na 1. srpnja svoje krvoločno, slavodobitno kozaračko kolo, u izrežiranim baletnim papučicama, s okrvavljenim petokrakama namjesto srdaca. Po grobovima predaka naših plesahu. Traje to od Franjine smrti. Od smrti našeg prvog i jedinog Predsjednika svih Hrvatica i Hrvata, izruguju nam se sikteći umilno titov regionalni "napred". Slave oni srbijanski poraz pretvarajući ga u svoju pobjedu. E, je su li se rasplesali tu noć u bratstvo-jedinstvenom (regionskom) zagrljaju! Jedino je Angela Merkel bila i ostala gospođa, uljudno se ispričavši, uz milu laž, kako su joj obveze naglo nabujale, upravo na prvo hrvatsko (eu)ROPSKO jutro. Nedostajao je samo peđa grbin da ih on, kao homoseksualni par, sve usvoji i posvoji. . .

...dok ćirilica, kao kuga i kolera, potihom prodire u sve pore načete Zvonimirove lađe, šireći se poput malignoga srbijanskog tumora na još donekle zdravom hrvatskom tijelu. Imala bi gospođa doktorica Bosanac za to lijeka, no UDBI isprepletenu tim istim srbima, to ne odgovara. Terapija svemu tome bit će duga, invazivna i intenzivna!!! (tko je shvatio, shvatio je. op. a.)

Rat, naime, još uvijek traje. Podmukao, tih, zloguk! No, Hrvatska, a i Hrvati će preživjeti. Sve ćemo mi to nadživjeti. Usprkos, uz prkos i unatoč svima i svemu. Jer . . .

"dok je srca bit će i Kroacije"

Dnevno.hr, 9. srpnja 2013

## **PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.**

**DR. ZVONIMIR ŠEPAROVIĆ**  
**Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog  
sudišta**

### **RECENZIJA KNJIGE**

**Josip Pečarić „Propadne im crvena Hrvatska“,  
Zagreb 2015.**

Akademik Josip Pečarić daruje nam opet jedan novi naslov, jednu od svojih publicističkih knjiga. Taj Hrvat iz Boke Kotorske, akademik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti svjetski autoritet u matematici (teorija nejednakosti), Hrvat koji dobar dio vremena provodi u velikom svijetu koji ima svoje studente i doktorande u Pakistanu i Australiji, ali koji je i član *The New York Academy of Scidence*, koji objavljuje u svjetskim časopisima i za kojega kažu da je „veliko ime u teoriji nejednakosti“, pa je tako izrastao u svjetsku figuru matematičara koji je prošle godine proslavio objavljivanje tisuću objavljenih znanstvenih radova. Naš akademik Pečarić nije se zadržao samo na istraživanju i objavljivanju knjiga iz područja svoje znanosti, u kojoj je svjetska klasa već se, osobito posljednjih desetak godina, posvetio društvenim temama od velike važnosti za razumijevanje stvaranja i očuvanja Hrvatske države. Već sami naslovi njegovih publicističkih dijela govore o njegovoj djelatnosti i širini njegovih interesa: *Srpski mit o Jasenovcu - o Bulajićevoj ideologiji genocida hrvatskih autora*, „*Sramotni sud u Haagu*“, „*Pronađena polovica duše: deset godina s australskim Hrvatima*“,

napisao je dvije knjige o „*Trijumfu tuđmanizma*“, o Budaku, o diskusiji s Goldsteinom, o Thompsonu, o rasizmu svjetskih moćnika i domaćih slugu, o Vukovaru i njegovom Stožeru. Posljednja knjiga prije ove bila je ona „*Ako voliš Hrvatsku svoju*“, 2014.godine.

Posebna mu je ljubav njegova rodna Boka. O Boki kotorskoj napisao je izvanredne tekstove: „*Borba za Boku kotorsku: U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski*“. 1999., „*Hercegovac iz Boke: Što sam govorio o Hrvatima BiH*“, 2003.. U dodatku na kraju ove knjige, pod naslovom: „*Zaljev hrvatskih akademika*“ piše o tome kako je predsjednik *Hrvatske bratovštine* „*Bokeljska mornarica 809*“ po uzoru na poznati naziv *Zaljev hrvatskih svetaca*, Boku nazvao Zaljev hrvatskih akademika. Pečarić u svom tekstu spominje znamenite bokeljske akademike među kojima su da spomenem samo trojicu. Prof. Dr. Karlo Radoničić, rektor Sveučilišta u Zagrebu Vladislav Brajković koji je i mene i mnoge druge generacije učio Pomorsko pravo i Ivan Brkanović skladatelj koji je napisao između ostalog simfonijsku pjesmu *Zemljo Hrvatska*, operu oratorij *Zlato Zadra*, pet simfonija i veličanstvenu operu Ekvinocij prema Vojnovičevoj drami. Ovoj plejadi pridružio se i veliki Bokelj naš akademik Josip Pečarić.

Njegova najnovija knjiga *Propade im crvena Hrvatska* krajnje je aktualno djelo u kojoj objavljuje i tekstove o nedavnim zbivanjima. Posebno ga je ponijela tema izdaje nacionalnih interesa i veleizdaja u Hrvatskoj. Nije ni čudo jer on je jedan od osnivača i najistaknutijih članova uz akademika Slobodana Novaka, Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES). U pisanju naš autor ne šteti protivnike (*Josipović je glup ili bolestan u glavu?*) kad piše o ispadu Ive Josipovića, koji je za profesore Zdravka Tomca i Josipa Jurčevića, koji su iznijeli u javnost etičku osudu HNES-a protiv Ive Josipovića, izjavio da su oni bolesnici i da su luđaci. Popratio je i smrt istaknutog člana HNES-a prof. dr. Branimira Lukšića. Pečarić se pita tko je najveći veleizdajnik Hrvatske, i ima teškoća odlučiti se između svih pet etički optuženih (Josipović, Mesić, Pusićeva i Pupovac) Jedno poglavlje glasi: „*Znate li da je predsjednik RH osuđen za veleizdaju*“. U slijedećem naslovu kaže „*Veleizdajnik stalno pokazuje kako ne voli ni Hrvate ni Hrvatsku*“. Posebno ga

impresionira javna djelatnost sisačkog biskupa Vlade Košića za kojeg kaže da je „*hrvatska vertikala*“. U prilogu knjige objavljuje tekst biskupa Košića: „*Možda su Milanović, Josipović krenuli putem obraćenja, ali neka mi ne dolaze na božićnu misu*“. Ovaj prvi dio završava čestitkama na pobjedi prve predsjednice RH Kolinde Grabar Kitarović pod naslovom „*Pobijedila je ljubav za hrvatski narod i svoju državu*“. U svojoj aktivnosti akademik piše pisma upozoravajući na različite pojave: tako predsjedniku Vlade šalje već trinaesto pismo, a objavljuje zajedno s nama „*Otvoreno pismo potpore i Domovinske zahvalnosti Božidaru Aliću*“ piše i tekst: „*Hrvatski velikan Željko Sačić: Zagrebačko županijsko državno odvjetništvo u agresiji na Domovinski rat*“. *Na kraju* i objavljuje predgovor knjige; „*100 posto za Hrvatsku*“.

U prilogu ove knjige ponavlja i svoje dvije tematske velike ljubavi, u poglavljima s naslovom: „*Ako voliš Hrvatsku svoju*“ i „*Hajka na Thompsona*“. U prvom piše: „*Josipović je izdao svoj narod, državu i svoju struku*“. Objavljuje i tekst Zdravka Tomca: „*Josipović ne samo da ne voli Hrvatski narod, on ga prezire – u Srbu rekao kako je crvena zvijezda petokraka i kapa partizanka simbol demokracije, slobode i ljubavi*“. Prikazuje i predstavljanja svoje knjige u Mostaru u suradnji s Matom Kovačevićem.

Hajka na Thompsona je prava riječ o ovom našem junaku. Akademik piše da nitko nije kao Thompson, navodeći i i tekstove Damira Pešorde i don Anđelka Kačunka. Nije propustio registrirati da su novinari Jutarnjeg lista priznali pisanje neistina i ispričali se Thompsonu i da je čak „*The Jerusalem Post*“ odao veliko priznanje Thompsonu. Knjiga završava naslovom Čavoglave ili Knin/Thompson ili protudruštvo. Thompsona prikazuje i u odnosu s Franjom Tuđmanom zatim „*Hrvatskim šovinistom Aleksandrom Stankovićem*“ bavi se Thompsonom i međunarodnom politikom, navodi i tekst mladog Mladena Kostića, uspješnog Hrvata iz Stuttgarta, s njegovim tekstom: „*Sramotna šutnja hrvatskih diplomatskih predstavništava u Njemačkoj o sustavnom širenju laži o Marku Perkoviću Thompsonu*“. Naš je autor uvijek na strani

Thompsona kad piše udar na Thompsona – udar je na Hrvatsku i kako ubiti domoljubnog pjevača ili kako ubiti Hrvatsku.

U jednom tekstu na internetu objavljen je tekst: „*Hrvatski nacionalist akademik Josip Pečarić*“ Kada ga proglašavaju nacionalistom oni ne misle da je to nešto dobro. Oni ga kude, oni mu predbacuju to što u svojim publicističkim radovima istupa uvijek u zaštitu i s ljubavlju za Hrvatsku. Taj „nacionalist“ nije ništa negativno to je samo potvrda da je akademik Pečarić prepoznat kao onaj koji uvijek štiti i ljubi svoj narod i svoju Hrvatsku. Da ima velike ljudske kvalitete vidi se i po tome što mu je jedan od studenata dr. G. Hulan Farid, kada je proglašen doktorom znanosti, pročitao svoju pjesmu na engleskom jeziku: „*Kada pričam s Vama (posvećeno akademiku Josipu Pečariću*“. To je dirljivo. Nitko od nas drugih koji smo imali sreću odgojiti i unaprijediti mlade doktore znanosti ne može se pohvaliti da mu je njegov doktorand napisao pjesmu zahvale koja počinje dirljivo:

*„Osjećam da pričam sa svojom dušom, kada pričam s Vama  
Dobivam neopisivi mir, kada pričam s Vama  
Srećom, našli ste se u mom životu da ga uljepšate...*

Pjesma završava stihom:

*„Kada pričam s Vama, uviđam da ste savršeni čovjek“.*

Lijepo je dobiti tako rijetko produhovljeno priznanje. Mi koji imamo sreću i zadovoljstvo surađivati s akademikom Josipom Pečarićem uživamo u njegovoj blizini, u njegovoj mudrosti u njegovoj veličini i posebno u njegovom rodoljublju.

Najtoplije preporučam knjigu Josipa Pečarića, Propade im crvena Hrvatska, jer je to istina. Crvene Hrvatske nema, nadajmo se više biti neće. U tome je i značajan doprinos i akademika Josipa Pečarića kao pisca i kao člana Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta.

## OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU

Potaknuti najnovijim medijskim napisima, usmjerenim na ugrozu časti i dostojanstva uglednog hrvatskog dramskog umjetnika, hrvatskog branitelja iz Domovinskog rata kao i osvjedočenog domoljuba gospodina Božidara Alića, mi dolje potpisani dajemo punu potporu njegovoj domoljubnoj i rodoljubnoj inspiraciji pri javnom govoru. S obzirom na općepoznate činjenice sadržane u etičkoj osudi Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta od 10. prosinca 2014. godine, a kojom je Ivo Josipović etički osuđen za veleizdaju, smatramo da nitko nema pravo na osudu gospodina Božidara Alića zbog izjave koju je dao Hrvatskoj televiziji te izborne noći 11. siječnja ove godine. To pravo nema ni Hrvatsko društvo dramskih umjetnika, jer gospodin Božidar Alić prilikom davanja te izjave nije nastupao u ime te udruge, pa je stoga logično pomanjkanje njihova legaliteta i legitimiteta u bilo kakvom obraćanju javnosti.

U iskrenoj i dobroj namjeri, ovim otvorenim pismom pozdravljamo gospodina Božidara Alića želeći mu svako dobro. te istodobno izražavamo domovinsku zahvalnost za sve što radi na promicanju slobode misli i govora, istinoljubivosti, vjeroispovijedi, odanosti hrvatskoj državotvornosti te univerzalnim temeljnim ljudskim pravima.

U Zagrebu, 18. siječnja 2015.

1. Prof. emer. dr. sc. Zvonimir Šeparović,
2. akademik Josip Pečarić,
3. prof. dr. sc. Josip Jurčević,
4. dipl. pravnik Zdravko Vladanović,
5. prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić
6. Damir Borovčak, dipl.ing., publicist
7. Ante Brčić, novinar
8. Marito Mihovil Letica

9. Marija Markic, Toronto
  10. Slobodan Markic, Toronto
  11. Renato Smokrović
  12. Nikola Štedul
  13. Jadranka Lučić, Zagreb
  14. Mladen Kostić, Stuttgart
  15. Zvonimir Trusic, Zagreb
  16. Marta Čerina – Zagreb
  17. Nevena Abramovic, Toronto-Canada
  18. Dusko Abramovic, Toronto-Canada
  19. Oskar Šarunić, Zagreb
  20. Ivo Markulin, pok. Kažimira, Kap.d.pl. iz 23273 Preko, Bilišće
- 7
21. magistar Fabijan Lovrić - Knin
  22. Vlado Glavaš
  23. Danica Glavaš
  24. Josip Djukic,USA
  25. Mladen Galić - dragovoljac Domovinskog rata
  26. Ante Periša
  27. Ante Glibota, redovni član Evropske Akademije Znanosti, Umjetnosti i Literature, Pariz
  28. don Miljenko Babaić
  29. Hrvoje Glavota
  30. Dajana Glavota
  31. Domagoj Musa
  32. Seada Musa
  33. Dea Musa
  34. Đivo Bašić, Dubrovnik
  35. mr. Gordana Turić, dipl. inž., bivša saborska zastupnica
  36. Stjepan Samoborec, P h r
  37. Prof. dr. sc. Stipe Kutleša
  38. Nikša Koncani, Zagreb
  39. Ivan Mlikota
  40. Marko Alagić, Zagreb
  41. Ante Mlikota, Zagreb
  42. Marija Vukić
  43. Petar Gelo Hrvatski radio most Melbourne



44. Prof. dr. sc. Milan Nosić
45. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
46. Milenko Barbir
47. Josip Maršić, HSP
48. Vesna Janes, Samobor
49. Miljenko Plisic, Bern
50. Branimir Bilić, umirovljenik
51. Ivanka Bilić, umirovljenica
52. Đurđica Bastjančić, prof.
53. Iva Bastjančić, nast.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing.
55. Nevenka Nekić, prof., Zagreb
56. Roko Sikirić, Vouvry VS, Švicarska
57. Dubravko Deletis
58. Josip Maršić
59. Ante Kraljević, književnik, Zagreb, Ul.
60. Tomislav Stjepanov Krčmar
61. Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.,  
Zagreb
62. Matko Marušić
63. Ive Livljanić,
64. Mario Filipi, dipl. polit, novinar, publicist, 100% invalid  
Domovinskog rata
65. Ivan Martinović
66. Ilija Bagarić, dr. med., PožegaAnka Đonlić
67. Mato Artuković, Slavonski Brod
68. Željko Tomašević, član Predsjedništva HŽD-a
69. Janko Bučar, književnik
70. Stjepan Tokić
71. Vladimir Biondić, Zagreb, Bukovačka 159
72. Jozo Andrić
73. Marija Bakovic, Stockholm
74. Mira Martinec
75. Ivan Bradvica, pjesnik
76. Mate Bekavac
77. Zaviša Kačić-Alesić, prof.
78. Stjepan Razum, povjesničar

79. Anka Đonlić
80. Stanko Šarić
81. Ante Beljo, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
82. Đuro Vidmarović, hrvatski književnik, povjesničar, Zagreb
83. Boris Kuzmanovic, Milwaukee, Wisconsin, SAD
84. Ivanka Kuzmanovic, Milwaukee, Wisconsin, SAD
85. Damir Ljubičić, ing. Telekomunikacija, Zagreb
86. Prof.dr.sc. Ivica Veža, Sveučilište u Splitu
87. Vera Primorac, hrvatska književnica
88. Šime Letina
89. Stjepan Trčak, Zagreb
90. ing. Mijo Mile Kokan, Split
91. Mirko Strabic
92. Miljenko Strabić, dipl.ing.grad.
93. Mladen Deletis
94. Renata Jendričko
95. Blažena Magdić, umirovljenica
96. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
97. Dominik Stamać, dipl.ing. prometa u mirovnini, Zagreb
98. Nikola Mulanović, Branitelja Dubrovnika 33, Dubrovnik
99. Branko Juroš, dipl. oec. Sesvete
100. Don Lazar Čibarić
101. Krešimir Landeka, Vinkovci
102. don Vinko Puljić, Siegen
103. Alojzije Kokorić, ing., Tribunj
104. Šimun Budimir
105. Mirjana Budimir
106. Hrvoje Budimir
107. Zvonimir R. Došen, Kanada
108. Vesna M. Došen, Kanada
109. Damir Grošinić, Sveti Ivan Zelina
110. fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
111. Petar Vulić, Split
112. Prof. dr. Tomislav Sunić
113. don Ivan Vrdoljak, Podgrađe
114. Gojmir Milat Sveti Filip i Jakov
115. dr. Med. Dent. Marija Topić, Zagreb

116. Marija Peakić Mikuljan, književnica
117. Stipe Marić, BiH
118. Marina Cotić, dipl. prav.
119. Jasmina Boch
120. Tomislav Frković, Buenos Aires, Argentina
121. ing. Mijo Mile Kokan, Split
122. Milena Gospić
123. Danica Martinović
124. dr. sc. Petar Vulić
125. Dubravko Pižeta, dipl. ing. elektroteh., Zagreb
126. Branko Prpić, prof.
127. Eva Kirchmayer Bilić
128. Radoslav Maric, M. D., FLEX, ABOBGYN, FLEX, - Oxford, CT, USA
129. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
130. Damir Beštak
131. Marina Peric, Dubrovnik
132. Vjekoslav Krsnik, Zagreb
133. Ivica Suton, dipl. ing.
134. Miroslav Papić, Zagreb
135. Zvonimir Remeta
136. Saša Pilić, Zagreb
137. Ivan Remeta Johnny- umjetnik
138. Ljudevit Sakal , dipl.ing., dragovoljac domovinskog rata
139. Mate Sušac
140. Blago Zovko - Cleveland USA
141. Ivan Zovko - Cleveland USA
142. Jerko Zovko - Cleveland USA
143. Maria Zovko - Cleveland USA
144. Anka Zovko - Cleveland USA
145. ing. Tonći Zokić
146. Siniša Posarić, književnik, Rijeka
147. dr. Ante Kunek
148. prof. dr. fra Andrija Nikić
149. Stipo Rašić, branitelj Zagreb
150. Jelka Srzentić Ferenčak, Lovran
151. Dolores Špehar

152. Ivan Debeljak, član Predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva
153. Vid Raguž, Udruga dragovoljaca Domovinskog Rata 1991., Dubrovnik
154. Mateja Mihalinac
155. Zdravko Ban, Zagreb
156. fra Ante Kukavica, gvardijan kapucinskog samostana Gospe od Pojišana u Splitu
157. Vlatko Bilić, dipl. ing.
158. Branimir Bilić, umirovljenik
159. Ivanka Bilić, umirovljenica
160. Ivana Babić, Zagreb
161. Mate Gogić, Zagreb, Zajednice prognanih Posavljaka
162. Marija Kalafatić
163. Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u.m.
164. Prof. Matko Marušić, MD, PhD, Medicinski fakultet Sveučilišta u Splitu
165. Željko Soldo inž. el., Zagreb
166. Mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik HRVATSKOG DRUŠTVA
167. Ante Suton m.i.e.
168. Mislav Benčević, Samobor
169. Žarko Marić, prof., Zagreb
170. Dragutin Bauman, ing kem., član Predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva
171. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
172. Stjepan Hodak
173. Vladimir Mrkoci
174. prof. dr. sc. Ivan Kordić
175. Kata Žarko
176. Nediljko Žarko
177. Ana Žarko
178. Marko Žarko
179. Marija Žarko
180. Udruga HVIDR-a Črnomerec, Renato Šelj, predsjednik
181. dr. Tomislav Djurasovic, München
182. Pejo Čičak

183. Prof. Dr. Vinko Grubisic, University of Waterloo, Waterloo, Ont., Kanada
184. Kazimir Kovacic, Buenos Aires
185. Stella Hubmayer, Buenos Aires
186. Vjera Ljubicic, Buenos Aires
187. Ingeborg Boenel, Buenos Airesa
188. prof. dr. Serdo Dokoza
189. Davor Parlov, ing. Split
190. dr. sc. Henrik Heger Juričan, Pariz
191. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
192. Ivan Vakula
193. Ana Martinović
194. dr. sc. Miroslav Međimorec
195. Marinko Markić
196. Ružica Soldo, profesorica, dipl. novinarka, pjesnikinja, književnica iz Širokog Brijega
197. Dubravka Otorepec
198. Ivica Luetić, novinar, Split
199. Prof.dr.sc. Šimun Križanac
200. Marina Klarić, Mošćenica, odv. A. Starčevića 5
201. Ivan Budimir
202. Prim. dr. Miljenko Raos dr. med.
203. Damir Brakus
204. Danijela Šakota, novinarka
205. mr.sc. Danijel Dugonjić, dr.med.vet., Imunološki zavod d.d., Zagreb
206. Prof dr sci Ivan Malčić, Zagreb
207. Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju Sydney-Australia
208. Davor Ljubičić, Split
209. dr. Ružica Čavar
210. Mate Čavar, hrvatski pjesnik i publicist
211. Pero Tadić, hrvatski književnik
212. Vinko Vice Ostojić, hrvatski publicist
213. Stanislav Bilić, Krško, Slovenija
214. Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split

215. dr.sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjetnik
216. Niko Eres, Glavni tajnik Hrvatskog svjetskog kongresa Njemačke
217. Josip Miljak, HČSP
218. Kazimir Mikašek-Kazo
219. mr.sig. Ivan Lulić
220. Kristina Dugan
221. Mirna Filipovic - Koscec
222. Anka Zver, Zagreb
223. Gordana Štampar, Zagreb
224. Vesna Plazibat, Split
225. Dr. sc. Hrvoje Kalinić
226. Mladen Pavković, Koprivnica
227. Ante Šare, dipl.ing.elek.
228. Jure Modrić, dipl. inž. el.
229. Boris Ivancic
230. prof. Snježana Mišura, Šibenik
231. Tomislav Bolanča, dipl.oec, Zadar
232. Prof. dr. sc. Zvonko Rumboldt, prof. emeritus, Split
233. Prof. dr. sc. Mirjana Rumboldt, Split
234. Krešimir Kraljević, Široki Brijeg
235. Miljenko Buljac
236. Robert Majerić, dipl.ing.el., Zagreb
237. Đurđa Cecelja Čelić, Zagreb
238. Vera Valčić Belić, Vancouver, Kanada
239. Jasenka Polić Biliško, prof.
240. Šimun Dodig, Sesvete
241. Josip Papković, Zagreb
242. Vjekoslav Brajović, umirovljenik
243. Marko Šimat, dipl. inž., Zadar
244. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
245. Joško Grenc, Split
246. Fra Martin Planinić, BiH
247. Marija Ruza Habunek Fiolic, Argentina
248. Stjepan Fiolic, Argentina
249. Alojzije Petratic, umirovljenik, Canada
250. Ivan Starčević mag.ing.ele., Zagreb

251. Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
252. Davorin Štimac
253. Prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
254. Vjekoslava Čikeš, Zagreb
255. Rosanda Dukić dipl. ing.
256. Đuro Knežičić, član predsjedništva Hrvatskog žrtvoslovnog društva, Zagreb
257. Mladen Ban, 73 Doe Trail, Woodbridge ON L4H 3A8, Canada
258. prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
259. Marija Šučur, prof. u mirovini
260. Prof. dr. sc. Boris Širola, Zagreb
261. prof. Stanko Šarić

Portal HŽD-a

#### JEDAN KOMENTAR:

Dragi Josipe,

svim srcem potpisujem "Ovreno pismo potpore...."I stojim uz hrvatskog glumca Božidara Alića koji je hrabro izrekao svoje mišljenje iza kojega mnogi stoje ali se ne usuđuju to i juavno posvjedočiti. Ono što je možda najvrijednije jest to da je između ostaloga Božidar dao bespoštednu dijagnozu ne samo umjetničke udruge kojoj sam pripada nego i drugih kulturnih institucija koje kukavički i pognute glave trpe neshvatljiva poniženja i sramoćenje od tzv. Ministarstva kulture i medijskih janjičara raspoređenih po listovima i naročito na HRT.O tome sam u više navrata govorila na tribinama u mom DHK, ali dakako sve je prešućeno i jedina je sreća da imam te tekstove koji svjedoče da nismo svi bili isti, prodani za Judine škode kako bi to rekao naš veliki Predsjednik....Srdačno pozdravljam dragog Božidara, nezaboravnog Jana iz moje tv drame "Obiteljski album", tebe Josipe i sve potpisnike ovog Pisma.

Marija Peakič-Mikuljan

Redakciji Portala direktno.hr.

Postovani,

U današnjoj kolumni Ivice Blažička na krajne neprimjeren način spomenut je član Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta g. Božidar Alić tvrdnjom da je bolestan. Zapravo, nije prvi put da čujemo slične tvrdnje jer je i Ivo Josipovic komentirajući optužbu HNESa za njegovu etičku veleizdaju članove Predsjedništva HNESa profesore Tomca i Jurčevića nazvao bolesnicima i luđacima I zbog čega mu uskoro, po prestanku imuniteta, slijedi suđenje. Slučajno ili ne, ovaj tekst g. Blažička ste objavili istog dana kada je na drugim portalima objavljen tekst podrške i zahvale g. Aliću nekih članova HNESa:

OTVORENO

PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI  
BOŽIDARU ALIĆU

(...)

Kao što je u slučaju Josipovića jasno da se radi o njegovoj ocijeni svih članova HNESa, jer su profesori Tomac i Jurčević iznosili samo naša stajališta, moj upit vama je jeste li objavljivanjem kolumne g. Blažička htjeli poslati poruku i o nama koji smo potpisali ovo Pismo. Napominjem da mi i dalje skupljamo potpise (i vaši čitatelji to mogu učiniti na adresu: [jadranka.lucic@zg.t-com.hr](mailto:jadranka.lucic@zg.t-com.hr)) tako da je sada već veliki broj tih bolesnika na koje bi se odnosila Blažičkova a i vaša tvrdnja o bolesnicima.

S poštovanjem

Akademik Josip Pečarić

Komentar: Besmislena i neprimjereni riječ odmah je uklonjena iz teksta Ivice Blažička.



**ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ  
BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.**

**TREĆA JAVNA SJEDNICA HRVATSKOG  
NACIONALNOG ETIČKOG SUDIŠTA**

O medijima u RH sve govori činjenica da na Trećoj javnoj sjednici Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta njih nije bilo. Zato se o samoj sjednici s priopćenjem javnosti obratio sam predsjednik HNES-a profesor emeritus dr. sc. Zvonimir Šeparović:

**HRVATSKO NACIONALNO ETIČKO SUDIŠTE**

e-mail: [eticko.sudiste@gmail.com](mailto:eticko.sudiste@gmail.com)

**PRIOPĆENJE ZA JAVNOST (18. 4. 2015.)**

(Etička osuda: Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac)

U Zagrebu je u prepunoj Maloj dvorani KD Vatroslav Lisinski održana Treća javna sjednica Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta, na kojoj su donesene Odluke kojima su Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac etički osuđeni za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa. Dispozitiv Odluke o etičkoj osudi Milorada Pupovca pročitao je Nenad Vlahović, predsjednik Srpske pravedne stranke u Republici Hrvatskoj i pri tome ukazao na samu suštinu problema koje Milorad Pupovac i njegovi istomišljenici stvaraju u hrvatskom javnom i političkom životu. Oduševljeni takvim javnim govorom čelnika javnosti posve nepoznate političke stranke, koja u Republici Hrvatskoj okuplja pripadnike srpske zajednice, svi su u prenapučenoj dvorani ustali na noge te s dugim pljeskom pozdravili gospodina Nenada Vlahovića.

Pored toga, na sjednici su i obrazložene podignute etičke optužbe protiv Zorana Milanovića, Budimira Lončara, Vesne Teršelić i Carla Bildta te su istodobno javno pozvani da aktivno sudjeluju u postupku svoje obrane. Odluka o etičkim osudama za ove etički optužene osobe očekuje se do kraja godine.

Počasni gosti bili su predstavnici Udruge 100 – postotnih ratnih vojnih invalida iz Domovinskog rata odnosno hrvatskih branitelja iz Savske 66, Udruge udovica poginulih hrvatskih branitelja te Stožera za obranu hrvatskog Vukovara. Pozdrave i potporu Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu uputili su brojni Hrvati iz zemlje i svijeta. Izdvajamo pismo potpore predsjednika Hrvatske demokratske zajednice gospodina Tomislava Karamarka kao i poruke s potporama europskih parlamentaraca Ruže Tomašić i Davora Stiera.

Najavljene su tematski specijalizirane konferencije o kulturocidu, kao obliku uništavanja hrvatskog identiteta te jugoslavenskom komunističkom totalitarizmu odnosno odgovornosti diktatora i ratnog zločinca Josipa Broza Tita, a koje će se održati uoči obilježavanja 70. obljetnice Bleiburške tragedije i Hrvatskog križnog puta.

Hrvatsko nacionalno etičko sudište, u kojem djeluje više od trideset akademika, profesora, odvjetnika, pravnika, književnika, istraživača i predstavnika domoljubnih udruga, predstavilo je i svoju drugu knjigu *Hrvatske veleizdaje II.* U knjizi su objavljene sve do sada donesene etičke osude i podignute etičke optužbe s obrazloženjima uključujući i etičku osudu Ive Josipovića za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa donesenu krajem prošle godine.

Unatoč prekršajnoj prijavi, ovu sjednicu ipak nije zasjenila policija, a koja je intervenirala na poziv osoblja Koncertne dvorane nakon što je mnoštvo ljudi ostalo ispred ulaznih vrata. Pokušaj zabrane ulaska u dvoranu, osoblje opravdava prevelikom zainteresiranošću javnosti i sigurnosnim razlozima.

U zagrebu, 19. travnja 2015.

## PREDSJEDNIK HNES-a

Dr. sc. Zvonimir Šeparović, v. r.

Nije bilo medija, ali je bilo ljudi. Bilo ih je toliko da je Mala dvorana u Lisinskom u potpunosti opravdala svoje ime. Doista je bila premala, pa puno ljudi koji su po kišnom vremenu ipak došli u Lisinski nisu mogli ući u dvoranu. Srećom, snimak sjednice načinio je, po običaju, neumorni Oskar Šarunić:

<https://www.youtube.com/watch?v=zYbE9K1dQE4>

Naravno, ne smijemo biti nepravedni prema hrvatskim državotvornim portalima. Oni su pisali o sjednici, Npr. Portal HKV-a:

<http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/20142-eticko-sudiste-osudeni-mesic-pusic-i-pupovac.html>

Nisam slučajno spomenuo samo taj portal. Na njemu je Karolina Mueller opisala sjednicu na doista izuzetan način:

*Hvaljen Isus i Marija,*

*čula sam jučer u Lisinskom,*

*izrekla je Bartolić, predstavnica Udruge udovica Domovinskog rata, što je odjeknulo jer zagrajali su sudionici skupa na kojem se etički sudilo veleizdajnicima. Pozdravila je tako i Nada Prkačin na predstavljanju svoga filma "In odium fidei" u Širokom Brijegu, vidjela ovdje na portalu, i moje bake i djedovi tako su govorili...*

*Kiša je padala jučer u Zagrebu i ja zakasnila, a u Lisinskom me dočekala gužva na vratima Male dvorane, i nije bilo nade da ću ući, srećom su zakasnila i dva poznata lika, Iljkić i Tomislav Josić koji su morali ući. I onda sam se ja lijepo njima prikrpala i sretno dospjela negdje na sredinu dvorane gdje sam se morala izvaliti, u punoj opremi, na pod. Tako sam pratila događaj, s poda, iako nisam uopće primijetila jer je bilo zanimljivo.*

*Vodio je Šeparović, čitao pozdravna pisma nekih ljudi iz Australije, Kanade, Berlina... Karamarko se ispričao da ne može doći, javio se Slobodan Novak, pismeno blagoslovio skup biskup Košić (Pozaić?, JP)...*

*Onda su krenuli čitati optužnicu Mesiću, to je dramatično pročitao B. Alić.*

*Protiv Bude Lončara, ovaj put su rekli poimence koga je ubio u Preku, on je bio oznaš (tako bi mogli odraditi i lustraciju, napisati knjigu koja će kolati, kad dođe zgodan čas, pomesti udbaše).*

*Doznali smo da je 900 stanovnika mjesta Preko, gdje se zločinački lik rodio, potpisalo peticiju da je nepoželjan u tom mjestu. A meni je tata pričao da su Lončaru 90-te namazali rodnu kuću drekom i tako izrazili osjećaje. Prečesto, jadan naš narod, radi krepanog sudstva mora posegnuti za tim smrdljivim sredstvima. Mislim da je tu optužnicu čitao Hodak.*

*Pusićkinu optužnicu je čitala Bartolić, mislim. Bile su dvije žene, Bartolić i Nekić. Moram reći da žene svemu daju poseban ton, sami njihovi glasovi su osvježanje u ovim turobnim vremenima političke prevlasti, nažalost, nesposobnoga muškoga roda.*

*Ne znam više tko je čitao protiv Teršelič. Za nju su rekli da je NEPOŽELJNA u Hrvatskoj. Mislim da je Ante Beljo čitao protiv Carla Bildta. I taj je NEPOŽELJAN. Ima vikendicu na Korčuli pa mu mnogi imaju prilike poći viknuti da je nepoželjan, ili izraziti osjećaje kao u Preku.*

*Na skupu se dogodila senzacija. Neki Nenad Vlahović je pročitao optužnicu protiv Pupovca. Rekao je da je on predstavnik "Srpske prave stranke" i onda....svašta nevjerojatnoga rekao, što je zapravo trebalo sva ova stoljeća biti vjerojatno, ali radi utjecaja stranih sila stalno se protezala ta nesreća da su Srbi protiv nas Hrvata.*

*Ljudi su se digli i dugo mu pljeskali.*

*Čovjek je govorio nadahnuto.*

*Šeparović se izljubio s njim na kraju i sve je zapravo izgledalo kao znanstvena fantastika. Ja ne poznajem normalnog Srbina tj.*

*pravoslavca. Iako ih sigurno ima u Hrvatskoj. Ali da bi baš tako mislio i govorio kao Vlahović? Netko je viknuo – Kod Bujanca... valjda da dođe u emisiju i da ga svi čuju.*

*Šeparović je rekao da se s Vlahovićem događa ono što je Tesla rekao – da je on Hrvat pravoslavne vjere.*

*Nadam se jako da je to sve tako. A zašto ne bi bilo?*

*Moraju i pravoslavci jednom mirno živjeti u Hrvatskoj.*

*Pa su optužili Nulanovića. Sve ono što je taj nesposobnjaković "napravio" su nabrojili. Doduše ne znam kako su okarakterizirali to što je taj nulanović napravio, je li veleizdaja ili...*

*Skupu se obratio Iljkić, Josić....*

*Šeparović je poveo skandiranje – Vukovar! Vukovar! Moj Bože kako je bilo lijepo! Kako smo se liječili dva sata.*

*Ante Beljo je govorio.... Nekić je govorila što će obraditi sljedeći put, mislim kulturocid, optužit će ustanove i institucije, jedan je najavio skup o zločincu Titu, mislim Nikola Debelić, svi su nešto pročitali, ali se ne mogu sjetiti baš tko što i kojim redoslijedom govorio.*

*Što je još bilo? Pjevao je 100% invalid Domovinskog rata – Iz moje krvi raste trava.*

*Onda je nastupio Tomac koji je održao vatreni govor, al je prije plakao nad tom pjesmom i zaželio da Hrvatska bude sretna. Kazao je da će biti, al da prvo moramo odglasati pametno.*

*Svi su plakali, čak je i debeljuškasta fotografkinja, koja se muvala naokolo po pozornici, brisala suze. Na pozornici na podu je sjedila Ozana Bašić.*

*Jel ono Ozana? – pitao me jedan do mene. Svi znaju Ozanu.*

*Mala dvorana KD Vatroslav Lisinski bila je puna ljudi (....) Njih stalno srećem na hrvatskim skupovima. I da nema njih....ne znam što bi bilo s nama... Neki djedice su se dizali i gromkim glasom nešto zapitkivali i izjavljivali, drugi su ih stišavali.*

*Koliko naš narod želi govoriti, držati govorancije, koliko smo se mi hrvatski likovi sami informirali u tišini svoga doma, anonimni, i sad bismo samo željeli održati neki naš maljušni govorčić, o tome što mi zamo, bar na tv kad nazovemo, ali ne... ne daju nam.... :)*

*Nekoj ženi je zazvonio mobitel i ona se opušteno s nekim dogovarala i govorila kako još malo pa je skup gotov....ha, ha, ha...*

*A imali smo i incident. Koji će u novinama biti okarakteriziran kao ustaški, ako se usude izvijestiti o suđenju za veleizdaju čitavom današnjem vodstvu Hrvatske.*

*Toga nema na svijetu, ovo je povijesni čin, da se optuži čitavo vodstvo jedne države, rekao je Šeparović. Zaista!*

*Neki je čovjek počeo glasno govoriti usred govorancija i počeo spominjati policiju. Onda su ga počeli stišavati s pozornice. Tajnik je izašao van i tek na kraju objasnio narodu, da nije radila ventilacija u dvorani, ljudi su otvarali vrata, a čuvari i garderobijeri su uporno zatvarali vrata, valjda su nas htjeli ugušiti, rekao je tajnik, kojemu sam zaboravila ime. Onda su ovi pozvali policiju koje je bila "dobrohotna" pa nisu ništa poduzeli. Molim te?!*

*Vani sam kupila knjigu Veleizdaje II. To je neka nesretna nadaljevanka kojoj se ne vidi kraja. Tko zna koliko će biti brojeva.*

*Oprostite što sam se ovako naložila, ali Saga je htjela da idem, pa sam išla iako mi se nije išlo. Sreća da sam poslušala jer bilo je za sjećanje.*

*Hvaljen Isus i Marija....*

S druge strane i g. Gojmir Milat mi je na veoma originalan način komentirao tu sjednicu. Poslao mi je svoju pjesmu:

### **"Imamo svoj/u (Bankomat) Hrvatsku"**

Da vi imate svoju Hrvatsku!

Hrvatsku kakvu ste sanjali.

Da, upravo takvu ste sanjali.

Raseljenu, oglođanu,  
bijednu i poniženu!

Da vi imate svoju Hrvatsku!  
Sanjali ste bankomat,  
snovi vam se ispunili.  
Hrvatsku ste pretvorili,  
u svoj osobni bankomat.

Da vi imate svoju Hrvatsku!  
Ljubite je i grlite, ma da,  
to je vaša Hrvatska!  
Tko da je ne ljubi, ne grli,  
kad je tako darežljiva.

Da vi imate svoju Hrvatsku!  
Ona je, vaš osobni bankomat.  
Celofan je jako dobar,  
nepropustan materijal.  
Služite se jako dobro njime,  
da sakrijete od očiju puka, bankomat.

Da vi imate svoju Hrvatsku!  
Poradi bankomata,  
vi izvrćete aktualne teme.  
Tražite krivca za sve današnje teme.  
Gle čuda, uvijek, ama baš uvijek,  
nađete dežurnog krivca.  
Dežurnog krivca za sve nastale probleme.  
A tkoga drugog, već onog što vam puškom,  
devedesetih osigurali udobne fotelje.

Da vi imate svoju Hrvatsku!  
Bilo bi vrlo zabavno,  
jako, jako smiješno.

Kada za sve svoje problema,  
ne biste režirali, dežurnog krivca.  
Da vi imate svoju Hrvatsku!  
Ta Hrvatska je,  
vaš privatni bankomat!

Gojmir Milat

Osobno sam posebno ponosan, a vjerujem i svi ostali članovi utemeljitelji HNES-s što je među nama i veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak. Sjećam se osnivanja Sudišta. Ozana Bašić, koju spominje i Karolina u svom opisu sjednice, tada je uspjela nemoguće. Za njenu emisiju "Oluja" snimila je njegovu izjavu. Poznato je da akademik Novak ne voli javno nastupati. Nije da nije pokušao i tada, ali tko može odoljeti Ozani. Zbog bolesti akademik Novak nije nazočio ni ovoj našoj sjednici. Ali ona nije prošla bez njega. Poslao nam je slijedeće pismo:

*Prva optužnica Etičkog suda protiv četvoro prononsiranih hrvatskih herostrata, zbog svoje čvrste utemeljenosti i preciznosti, sažeta je do same jezgre zločina, a istovremeno i sumarna, pa donekle i oskudna (gdje je Mesićevo sramotno cincarsko manipuliranje državnim tajnim arhivom?), ali je više nego dostatna da bi dozvala ruku pravde, da bi slabovidnima razbistrila vid, i da bi onima u kojih su neki od obilježenih najpopularniji hrvatski političari – barem zaustavila glasačku ruku. U vakuumu između očiglednih činjenica i prosudba naivnih ljudi zjapi još jedan zastrašujući vakuum: šutnja države, letargija institucija, oportunitizam mislećih građana. U Beogradu se pišu memorandumi, u Novom Sadu prisvaja dubrovačka književnost, na pučkim tribinama prisvaja Vukovar, izcrtavaju se granice Velike Srbije. Neupućenim se našim državnici podmeće zagrebačko kukavičje jaje – Micićev hrvatožderski Zenit uz judin trostruki poljubac. Jer neki, da, pa i naši, imaju i treće lice. Gdje su hrvatske institucije, gdje osviješteni pojedinci? Gdje Ujedinjeni narodi, gdje Europska unija? Gdje rezolucije, deklaracije, štitoonoše i kišobrani? Zločinci mitingaše po Balkanu, igraju kolo s agresorima na Krimu. Mi ih podržavamo pred Europom. A u nas – branitelji su sami na poprištu, pod šatorom, njih*



*se u Hrvatskoj tretira kao eksczesne i kapriciozne. Zločin je u Hrvatskoj prešućen, pa će, bojim se, i presuda Etičkog suda biti eksczesna.*

Karolina je u svom komentaru spomenula i novu knjigu koju smo izdali:

*Vani sam kupila knjigu Veleizdaje II. To je neka nesretna nadaljevanka kojoj se ne vidi kraja. Tko zna koliko će biti brojeva.*

Moj zadatak je bio predstaviti tu knjigu. Evo kako je to izgledalo:

### **Predstavljanje knjige *Hrvatske Veleizdaje II.***

Knjiga *Hrvatske veleizdaje II.* / Josipović – Mesić – Milanović; Pusić – Pupovac – Lončar – Teršelič – Bildt sadrži sve etičke osude i optužbe koje su danas izložene na ovom skupu (ETIČKE OSUDE ZA VELEIZDAJU: Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac; ETIČKE OPTUŽBE ZA VELEIZDAJU: Zoran Milanović, Budimir Lončar, Vesna Teršelič i Karl Bildt; kao i *Kulturocid kao oblik uništavanja hrvatskog identiteta; Jugoslavenski komunistički totalitarizam i Titovo zatiranje hrvatskog roda i imena*). Knjiga sadrži i osudu bivšeg predsjednika Josipovića, koja je već dana u našoj prvoj knjižici. S obzirom da se radilo o knjižici mi smo u ovoj knjizi prenijeli sve što je bilo u njoj, ali su dani i tekstovi Josipa Botteriija Dinija: OBNOVITI SE ILI UMRIJETI! s predstavljanja te knjižice u Splitu u kome se Botteri prigodno sjetio pok. Branimira Lukšića, člana utemeljitelja HNES-a. i Zvonimira Hodaka: TUŽBA PROTIV IVE JOSIPOVIĆA ZA KLEVETU NA ŠTETU ZDRAVKA TOMCA I JOSIPA JURČEVIĆA, koja baca posebno svijetlo na naš rad. Naime, jedini odgovor koji je mogao naći bivši predsjednik na našu optužbu bile su sramotne uvrede na račun naših istaknutih članova. Zapravo to je bilo njegovo priznanje da ne može odgovoriti na našu optužbu, pa je prirodno slijedila i naša osuda.

**Današnji Predsjednik Vlade, danas optužen za etičku veleizdaju, definirao je sve riječima: Mi ili oni! Doista Hrvatska je podijeljena na one koji su za jugoslavensku bolje reći srpsku**

**Hrvatsku i nas koji smo za hrvatsku Hrvatsku. Slijedeći primjer nam sve kaže:**

"U tjedniku 7Dnevno od 26. 12. 2014. opisan je razgovor od "29. novembra 2007.", koji je za Josipovića "slavan datum". Cvetičanin (srpski veleposlanik u RH, JP) će Josipoviću:

– *Uvek se setim govora u Srbu 27. jula 1941. koji je održao kraljev otadžbinac vojvoda Mane Rokvić kazavši da dio Hrvata u njedrima njeguje ustašku zmiju: 'Srbine, keva te uči! U Hrvatu zmija čuči!'*

– *Zanimljiva metafora, ekselencijo. To je Mane lijepo rekao. Zapamtit ću to! Možda nekad u budućnosti na to i upozorim. Na nekom važnom mjestu!*

Josipović je dobro naučio i naučeno izgovorio u Knesetu, zar ne?" Inače, sastanak su završili tako što je Josipović odsvirao ekselenciji: MARŠ NA DRINU!

Svojevremeno smo profesor Tomac i ja u našem poznatom otvorenom pismu naglasili kako *Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koje vole ovu državu i hrvatski narod!* Treba naglasiti da je pred predsjedničke izbore na svoj način to isto govorila i Crkva u Hrvata. A danas to isto poručuje i naša predsjednica Kolinda Grabar Kitarović kada kaže:

*Gospodinu Milanoviću poručujem da interese države stavi ispred vlastitih interesa i da počne obnašati odgovorno dužnost predsjednika Vlade prema svim građanima Hrvatske.*

Naravno, nama je jasno da on i njemu slični to ne mogu poslušati jer njihov interes je jugoslavenska tj. srpska Hrvatska, a to je ono što i čini njihovu politiku veleizdajničkom.

Svoju mržnju prema narodu i državi koja ih i dovodi do veleizdaje pogotovo ne mogu sakriti kada su u pitanju oni koji su najzaslužniji što imamo državu – hrvatski branitelji. Vidimo koliku mržnju otvoreno pokazuju prema Stožeru za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotnim ratnim invalidima iz šatora u Savskoj 66. Pa i u najnovijem Hrvatskom tjedniku imate članak Tomislava Držića o tome kako je Vlada RH agresore izjednačila s braniteljima.

A da stvar bude još gora, zbog slučaja hrvatskog stradalnika Veljka Marića (s pravom Ivica Marijačić naslovljava svoju kolumnu u najnovijem Hrvatskom tjedniku Bijeda države u slučaju Veljka Marića; <http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/20137-i-marijacic-bijeda-drzave-u-slucaju-veljka-marica.html>) napisao sam dva otvorena pisma Predsjednici RH upozoravajući na fašistički karakter velikosrpske agresije na Hrvatsku, kao što je to nedavno u Bujici učinio i prof. dr. sc. Andrija Hebrang. Osim jednog ili dva portala nitko se nije usudio objaviti pisma! Dodajmo tome da sam također upozorio i kako su istinski antifašisti upravo hrvatski branitelji koji su se suprotstavili tom fašizmu i pobijedili ga. Potpuno je u pravu Marko Curać kada u najnovijem Hrvatskom tjedniku za mogući susret Predsjednice s Predsjednikom Srbije kaže: najbolje je da se on uopće ne dogodi ako ne bude rezultirao spasom za zatočenoga hrvatskog branitelja Veljka Marića.

Naši branitelji su istinska SAVJEST našeg naroda i naše države. Smiješno je kada osuđeni veleizdajnik Josipović tvrdi da je to danas optužena ravnateljica "Dokumente". Još smješnije je kada se zna kako ta ista "Dokumenta" radi po njegovim uputama, pa je – zapravo – on za samog sebe rekao da je savjest naroda čije ime ne voli ni izgovoriti. Vjerovali ili ne: VELEIZDAJNICI KAO SAVJEST NARODA!

Ne dvojim da će glavni mediji prešutjeti i ovu knjigu i današnje optužbe i osude. Međutim, znamo da istinu ne mogu sakriti. Uostalom članovi HNES-a predsjednik Zvonimir Šeparović, i članovi predsjedništva Zvonimir Hodak, Josip Jurčević, Željko Olujić, Zdravko Tomac a i drugi stalno sudjeluju u najgledanijim emisijama lokalnih televizija, pišu za državotvorne novine i portale, a često ih pozivaju da komentiraju razne događaje.

Zato ne dvojim da će osude i optužbe koje su dane u ovoj knjizi i sama knjiga odigrati veliku ulogu u sljedećem razdoblju u kojem trebamo osigurati da Hrvatsku ponovno vode ljudi koje vole ovu državu i hrvatski narod!

HVALA!

Poslije sastanka mi je jedan prijatelj rekao da je pokušao pronaći odakle su u 7Dnevno prenijeli spomenuti razgovor između srpskog veleposlanika i Josipovića. Pogledao je u Cvetićaninovo knjizi i taj dio nije našao. Zapravo, u cijeloj priči to nije ni bitno. Sama priča pogađa u bit Josipovićeve sudjelovanja u realizaciji velikosrpskog Memoranduma SANU 2. 7Dnevno je veoma čitani tjednik, a priča je tiskana u jeku predsjedničke kampanje. I nije demantirana! Vjerojatno zato što se i samom Josipoviću svidjela. A kada se sviđa i njemu i meni, zašto je ne bi navodili kad god je to moguće.

Glas Brotnja, 20. 4. 2015.

Kamenjar.com, 20. 4. 2015

## SPALJENE DUŠE

Nedavna sjednica Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta u Maloj dvorani u Lisinskom ponukala je više autora na izvrsne prosudbe o osuđenim i optuženim etičkim veleizdajnicima. Zapravo, da im baš nije ugodno najbolje je pokazao prvi etički optuženi veleizdajnik Ivo Josipović, koji je za članove HNES-a prof. dr. sc. Zdravka Tomca i prof. dr. sc. Josipa Jurčevića, ustvrdio da su luđaci i bolesnici. A svi znamo da je prof. Tomac bio kandidat iste stranke čiji je kandidat bio Josipović, samo je njegov protukandidat bio Otac hrvatske države akademik Franjo Tuđman, a prof. Jurčević iza sebe nije imao neku jaku stranku, ali vjerojatno se mnogi sjećaju koliko je on neugodan protukandidat Josipoviću bio i koliko ga je on raskrinkavao u toj kampanji.

Da Josipoviću nije bilo lako nositi se s tom optužbom govori nam i činjenica da je i on sveučilišni profesor isto kao i Tomac i Jurčević. Zapravo, teško je razlučiti koliko je Josipović istinski sveučilišni profesor. Naime, pogledajte kako ga doživljava naš istaknuti znanstvenik dr. sc. Josip Stjepandić koji se školovao i svoju sveučilišnu i znanstvenu karijeru provodi u Njemačkoj (vidjeti intervju s njim u Glasu Koncila, 8. 3. 2015.). Naime, stalno je inzistirao da se upišem na tzv. ResearchGate uvjeren da bismo tako dobili Hrvata na čelu liste svjetskih znanstvenika po broju radova. Kada me nije uspio uvjeriti, da ja to napravim, učinio je to sam. Registrirao me je najprije u Google Scholar:

<https://scholar.google.de/citations?user=EI-X4gQAAAAJ&hl=de>

Oni automatski nalaze objavljene radove u internetu, pa su za mene našli 726 radova. Onda je on uzeo taj popis i predao ga ResearchGate-u:

[https://www.researchgate.net/profile/Josip\\_Pecaric](https://www.researchgate.net/profile/Josip_Pecaric)

Vidi zla: oni su našli ukupno 1610 mojih radova! Nisam ni znao da ih imam toliko! I inače sam zatrpan mnogobrojnim e-mailima, a sada ih ima i puno s ResearchGate-a, gdje od mene traže da potvrdim ono

što su oni našli sa svojom automatskom tražilicom. Zato sam mu napisao:

– *Ja Ti tu samo odgovaram na upite je li neki rad moj.*

*Ostalo brišem.*

– *Da, u redu je.*

*Ali brojka od 1610 radova stoji još uvijek!?* – *odgovorio je.*

Zapravo ja ne znam kako su došli do te brojke za mene, pa sam odgovorio:

– *To je meni previše.*

A u njegovom odgovoru se spominje i Josipović. Pogledajte kako:

– *Udijeli polovicu siromasima...*

*... Jovanoviću (15 radova u znanstvenoj bazi Scopus), Mornaru (19), Pusički (1), Grčiću (2), Josipoviću (1), Kregaru (2), Flegi (0)...*

*Jovanović je objavio 6 radova u vrijeme dok je bio ministar!?* *Pa to nije radio niti njegov uzor Stipe Šušvar!?*

Vidjeli smo kako je jedan od "siromaha" reagirao na našu optužnicu za njegovu veleizdaju. Kako optužnicu ne potpisuju samo profesori Tomac i Jurčević, već i Josipovićeve profesor Šeparović, ja i drugi članovi Predsjedništva HNES-a, onda je jasno da se njegove riječi odnose i na nas ostale, pa i Stjepandića, koji nam se priključio u HNES-u. Utoliko je i zanimljiviji ovaj razgovor s dr. Stjepandićem, zar ne?

Zapravo naslov ovog teksta *Spaljene duše* je naslov kolumne sjajne Mirele Pavić u Hrvatskom tjedniku (23. 4. 2015.). Ona piše:

"Ne, ne, mi nismo šovinisti, nismo ni Hrvati dok naša elita smatra naročitim junaštvom sprdanje s hrvatskim pravima, negirajući u ime nekih ljudskih prava narodne pravice, kao da hrvatsko pravo nije rezultat svih tih pojedinačnih prava, kao da Hrvatska nije skup ljudi

no čopor bespravne stoke, kao da je historijska Hrvatska ženska sumnjive prošlosti." (Antun Gustav Matoš)

*Što bi u uljuđenim civilizacijama značilo nekome kad bi ga neki sud, sastavljen od relevantnih i pametnih glava, potpuno oprečnog razmišljanja njegovima, osudio za veleizdaju? Vjerojatno bar upitnik iznad glave, analizu rečenog u nekoj noćnoj izbici i truloj samoći. Bar pitanje, samoanalizu vlastitih djelovanja – jesam li, možda, ipak nešto pogrješno učinio? Kaže narod: drži prijatelje blizu, a neprijatelje bliže. Istina, no mojima nek je širok šor i svaka ledina dalje od mene. Ne veseli me uopće znati što mi misle, žele ili pripremaju u svome zlu. Što bi amoralnu čovjeku značila osuda iz bilo čijih ustiju, s bilo čijeg pera? Ništa. Čovjeku koji stalno preispituje sebe, čovjeku svjesnom odgovornosti koju ima, ako nikako drukčije kao mali čovjek, povremena ukazanja na pogrješke mogu bit samo dobrodošla. Gnusno ih odbacuje samo turboegocentričan mozak, a takav je ionako uglavnom usamljen i osuđen na omražene poglede kojima se hrani.*

*Zamislite kako se tek čovjek koji obnaša časnu i odgovornu dužnost, kojemu je dano povjerenje i babe Mare i tetke Stane i ujca Pere, i Štefeka i Lojzeka, i mladosti koja grca bez posla, i poduzetnika koji se nadaju da će vrtinja u krug prestati, i učitelja, i liječnika, i svih ljudi neovisno o zvanju, zanimanju, podneblju i hrvatskome kraju, mora propitkivati i zapitkivati o svojim djelima. Kako bi se – morao propitkivati, bolje reći, o svakom svom potezu, svakoj izgovorenoj riječi. On ne bi smio mirno spavati. Čak i kad mu je savjest potpuno čista, uvijek bi moralo postojati nešto što ga brine, opterećuje, o čemu razmišlja. (U filmu "300" kaže Spartanac poklisaru osvajačke države – 'na mojem si terenu, ti dolaziš k meni, odvagni svaku svoju riječ'.) Dakle, ne zato što bi bio za nešto unaprijed kriv, ili bi se trebao uvlačiti, dodvoravati, plaziti populistički da ponekim postupkom koga ne uvrijedi – to je nemoguće ako je čovjek pošten – uvijek ima onih kojima nikad i ništa ne valja, kritičara po naravi bića; nego zato što bi morao stalno misliti i nikakve mozgovne faze ne bi smjele biti lišene, u nekom tihom kutku svijesti, odgovornosti posla kojime se bavi.*

*Zato mislim da je ova odluka Hrvatskoga etičkoga sudišta apsolutno potrebna. Ona nema i ne će dobiti težinu, na žalost, u sankcijama koje pišu zakoni neke države, ali može biti pokazatelj sakupljenih etičkih činjenica koje neosporno pokazuju i ukazuju na svu trulež, crvotočinu i nesrazmjer onoga što se predstavlja u našem društvu kao dio izvršne vlasti, volje građana, a u svojoj biti predstavlja izravnu veleizdaju, ne samo nacionalnog, nego i ljudskog, maločovjekovog bića. Smiju li takvi postupci, duboko motivirani mržnjom prema Crkvi, tradicionalnim vrijednostima, kulturnom naslijeđu (kojem se često izruguju), podsmjehivanjem spram ostavštine Domovinskoga rata, besprizornim nedostatkom pijeteta spram žrtava toga rata, invalidima iz toga rata, generalima koji su u tom ratu izveli gotovo nemoguće, a koji su na podignutu riječ jednog od osuđenih prisilno umirovljeni, ostati nekažnjeni, nezamijećeni ili prešućeni? Ne smiju.*

*Lijevi mediji su uglavnom podsmjehivački popratili ove nakane etičkoga sudišta, što je i razumljivo. Nisu ni u stanju shvatiti ono što taj sud predstavlja. Pa se lakše podsmjehnuti, nego priznati da si član ljudske novčanožderačke Menze, a ne duhovni pristalica ljudske Mense. Definirati etičnog čovjeka, nekog tko se drži osnovnih načela ljudskosti i poštovanja, nije lako. Zapravo, izvrsnost je uvijek bila bespredmetna u ocjenjivanju. Pojednostavljeno: ako ja, osobno, nekom kažem: "dobri (moj) čovik", tu iscrpljujem dalje analize, koje su, načelno, i nepotrebne. Svatko ima pravo na spoticanje ako spoticanjem ne vuče druge za sobom, kao i na božanski komad(ić) oprosta. No što kad tim svojim (namjernim) spoticanjem vučeš čitav jedan narod u jasnoj nakani da nikad ne ustane i još ga šutneš vrškom cipele kao zadnji, slinavi čik. U tom čiku-narodu možda postoji malo vatrice koja nošena pravim vjetrom može buknuti u požar, a može i mrvičak zaostale vatrice ta slina poznate DNA ugasiti... Za što smo spremni? Požar? Ne znam. Nekad me hvata beznade i samo tuga, kao danas, jer svu nesvjesnost trenutka ne može nikakva vatra osvjetliti. A požari su uglavnom destruktivni, osim kad pale korov. Pa i korov duša. Uvijek iza tih spaljenih, ostane neka feniksovska, prokleta, koja nastavlja. I brzo skupi istomišljenike.*



*Čitam o Škiljinim nakanama. Okuplja mome oku zavidnu skupinu potrošenih dragačevskih trubača u svoj orkestar za sprovode i vesele ukope (...)*

Svoj pogled na od HNES-a osuđene etičke veleizdajnike ima Žarko Marić (Glas Brotnja, 23. 4. 2015.)

### **IZDAJNICI SU NARODNE NULE**

*(Vođa ove veleizdajničke skupine, jugokomunistički fosil Mesić, u svom av, av stilu...)*

*Ti si koza. Ti si krava. Ti si lopuža. Ti si niškoristi. Ti si glupača... sve je podnosila i uzvraćala istom mjerom. Vrisnula je tek onda kad joj je brat reko da je nula. Susjeda moja, tako vam je to među adolescentima. I moji se svađaju i prepucavaju. Sin je zašutio i zamislio se tek onda kad mu je sestra rekla da je izdajnik svoje obitelji i svoga roda.*

*Ovo malo istraživanje pokazuje da su u ova dva fenomena, nula i izdajnik, utkane sve ljudske negativnosti; i nemoral, i kriminal, i zločin, i ... pa ćemo ih staviti i u naslov teksta.*

*Kroz cijelu našu povijest izdajnici su naša sudbina. Dok su branitelji hrabro i muški, krvareći zaustavljali okupatore, koji su pristizali sa svih strana; na lađama, konjima, tenkovima... izdajnici su sa njima igrali izdajničko kolo. **U Hrvatskoj na stotine čuda, nema štrika za toliko juda.** Veliki Matoš, kao da je ovu ocjenu donio i za naše današnje vrijeme.*

*Iskoristili su naše slabosti, uskočili u prazan prostor, i okupirali državne, krvlju obranjene institucije. Nema ih puno ali su dobro raspoređeni.*

*U sklopu borbe kroz institucije, za oslobođenje istih, savjest društva, HENS ( Hrvatsko etičko nacionalno sudište ) sastavljeno od 50-ak akademika, profesora, doktora i predstavnika mnogih društvenih grupacija, pod vodstvom prof.dr. Zvonimira Šeparovića, na optuženičku klupu je izvelo prve garniture narodnih izdajnika. U*

*nacionalnu povijest, kao osuđeni ili optuženi po ovoj kvalifikaciji već su ušli; Mesić, Josipović, Milanović, Pusić, Pupovac, Teršelić, Lončar... Zadnja, treća sjednica HENS-a je održana u krcatoj prizemnoj dvorani Vatroslav Lisinski.*

*Vođa ove veleizdajničke skupine, jugokomunistički fosil Mesić, lažno se predstavivši i prevarivši naivne obočane, veterane i borce protiv talijanskog fašizma, ovih dana, u smrtnom hropcu, u svom av,av stilu, okupatorskim, faši, naci, koljačkim riječnikom napada i vrijeđa svoj narod i njegove zdrave nacionalne snage. Nešto više o njemu možete pročitati ako kliknete na PALEONTOLOGIJA, znanost o fosilima.*

*I na kraju, poruka za naredne izbore. Olovke dobro naoštrite, a naočale ne zaboravite.*

Kolumnist Hrvatskog Slova Mladen Pavković napisao je svoj pogled na osuđene veleizdajnike *Osuđeni šute kao "ribe u vodi"*. Kolumna je u Hrvatskom Slovu objavljena 24. 4. 2015.:

#### *HNES-ove optužnice*

Hrvatsko nacionalno etičko sudište pokazalo je kako se podižu i obrazlažu optužbe te pokrenulo lavinu – DORH, Uskok i ostale tajne i ine službe nemaju se pravo pravdati da imaju važnijeg posla

*Članovi Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) na čelu s prof. dr. Zvonimirom Šeparovićem, prošle su subote (18. travnja 2015.) osudili za veleizdaju Stjepana Mesića, Vesnu Pusić i Milorada Pupovca. Skup je održan u Maloj dvorani KD Vatroslav Lisinski u Zagrebu. Okupilo se iznimno mnogo ljudi. Došli su mnogi, ali ne i predstavnici medija. Vjerojatno je bio i nemali broj "drugova i drugarica" zaduženih za "neprijateljsku propagandu". Međutim, članove suda ništa nije moglo smesti. O izdajnicima je pročitano i obrazloženje, s čvrstim argumentima. Čak je rečeno da se ti ljudi imaju pravo i žaliti. Baš kao na oficijelnom sudu.*

*Nu, bez obzira na demokraciju, ovo je ipak hrabra odluka. U vrijeme vladavine Josipa Broza, svi bi oni završili u logorima, tim više što se tada priznao samo i isključivo sud partije. Ne možemo ni zamisliti da bi netko u vrijeme komunizma javno osudio Bakarića, Špiljka, Planinc i slične.*

*HNES smo utemeljili prošle godine u vrijeme Uskrsa, a polazište nam je bilo da je Hrvatska u dubokoj političkoj, moralnoj i svekolikoj krizi, da su na vlasti političari koji se ne rukovode hrvatskim nacionalnim interesima. Naime, na djelu je izdaja nacionalnih interesa Hrvatske i vrijeme je da se utemelji HNES koji bi etički sudio za izdaju zemlje", pojasnio je Šeparović.*

*Na "meti" ovog suda našli su se i Josipović, Milanović, Lončar, Teršelič i Bildt. Bivšem predsjedniku Republike Hrvatske Ivi Josipoviću nikako ne mogu oprostiti što je krivotvorio istine o hrvatskom Domovinskome ratu, što je minirao tužbu za genocid protiv Srbije, što je nekritički podržavao Haaški sud, što je optužio Hrvatsku u parlamentu BiH za agresiju na BiH, što je u Knesetu spominjao ustašku guju, te što je za Vesnu Teršelič rekao da je savjest društva.*

*Poglavito je zanimljiva optužnica protiv bivšeg švedskog ministra vanjskih poslova Carla Bildta. Za njega su rekli da je cijelo vrijeme Domovinskoga rata u raznim misijama bio protiv Hrvatske. Smatrao je da je Hrvatska izvršila genocid nad Srbima. Zalagao se i da prvi hrvatski predsjednik, vojskovođa i pobjednik Domovinskoga rata dr. Franjo Tuđman završi u Haagu.*

*Dakle, da sada ne ponavljamo, jer sve piše i u knjizi dr. Šeparovića "Hrvatske veleizdaje", ovo su iznimno teške optužbe, pa se čudom čudimo kako na nešto takvoga nije reagiralo Državno odvjetništvo RH ili niz drugih službi koje se bave problemima "veleizdajnika". Prije će biti da će se te i ine službe pozabaviti onima koji su iznijeli optužbe, ali i onima koji su ih javno podržali. Metode proganjanja političkih protivnika ostale su slične kao i u vrijeme komunizma. Sada su jedino umnogome usavršene, pa Šeparović i društvo ne će završiti na Golom Otoku ili u Lepoglavi, ali sigurno su zabilježeni kao "protivnici demokracije", nacionalisti, ultradesničari... Stoga se*

*na sve njih, a tu poglavito uz Šeparovića mislimo i na Hodaka, Jurčevića, Pečarića, Tomca, Olujića, Novaka, Iljića, Alića, Vladanovića, te na neke druge, primjenjuju mjere poput zastrašivanja, prislušivanja, praćenja... jer tko zna što bi još u budućnosti njima moglo pasti na pamet. A parlamentarni izbori su blizu.*

*Kao prva mjera onih na vlasti protiv Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) je marginaliziranje i prešućivanje. Sve se čini po onom: "Ni luk jeo, ni mirisao", ili "Psi laju, karavane prolaze". Kao da se ništa nije dogodilo. Čak nema ni najava, a kamoli tužbi onih koji su javno osramoćeni, što bi prvo očekivali, tim više što se danas tužbe za uvredu i klevetu podižu na sve strane, pa čak i zbog toga ako nekoga proglašiš da je "liječnica".*

*Inače, moja malenkost, pretežno kao urednik, odgovarala je na sudu što je za neku "veličinu" objavila ili napisala da je "lažni branitelj", da je jedan zastupnik "u Saboru učinio veoma malo za svoju općinu", da jednom odvjetniku nije "nadoknađen trošak od 18 kuna", da je jedna pravница optužena da je "otuđivala u kantini", da je jedan novinar imao veze s Udbom jer je godinama uređivao list zatvorenika u Lepoglavi, pa sve do toga da je odgovarao za smrt oca također jednog novinara za kojeg je napisao da je bio osuđen da je po trgovinama otuđivao sapun "Lahor", a kad mu je čača to pročitao – umro je, itd., i tako redom.*

*Dakle, za "sve" se tuži, ali ovi koji su osuđeni od Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES), šute kao ribe u vodi!*

*Međutim, u Hrvatskoj neće biti mira dok se ne osudi i Josip Broz Tito. Bez obzira što je riječ o mrtvom čovjeku (diktatoru). Barem zasad, na žalost, nema ozbiljnijih nakana da se kaže "popu pop, a bobu bob". Neki čak (poput Ante Kuneka, koji je objavio i knjigu "Za dom, hrvatski rode, križevi bijeli neka nas vode"), tvrde da Tito ustvari i nije bio Tito, te da su svi koji su to tvrdili u vrijeme njegove vladavine netragom nestali.*

*Hrvati također čekaju da neki sud osudi i ratne profitere, dezertere i izdajice. Naime, mi smo jedina zemlja na svijetu koja je prošla rat, a da te i takve nije stigla zaslužena kazna.*

*Nu, neki se s pravom pitaju, kad će, poput Mustaća i Perkovića, na red doći i bivši Udbaši, ali i partizani, odnosno antifašisti iza kojih je nakon II. svjetskog rata ostalo na desetine tisuća nevino ubijenih Hrvata, na stotine masovnih grobnica i još uvijek iznimno veliki broj nestalih.*

*Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) je pokazalo kako se to radi, pokrenulo je lavinu...*

*DORH, Uskok i ostale tajne i ine službe nemaju se pravo nakon svega praviti "Toše", ili se pravdati da imaju važnijeg posla.*

Da, pokrenuta je lavina. Iz Pavkovićevih usta u Božje uši.

Glas Brotnja, 24. 4. 2015.

Kamenjar.com, 24. 4. 2015.

## **J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.**

### **KRENULO JE**

Marko Ljubić (dnevno.hr, 19. 03. 2016.) piše:

Koliko je god Radman i njegova Televizija kao posve nevjerojatan incident u suvremenoj europskoj civilizaciji, bio golemi problem i zaprjeka bilo kakvom iskoraku u uljudbenom smislu hrvatskog društva, toliko su bili za pametnu vlast – svojevrsni dar. To je najbolje pokazao već za nekoliko dana na čelu HRT-a novoimenovani vršitelj dužnosti ravnatelja Siniša Kovačić. Čovjek, evo što radi više nego vidljivo, evo zna svoj posao. Mnogi će, a antifašisti pogotovo, rukopis kolege Kovačića na Televiziji svesti na smjene. A daleko je to od samih smjena, što se vidi na prvi pogled.

(...)

Ljudi su program. Ako želiš čuti papazjanije dovedeš Puhovskog, ako želiš čuti mišljenje dovedeš Matka Marušića ili akademika Pečarića.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/kovacic-i-barisic-dalek-je-put-od-puhovskog-i-novokmeta-do-matka-marusica-i-ivana-hrstica-ali-krenulo-je>

Očito se Ljubiću sviđaju moji komentari kojima stalno zatrpavam vaša računala. Da je postojala lista onih koje se ne smije pozivati na HTV (vjerojatno i na neke druge televizije) vjerojatno je svima očito. Čuo sam da se Kovačić ispričao prof. Zdravku Tomcu zbog toga što je i on bio na toj listi.

Na nekakvoj takovoj listi sam bio i ja jer sve te televizije nisu smatrale za potrebnim reći ni riječi o međunarodnim konferencijama iz matematike meni u čast.

Čak su mi dali naslutiti da i jesam na istoj listi na kojoj je i prof. Tomac. Naime, bio sam pozvan da nakon predstavljanja moje knjige "Vukovar i njegov stožer" gostujem u dnevniku, ali je poslije otkazano sa smiješnim obrazloženjem. Obrazloženje je lako bilo pobiti.

Međutim, ne pozivaju me nešto puno ni lokalne televizije, pa ne mislim da bi me nešto posebno trebali zvati. Dapače još uvijek se nadam da kada se očisti sve ono što je protunarodno neće biti potrebe za ovakvim mojim djelovanjem.

To ne znači da me ne raduje činjenica da mnogi od vas jako lijepo komentirate moje poruke.

Tako je bilo i sa Sv. Josipom pa se zahvaljujem svima koji su mi čestitali imendan. Mnogi od vas ste povezali zaštitnika hrvatskog naroda s mojim pisanjem i na tome im moram posebno zahvaliti jer koliko god se pretjeruje u tome ne dvojim da su pisane iz srca. Tako mi jedan od najvećih i najdražih prijatelja Stanko piše: Ne znam jesu li tvoji roditelji imali u vidu odluku Hrvatskog sabora iz 1687. godine kad su ti birali ime no ti si u potpunosti preuzeo na sebe ulogu zaštitnika Hrvatske i cijeli tvoj život je posvećen toj časnoj misiji.

Hvala ti na tom!

Čestitam ti imendan!

Evo još dvije čestitke:

Poštovani i dragi Dr. Josipe,

od srca Vam čestitamo Vaš imendan, uz molitvu da Vam veliki Sveti Josip bude moćni Zagovornik kod Gospodina, da nam i nadalje branite našu Domovinu (čiji je i On Zaštitnik) i da zdušno radite na obrani pravih vrednota!

Mole za Vas i čestitaju, zahvalne Sestre Benediktinke s Raba

A Marija Dubravac (Brisbane) piše:

Hrvatskome akademiku g. Josipu Pečariću, današnjemu svečaru sretan imendan uz iskrenu želju:

Josipe sveti, imenjaka pazi,  
Stazom hrvatsva neka hrabro gazi.  
Neka bude vodič u danima tame,  
Nek se bori protiv jugozavrzlane –  
Crvenih titića, Frljića, Pusića,  
Pupovca, Vučića i Milanovića...  
Cijeloj jugobagri neka bude kraj,  
Hrvatskom čovjeku ljepše sutra daj.

Vjerujem da i vi mislite isto što Ljubić kaže – dobro je krenulo s promjenama na HTV-u. Je li dovoljno samo mijenjati? Itekako se treba zamisliti nad tekstom Marcela Holjevca (dnevno.hr, 19. 03. 2016.): Staziću, zakone nije kršio novi ministar branitelja – nego vlada!

"Stazić nije dostojan mjesta u Saboru, niti igdje drugdje. Naime to što je Stazić rekao nije samo bezobrazluk – nego notorna laž! Zakone, i ljudska prava, je u slučaju braniteljskog prosvjeda kršila samo i jedino vlada! I protiv Milanovića i ostalih treba, i to mislim najozbiljnije, podignuti optužnicu zbog protuustavne zabrane prosvjeda, a isto tako bi branitelji trebali dignuti tužbu protiv RH zbog grubog kršenja prava na prosvjed, kao osnovnog ljudskog prava."

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/stazicu-zakone-nije-krsio-novi-ministar-branitelja-nego-vlada-905677>

Zapravo nisam promijenio mišljenje koje sam vam iznosio i tada u vrijeme napada na branitelje u Markovoj crkvi, kada se Vlada prema stopostotnim invalidima Domovinskog rata ponašala kao prema teroristima da je Milanović samo isprobavao reagiranja iz svijeta na državni udar o kome je razmišljao. Istraga bi sigurno pokazala jesam li bio u pravu ili ne. Ne treba ispustiti iz vida činjenicu kako je 2439 policijskih šefova smijenjeno kada je Ostojić tj. Milanović preuzeo vlast.



<http://direktno.hr/en/2014/direkt/42488>

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/336427/Ostojic-ilegalno-postavio-svoje-nacelnike.html>

Na kraju podsjetio bih na igre i pokušaje da se Predsjednici oduzme uloga Vrhovnog komandanta u miru.

Očito imali su medije, policiju, ali vojsku nisu. Ostali su im samo izbori. Napadi zbog navodnog govora mržnje i napadi na pozdrav ZA DOM SPREMNI.

Zar nisu smješni napadi zbog govora mržnje na Antu Kovačevića zbog njegove simpatične pjesmice u kojoj za Vesnu Pusić kaže da je orjunašica. Pa zar nije ona etički osuđena za veleizdaju od Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta? Ili nije problem kada je netko veleizdajnik, ali jeste kada mu to kažeš?

A s druge strane nama je odnos vlasti prema ZDS pokazatelj koliko se osjećaju nemoćni i nesigurni u svoju moć.

Da su već sada ne bi nam se moglo dogoditi da veliki hrvatski glumac Božidar Alić piše ovakvo pismo:

BOŽIDAR ALIĆ: OTVORENO PISAMCE gdji. Milas-Klarić, Tv N1, DORH-u i preostalim UDBAŠIMA

#### OTVORENO PISAMCE

gdji. Milas-Klarić,

TV N 1

DORH-u

i preostalim

UDBAŠIMA

Moja Sanda Alić i ja, pozvani smo na razgovor u “neku zabrinutu socijalnu službu” za NAŠEG Ratimir Maria Alic, gdje su nas upozorili da smo pozvani po nalogu DORH-a i da će me DORH, najvjerojatnije pozvati na “razgovor”.....

ZA DOM SPREMNI je starinski Hrvatski pozdrav, kojim se MI HRVATI, pozdravljamo, kao i 1991., kada smo branili JEDINU NAM DOMAJU!

.....i na mojoj je maskirnoj jakni našiven TAJ NAŠ POZDRAV,

ZA DOM SPREMNI,

koji se u raznim inačicama koristio kroz NAŠU povijest...

...napominjem, iako to čak i PUPOVAC I OSTALI YUGOFILI, znaju kako je pozdrav, koji se rabio u NDH, bio Za dom i Poglavnika, spremni .... i ta je verzija zabranjena.... no to se ne odnosi ZA DOM SPREMNI !

MOJEG ĆEMO SINA ODGAJATI, MI, NJEGOVI RODITELJI, moja Sanda i ja i KATOLIČKA CRKVA u tradicionalnom, konzervativnom Hrvatskom duhu !

UDBA i YUGOFILI,  
APAGE SATANAS  
OD NAŠEG JEDINCA !!

....neka nam živi,  
JEDINA I VJEČNA  
HRVATSKA

<http://kamenjar.com/bozidar-alic-otvoreno-pisamce-gdji-milas-klaric-tv-n1-dorh-preostalim-udbasima/>

Da se vlast osjeća jačom ne bi joj Anto Đapić morao objašnjavati kako je napad na pojedine postrojbe Hrvatske vojske napad na Domovinski rat:  
U svom govoru istaknuo sam te tri točke koje su „ demokratski novinari“ ocijenili netko kao „ govor mržnje“, a netko kao „ politiku rikverca“. Istaknuo sam kako je nama pravašima apsolutno nesporno da današnji naraštaj pravaša svoju glavnu ideološku snagu crpi iz činjenice stvaranja hrvatske države u Domovinskom ratu i ogromnom doprinosu pravaškog pokreta u njemu kroz dragovoljačke postrojbe Hrvatskih obrambenih snaga (HOS-a). Ako smo suglasni, a jesmo, da je Domovinski rat temelj hrvatske države, a pravaši u tom ratu pridonijeli ogromnim doprinosom, onda mi moramo štiti tu baštinu pravaškog pokreta. Ako smo suglasni da je HOS nešto

najbolje što se dogodilo u povijesti pravaškog pokreta staroj 155 godina, onda je naša obveza čvrsto štititi dignitet i dostojanstvo te grane pravaštva. Naravno, iz toga proizlazi i obveza obrane svega onoga što je HOS činio i radio tijekom Domovinskog rata. A to znači i hosovski ratni pozdrav „Za Dom spremni!“. Kada pravaši hosovci cijene taj pozdrav, onda oni ništa ne pokušavaju niti braniti, niti relativizirati kako nam podmeću tzv. antifašisti u Hrvatskoj. Pravaši poštuju i njeguju tradiciju dragovoljaca HOS-a, a ne ustaškog pokreta. Bilo kakve negativne konotacije koje netko pokušava implicirati baštini HOS-a, bilo da se radi o ratnim pozdravima ili nazivima postrojbi HOS-a, neprijatelj je hrvatske države i Domovinskog rata. Ako su imali svoje primjedbe koje danas iznose vrijeđajući i pljujući po jednoj od najčasnijih i najhrabrijih postrojbi Domovinskog rata, trebali su imati hrabrosti to činiti 1991. godine kada je HOS pozdravom „Za dom spremni!“ od Dubrovnika do Sajmišta svojom krvlju stvarao hrvatsku državu. Tada su bili zavedeni, bilo u mišje rupe, bilo kao zmije otrovnice. Očito misle kako je dvadesetak godina nakon oslobođenja Hrvatske i njenog mentalnog prekraranja, došlo vrijeme izgmizati ispod kamenja i napasti nas. Postižu upravo obrnuti cilj! Ta njihova politika i juriš na nas samo će nas ponovo okupiti i osnažiti kako bismo ih ponovo vratili u rupe iz koji su izgmizali nakon 20 godina kukavičke šutnje (...) Najbrutalniji napadi onih što su izgmizali odnosili su se upravo na najavu lustracije( nadam se da najjača hrvatska stranka neće od toga odustati, ali ćemo uskoro vidjeti), zatim napad na HOS i pozdrav „Za dom spremni!“ i napad na ministra Hasanbegovića zbog izjave o antifazišizmu kao floskuli. Isticanjem te tri okosnice pravaške politike koje su se potvrdile kao glavni temelj pravaštva i kamen zaglavni za budućnost ovog pokreta bili su moj „govor mržnje“ na Saboru HSP AS. Znao sam prije 20ak godina u svom političkom djelovanju bez imalo ustezanja kazati : Ako ustaša znači voljeti svoju domovinu, braniti je i dati sve za nju, onda pristajem biti ustaša! „Isto tako danas mogu tu izjavu parafrazirati, pa kazati: „Ako je govor mržnje stati u obranu ratnog pozdrava dragovoljaca HOS-a „Za dom spremni“, snažno zagovarati lustraciju u hrvatskom društvu i raskrinkavati lažni antifazišizam, onda prihvaćam da sam održao govor mržnje na 4. Općem saboru HSP AS.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/anto-dapic-ako-ustasa-znaci-voljeti-svoju-domovinu-braniti-je-dati-sve-za-nju-onda-pristajem-bit-i-ustasa-905404>

Doista, da se vlast osjeća jačom nitko joj ne bi mogao na laži o ustaškoj kapi mjesecima napadati ministra Hasanbegovića, bez obzira što je srpskim slugama u RH sveto načelo: LAŽ NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U NJIHOVOJ POVIJESTI!

Ne bi bilo moguće od nikoga od vladajućih pa ni od Karamarka čuti ovakve izjave:

“Neke nisam ni čuo, ali to osuđujem. Miro Kovač mi je rekao da je kao izaslanik HDZ-a na tom skupu s gađenjem slušao neke govore. Zajedno smo se složili kako neke tamo izrečene riječi vrlo podsjećaju na stil otišlog premijera,” rekao je Karamarko podsjetivši na svoje ranije osude baš svakog totalitarizma, i fašizma i komunizma. <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/karamarko-izaslanik-hdz-a-miro-kovac-s-gadenjem-je-slusao-neke-govore-na-skupu-hsp-as-a-905524>

A kada vlast završi s promjenama koje je započela bit će svima jasno da je nonsens da je ZDS najveći problem Srbima i srpskim slugama u RH, bez obzira što su njima branitelji u Domovinskom ratu bili Ustaše i tada i danas. A to će biti jasno kada se hrvatski političari usude reći istinu o Domovinskom ratu, barem onako kako je međunarodni sud u Haagu presudio u sporu o genocidu: Srbija je izvršila agresiju na Hrvatsku u cilju stvaranje homogene Velike Srbije i pri tome izvršila niz genocidnih radnji.

Akademik Josip Pečarić

20. 03. 2016.

## DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.

### GOVOR MRŽNJE I POZIV NA NASILJE PREMA HRVATSKIM BRANITELJIMA U 2015. OD STRANE SRPSKE MANJINE U REPUBLICI HRVATSKOJ

Pupovac je “odgovorio” Brkiću. Zapravo nije ništa smislenom mogao ni reći osim to da je Brkić “najpoznatiji diplomac u Hrvatskoj“. Činjenica jest da je Brkić mnogo više vremena potrošio u pravljenje zečeva , da parafraziramo Slobodana Miloševića, od Pupovčeve braće i ostale srpske vojske.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-odgovorio-brkicu-brkicu-vracam-etikete-mozda-mu-pomognu-da-ude-u-vladu-902573>

Bivši ministar obrane Andrija Hebrang, koga vjerovali ili ne, ne spominju za Direktno hr. komentirao je verbalni sukob između Milorada Pupovca i Milijana Brkića. U potpunosti je podržao Brkića kazavši da Pupovac odavno ne predstavlja stav srpske nacionalne manjine. Sam naslov I podnaslov teksta je posebno zanimljiv:

***Hebrang objasnio zašto su u pravu svi koji smatraju Pupovca  
uvredom***

*Gospodin Pupovac se osjeća ugroženim vjerojatno zato što je izbore izgubila vlada u kojoj je trećina dužnosnika bila srpske nacionalnosti, kazao je Hebrang*

Hebrang je postavio nekoliko pitanja za Milorada Pupovca.

*"Javno ga pitam imaju li Hrvati u Srbiji i djelić onih prava koje ima srpska manjina u Hrvatskoj?! Pitam ga zašto je zagovarao ćirilicu u Vukovaru, kad je svaka agresorska granata i svaka čahura imala ćirilični natpis. Pitam ga ne bi li se mi Hrvati trebali osjećati*

*ugroženima kad se prema hrvatskim braniteljima hrvatska politika i hrvatsko pravosuđe odnose lošije nego prema bivšim pripadnicima agresorske vojske. Osjeća li se ugroženim zato što hrvatski proračun financira list koji vrijeđa hrvatska obilježja? Smatram uvredom svog naroda to što Milorad Pupovac nikad nije priznao srpsku agresiju i za nju se ispričao, kao i to da nitko nije osuđen za smrt osam tisuća hrvatskih civila, među kojima su čak polovina ubijene žene i djeca. Imam puno sličnih pitanja za gospodina Pupovca, ali od njega ne očekujem suvisle odgovore jer on za svoju korist politizira hrvatsku prošlost i hrvatsku sadašnjost. Pa zato svima koji njegove izjave vrijeđaju poručujem da nije važno što kaže, nego tko kaže".*

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41492/Hebrang-objasnio-zašto-su-u-pravu-svi-koji-smatraju-Pupovca-uvredom.htm>

Da je za Pupovca važna RH kao krava muzara vidi se već iz naslova teksta:

**Pupovac: ako netko misli ugušiti manjine smanjivanjem novaca – neće**

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/41613/Pupovac-ako-netko-misli-ugušiti-manjine-smanjivanjem-novaca---neće.htm>

Naravno, Pupovac u manjine ne ubraja one Srbe – hrvatske branitelje, koji bi doista itekako zaslužili brigu i pomoć i hrvatske države i svih nas! Kao da je uredništvo portala Glas Brotnja to i očekivalo od njega pa je naslov mog prethodnog teksta PREDSDJEDNICA KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ U

GOVORU MRŽNJE I NASILJU PREMA SRBIMA U 2015. bio:

*Josip Pečarić: Kako SNV koristi novac koji im daje hrvatski narod pokazao je njihov bilten 'GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA '*

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/78558>

Već sam konstatirao kako je tekst iz Novosti prepun lažni i poluistina („poluistina je gora od laži“). Ali poznato je da je laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Dakle, oni rade ono što jedino znaju (u ratu i nenaoružani Hrvati od njih naprave zečeve) – lažu. Problem je u njihovim slugama u Hrvatskoj. Pa upravo je iz Novosti potekla laž o ustaškoj kapi ministra Hasanbegovića, i imali

su podršku cijele „lijeve“ Hrvatske. Davno sam konstatirao: Jednom sluga – uvijek sluga! Jednom izdajica – uvijek izdajica!  
O lažima i poluistinama u ovom srpskom pamfletu možete pogledati u tekstu:

**Željko Sakić: Pupovac prozvao za govor mržnje u suradnji s proustaškim strankama**

<http://narod.hr/hrvatska/zeljko-sakic-pupovac-prozvao-za-govor-mrznje-u-suradnji-s-proustaskim-strankama>

Zapravo je bismisleno upozoravati na sve laži i poluistine kod onih kojima je laž najviše pomogla u povijesti, kako reče bivši predsjednik Srbije književnik Dobrica Ćosić, koji je tu istinu i opjevao:

*„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“*

Što očekivati od njih kada u RH nije sankcionirano morbidno pozivanje na ubojstvo Thompsona, na što nas upozoravaju Thompsonovi fanovi:

### **REAKCIJA NA SRPSKI BILTEN**

***PORUKA PUPOVCU i SNV-u od Thompsonovih fanova: Znamo što ih smeta, možda su se prepoznali u njegovim stihovima!***

(...).

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/poruka-pupovcu-thompsonovih-fanova-znamo-sto-vas-smeta-prepoznali-ste-se-u-njegovim-stihovima-902412>

Očekivano, oklevetani ili „oklevetani“ reagiraju različito. Jedni se zahvaljuju Novostima i Pupovcu jer su po njihovom izboru uvršteni u ponajbolje Hrvate na čelu s Predsjednicom. (Podsjetit ću na tekst s portala direktno.hr

*GOVOR MRŽNJE - BILTEN SNV-A: NAPALI PREDsjedNICU, SMETA IM I THOMPSON I NAŠ KOLUMNIST.*

Uz predsjednicu izdvojili su Thompsona, a onda se hvale što je s njima i njihov kolumnist.)

*BOŽIDAR ALIĆ: PORUKA MILORADU PUPOVCU*

*“Poštovani družo”*

*MILORAD PUPOVAC,*

*Ovim Vam se kratkim pisamcem, iskreno zahvaljujem, što ste i mene, uvrstili u Vašu*

*TISKOVINU MRŽNJE*

*naspram*

*ISTAKNUTIH HRVATA*

*I DOMAJE NAM HRVATSKE*

*u Vašem biltenciću....*

*Bio bih, uistinu zabrinut za sebe i svoje djelovanje, da me niste uvrstili megju*

*NAJČASNIJE HRVATE*

*....Tomislava Karamarka, Marka Perkovića Thompsona, Marka Juriča, Velimira Bujanca*

*i još mnoge, meni, a i SVIM HRVATICAMA*

*i HRVATIMA drage i časne ljude !*

*Posebice sam Vam zahvalan što sam i u društvu gospodje*

*PREDsjedNICE HRVATSKE*

*Kolinde Grabar Kitarović*

*!*

*Ovime Vas izvješćujem kako sam Vašu tiskovinu*

*i Vašeg novinara Viktora Ivančića tužio prijeko odvjetničkog ureda g. Željka Olujića...*

*U nadi, kako ću naći svoje mjesto i u Vašem*

*BILTENČIĆU MRŽNJE*

*i u 2016.godini Gospodnjoj,*

*pozdravljam Vas...*



*BOG I HRVATI !*

*Božidar Alić*

<http://kamenjar.com/bozidar-alic/>

Mladen Ivezić komentira:

*Ljudi, Srbi!*

*Na 26. s. vašega Bulletina br. 6. objaviste moje ime s još podosta imane častnih i mudrih ljudi pa Vam na tome zahvaljujem kao i na činjenici da me označavate kao revizionista.*

*Šteta što niste čitali koju od mojih 7 knjiga.*

*Ondje ćete vidjeti moje pohvale Momčilu Đujiću, četnicima Banje Luke i Ozren planine pa sve na zapad, koji su do svršetka Nezavisne Države Hrvatske ratovali za Poglavnika.*

*Ustaški režim nije bio zločinački, što su priznali i Tito i njegovi jer nikada nisu podignuli tzv. obtužnicu Pavelić-Artuković i Poglavnika, nikada nitko od 1945. godine nije ni pokušao obtužiti za ratne zločine i sl.*

*Tijekom Nezavisne k nama su doma, u središte Zagreba, dolazili medački četnici u punoj opremi. Zloglasna i krvavoruka (skoro 100 % srbska) titovska Šesta lička divizija uvijek se žalila da, ako napadne hrvatski Bilaj, ustašama pomažu medački četnici a, napadne li Medak, četnicima pomažu bilajski ustaše.*

*Ne širim ja nikakvu mržnju, nego to čini Pupovac s kompanijom, što stalno žele sukobiti pravoslavce i Srbe s Hrvatima*

*Nasuprot krvoločnosti partizanske i četničke literature, evo vam jedna ustaška, koju je pjesnik Stjepko Trontl posvetio nekoj materi koju je svakodnevno, i u snijegu i vjetru viđao na groblju:*

*Ustaški grob*

*Bio je s onima što nisu vjeru*

*u Boga i pravdu gubili.*

*Godinu dana je tomu;*

*i sinka su joj ubili.*

*A bio je majci jedina sreća,  
mrtav jedina misao.  
Ne plači za mnom, mamo moja,  
tako je sinak pisao.*

*Razcvjetalu trešnju donijela mu je,  
pred grobom zastala mama.  
Tu bukti baklja, vienac tu je  
i trobojka; on je s nama.*

*Ljudi Srbi!  
Budite sa mnom: Za dom spremni!*

*Mladen Ivezić*

Naravno ima i drugačijih reagiranja:

***Marko Jurič: Pupovčev šovinistički pamflet u najcrnijoj udbaškoj maniri prokazivanja***

*(...)*

***Zamislite kakve bi bile reakcije kada bi neka hrvatska udruga objavila popis nepoćudnih Srba?***

<http://kamenjar.com/marko-juric-pupovcev-sovinisticki-pamflet-u-najcrnijoj-udbaskoj-maniri-prokazivanja/>

Poznati hrvatsko kolumnist, književnik Nenad Piskač opisuje kako je on oklevetan pa kaže:

*Autor s pravom drži, da je u njegovom slučaju riječ o etnički, jednostranački, jednoetnički i totalitarno motiviranom napadu SNV-a i VSNMGZ-a na njegov osobni integritet, njegovu hrvatsku narodnost, ljudsko, profesionalno i braniteljsko dostojanstvo, čast i*

ugled, koje uživa kao Hrvat, hrvatski državljanin, kolumnist, književnik i hrvatski branitelj, kao i napad na ugled i vjerodostojnost elektroničkog medija u kojemu godinama objavljuje. Štoviše, da je riječ o perfidnom govoru mržnje, suptilnoj prijetnji i nedvojbenom nasilju, što u konačnici predstavlja napad narečenih nakladnika i, djelomično, stranke SDSS, na slobodu govora i mišljenja zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske, a sve zbog toga kako bi se spornom publikacijom u domaćoj i inozemnoj javnosti stvorio lažni dojam o ugroženosti Srba u Hrvatskoj, te tako nanijela šteta međunarodnom ugledu Republike Hrvatske, što je po mom mišljenju krajnji cilj publikacije. Mit o ugroženosti Srba u Hrvatskoj hrvatska je historiografija znanstveno obradila, pa ga ovdje nije potrebno dodatno obrazlagati, ali će radovi hrvatskih povjesnika o toj temi dobro doći u dokaznom postupku.

**Tražim odvjetnika i djelovanje mjerodavnih državnih ustanova**

Oklevetani autor izražava solidarnost s drugim osobama, počevši od predsjednice Republike Hrvatske, gospođe Kolinde Grabar-Kitarović, koje su se, kao i on, zlonamjerno, specijalnoratovskim metodama pronašle u spornoj publikaciji SNV-a i VSNMGZ. Pozivam oklevetane kolege novinare da se okupimo oko zajedničke tužbe i paralelno predlažem im i privatnu tužbu. Bez sudbenoga pravorijeka, ova će se praksa nastaviti.

Stoga obavještavam javnost da je ovaj tekst skica za privatnu tužbu protiv nakladnika. Prema meni je izvršeno jednoetnički, jednostranački, politički i etno-trgovački motivirano nasilje. Moj tekst je iskorišten za protuhrvatsko djelovanje. Kako oklevetani autor nema znanja i vještine potrebne za vođenje sudbenoga procesa, ovim putem poziva odvjetnike, doma i u izvandomovinstvu, bez obzira na njihovu nacionalnost, da mu se jave ako žele pro bono voditi sudbeni proces. Pro bono zato što autor (zajedno s medijem u kojem objavljuje) nije poput SNV-a, VSNMGZ-a i SDSS-a na izdašnoj proračunskoj skrbi.

Bez obzira na najavljenju privatnu i eventualnu zajedničku tužbu, tuzemno i inozemno oklevetani autor poziva mjerodavne državne službe da izađu iz puževe kućice i da se po službenoj dužnosti, bez straha od bilo koga, prihvate posla otkrivanja i procesuiranja protuhrvatskog djelovanja, osobito onoga financiranoga hrvatskim

*novcima. GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA U 2015. radikaln je primjer širenja etničke netrpeljivosti. Čudi me da je to promaklo uredničkom oku Saše Miloševića.*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/23097-nenad-piskac-trazim-odvjetnika-za-spor-protiv-srpskog-narodnog-vijeca.html>

Zapravo logično im je na udaru – prije svih . Predsjednica. Njen izbor označio je početak pada. Ostao im je sami ILI MI – ILI ONI, tj. od branitelja stvarati Ustaše.

Nedavno sam Vam poslao slijedeće:

*Dr. Stjepandić se ruga:)* :

**Naslov:** *Puppy protiv mladog jastreba*

**Datum:** *Tue, 8 Mar 2016 15:57:31 +0000*

**Šalje:** *Stjepandic, Josip*

**Prima:** *Josip Pecaric <[pecaric@element.hr](mailto:pecaric@element.hr)>*

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/419461/HDZ-je-napustio-demokrsanstvo-zato-raste-govor-mrznje-i-nasilje.html>

*„Upozorila je i na inicijativu da se u službeni vojnu uporabu vrati ustaški pozdrav 'Za dom spremni' koju je, podsjeća, pokrenuo Branko Borković koji 'slovi za najizglednijeg kandidata za ministra branitelja'. 'Ovu inicijativu predsjednica Republike osudila je tek nakon inzistiranja javnosti', dodala je Opačić.“*

*Imenjače, da se kandidiramo za kakvog ministra, pa da nas SDSS poklopi. Kakva bi to bila čast!?*

**MOJ KOMENTAR:**

*Ipak im je na kraju i ZDS kriva Predsjednica:)))*

**ILI:**

*Što god više se neki državotvorni Hrvate trude dokazati crvenim fašistima tj. srpskim slugama da nisu ustaše, to će ih ovi sve više i više optuživati za to.*

*Nisu ni oni glupi - protivnika tučeš ondje gdje pokaže slabost!!!*

Jesu li se ipak previše razigrali?

Hrvatska vlast treba omogućiti Pupovcu i sličnima da dokažu istinitost njegovih riječi:

*Ovo je i moja zemlja, kao i zemlja onih koje predstavljam!*

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41396/Pupovac-Brki%C4%87u-Ovo-je-i-moja-zemlja-kao-i-zemlja-onih-koje-predstavljam.htm>

Ne dajte im hrvatske (ustaške) kune i onda će doista moći pokazati da je ovo doista njihova zemlja!

Akademik Josip Pečarić

11.03.2016.

## HNES U BILTENU SNS-A

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) je 18. 04. 2015. etički osudilo za veleizdaju Vesnu Pusić, Stjepana Mesića i Milorada Pupovca. Te etičke osude, dakle i osudu Milorada Pupovca možete pronaći na:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-usic-milorad-pupovac-793979>

<http://kamenjar.com/hrvatsko-nacionalno-eticko-sudiste-osudilo-vesnu-usic-stjepana-mesica-milorada-pupovca/>

Zato je prirodno i HNES našao u popisu onoga što je vrijedno u RH po mišljenju Srpskog narodnog vijeća i Vijeća srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba u njihovom godišnjem biltenu pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015."

*"Hrvatsko nacionalno etičko sudište, osnovano 2014., u nekoliko održanih javnih "sudskih rasprava" osudilo je nacionalnu izdaju niza osoba iz javnog života. Podsjetimo, predsjednik Hrvatskoga nacionalnoga etičkog suda je Zvonimir Šeparović, bivši ministar pravosuđa i vanjske politike u HDZ-ovoj vladi, a tu su i bivši političari Zdravko Tomac i Ante Beljo, biskup Valentin Pozaić, povjesničar Josip Jurčević, odvjetnik Željko Olujić, predsjedničin savjetnik za branitelje Ante Deur, akademik Josip Pečarić (misle na mene, op. Josip Pečarić), Vlado Iljkić iz Stožera za obranu hrvatskog Vukovara i drugi. U aprilu 2015. Sudište je "presudilo" bivšem predsjedniku Stjepanu Mesiću, bivšoj ministrici Vesni Pusić i saborskom zastupniku Miloradu Pupovcu. "Teško je predvidjeti učinak ove presude, ali jedno je sigurno: ovakve osobe ne bi trebale obnašati dužnosti koje danas obnašaju. Vesna Pusić počela je još kao mlada osoba raditi protiv hrvatskih nacionalnih interesa, a što se tiče Stjepana Mesića, on je zajedno s Pusić stao na stranu Srbije i krenuo izjednačavati žrtve s agresorima (...) S druge strane, imamo Milorada Pupovca koji zloupotrebljava svoju saborsku poziciju za širenje četničkih ideja, optužen je za četničku veleizdaju...", objasnio je ovu odluku Zvonimir Šeparović u razgovoru za Dnevno.hr. Početkom novembra u Koncertnoj dvorani Vatroslav*

*Lisinski u Zagrebu održali su novo "suđenje" na kojem je za "genocid i druge zločine nad Hrvatima" osuđen Josip Broz Tito. U Lisinskom je osuđen i premijer Zoran Milanović, a skupu je prisustvovao biskup Valentin Pozaić, glumac Božidar Alić, Zdravko Tomac te osuđeni ratni zločinac Dario Kordić. Kako prenose mediji, oko 3.000 uzvanika skandiralo je "Za dom spremni".*

Ako se sjetimo da je teksta o spomenutim etičkim osudama u dnevno.hr bio

*VELIKI DAN ZA HRVATE: Osuđeni Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac! Očito je to veliko priznanje potpuno zasluženno, zar ne?*

Naravno mnogi prozvani izražavaju svoje zadovoljstvo zbog toga. Tako i na portalu direktno.hr kažu:

*Srpsko narodno vijeće i Vijeće srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba izdali su godišnji bilten pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015." Bilten, u kojem se navode da je proteklu godinu obilježilo "povećanje broja fizičkih napada i prijetnji umjerenih prema Srbima u Hrvatskoj te uništavanje imovine u njihovom vlasništvu", također je prepun prozivki. Prozvana je i Predsjednica RH, kao i njen popis počasnih gostiju na inauguraciji, ali i kolumna Ivana Blažićka na našem portalu.*

Zato su s portala pitali za mišljenja o tome dva onaša istaknuta odvjetnika i članova HNES-a Željka Olujića i Zvonimira Hodaka.

*U tekstu 'SRBIN PO PROFESIJ' - OLUJIĆ: PUPOVČEV PAMFLET POLUPISMEN JE URADAK I SVOJEVRSTAN GOVOR MRŽNJE*

*(direktno.hr, 10.03.2016) dani su Olujićevi komentari:*

*"Prije svega drago mi je da sam svrstan u grupaciju gospodina Pupovca, no to ukazuje na sve ono što oduvijek i govorim. Radi protiv srpske manjine u RH, ovakvim animozitetima postiže kontra efekt. To je prije svega vađenje iz konteksta pojedinih ljudi koji su istaknuti, pa tako i moja malenkost. Hrvatsko nacionalno etničko sudište proglasilo ga je krivim za veleizdanju što je iznijeto u presudi, a dostavili smo to medijima i gospodinu Pupovcu. On je i dalje, umjesto da se na određen način ispravi, u doslovnom značenju kako sam ga prozvao – Srbin po profesiji. To je nešto što ukazuje, ne da*

*on brine o nacionalnoj manjini i njihovim interesima već isključivo materijalnim i permanentnom širenju države koja je devedesetih srušena i više ne postoji, a to je Jugoslavija", rekao je Olujić.*

***Je li bilten svojevrsan govor mržnje?***

*"On je ono što sam rekao i kad ga se pomno iščita pomnije, taj pamflet je polupismen uradak. Da ne analiziram, nisu u stanju napisati jednu prosto proširenu rečenicu. I svojevrsan je govor mržnje, tužno je da se na čistac izvodi jedna nacionalna manjina i da se pokušava svaditi s ostatkom. To je katastrofalno za manjinu koju zastupa Pupovac", zaključio je Olujić.*

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41666/Oluji%C4%87-Pupov%C4%8Dev-pamflet-polupismen-je-uradak-i-svojevrsan-govor-mr%C5%BEnje.htm>

Zvonimir Hodak u tekstu ETNOBIZNIS - PROZVANI HODAK O BILTENU: SPRDANJE S NAŠOM HIMNOM JE ŠTO - GOVOR LJUBAVI? (dnevno.hr, 10.03.2016.) kaže:

*"Osobno mislim da je to pamflet i to prilično jeftin! Od 22 nacionalne manjine u RH samo jedna manjina doživljava prijatnje, šikaniranje. Prema samo jednom manjini je uperen govor mržnje čak i da je to istinito bilo bi previše i isforsirano od Pupovca, Novosti... U tom pamfletu od 70-80 stranica našao se svatko tko je spomenuo Pupovca i na popisu potencijalnog širitelja mržnje. Brkić je rekao da 'u Hrvatskoj nitko nije ugrožen i nikom se ne prijeti, a oni koji misle da je opasno, neka ode tamo gdje neće biti ugrožen'. Ta je izjava odmah proglašena govorom mržnje. Australski premijer je rekao da tko ne prihvaća običaje, ne sviđa im se Australija i neprekidno cmizdre, neka odu tamo od kud su i došli, ako im je loše. Nitko Australiju zbog toga ne može proglasiti filoustaškom. Oni koji žive u toj zemlji, ili su građani te zemlje ili politički građani, oni koji žive u Hrvatskoj ne trebaju biti građani države. Odnosno, država iz koje su došli nakon izgubljenog rata cmizdre i plaču, i tuže se međunarodnoj zajednici. Ako im se odgovori pristojno i konkretno kao što je Brkić napravio, opet skaču da je govor mržnje! Zašto Australci i Britanci mogu reći ako vam se ne sviđa, vratite se od kuda ste došli? Kako mogu i Nijemci reći migrantima da ako im se ne sviđa u Njemačkoj da se vrate od kud su stigli? Svima je to dozvoljeno samo ne Hrvatima!*



*Nitko ne bi primijetio govor mržnje ako se ne uputi Pupovcu jer onda nastupa lijeva medijska faranga, odmah su iznenađeni i uvrijeđeni", rekao je Hodak.*

### ***Je li bilten svojevrsan govor mržnje?***

*"Čak ga ne bih tako nazvao... To je tužakanje, s obzirom da je preveden na engleski jezik da se međunarodnoj zajednici pokaže da je neodrživo težak položaj Srba u RH. Nigdje se ne spominje pravi govor mržnje u Novostima gdje su se narugali hrvatskoj himni. To nije navedeno kad živite s jednim narodom kojeg ste nedavno okupirali, a sad živite u toj državi i sprdate se njihovom himnom, to je govor ljubavi. Naravno, to je etnobizis! Što bolje prodati svoju poziciju s materijalnog aspekta ili kuskog sve u okviru harange i hajke protiv srpskog naroda. Kako bi se onda trebali ponašati prema Pupovcu? Neki Srbi su bili u Domovinskom ratu, i oni su marginalizirani. Oni se smatraju čudacima, to su ljudi koji su shvatili da je Hrvatska njihova zemlja. Politički Hrvati žele u miru živjeti u Hrvatskoj, dok Pupovac i njegova kamarila žele daleko više od suživota", naglasio je Hodak.*

### ***Shvaćate li bilten ozbiljno?***

*"Spominje se govor mržnje što sam savjetovao Branimiru Glavašu da tuži Pupovca jer ga je nazvao ratnim zločincem. Kad je Vrhovni sud ukinuo pravomoćnu presudu ne može ga se nazivati ratnim zločincem dok sud ne potvrdi. Nema više presude, više ne može biti proglašen krivim. Pošto sam pisao, da bi Glavaša mogao tužiti jer ga proglašava ratnim zločincem, odmah sam na listi osoba koje šire govor mržnje", zaključio je Hodak.*

Podsjetimo, u Biltenu se Hodak spominje kao potpisnik Peticije ZDS a u spomenutom tekstu na dnevno.hr navodje i slijedeće: "Drugi kolumnist, odvjetnik Zvonimir Hodak, putem istog medija sredinom februara savjetovao je Branimiru Glavašu da tuži Pupovca zato što ga je nazvao ratnim zločincem".

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41653/Prozvani-Hodak-o-biltenu-Sprdanje-s-na%C5%A1om-himnom-je-%C5%A1to---govor-ljubavi.htm>

Novi član HNES-a Kazimir Mikašek-Kazo također je reagirao na Bilten pa u tekstu *REGISTAR IZDAJNIKA MILORADA PUPAVCA* (kamenjar.com, 09. 03. 2016.) među ostalim kaže:

*Etičke osude koje je izreklo HNES za razliku od Pupavčevog pamfleta vrve etičkim, ali i utuživim dokazima protiv pojedinaca koji su na ovakav i onakav način izdali hrvatske nacionalne interese. HNES nije nacionalno obojio svoje etičke osude! Naprotiv među optuženima i osuđenima nesrazmjerno je više građana hrvatske nacionalnosti nego srpske nacionalnosti.*

*Čini se da je kap u Pupavčevoj čaši mržnje i bijesa upravo prelila presuda HNES-a, presuda Vojmiru Stanimiroviću, gdje je preciznim dokazima utvrđena njegova odgovornost kao suučesnika u zločinu na hrvatskoj Golgoti, na Ovčari 1991. god.*

*Pozivam pravosudna tijela Republike Hrvatske na istragu svih aspekata eklatantnog napada na hrvatsku samostojnost, na hrvatsku demokraciju. Pozivam represivni aparat da konačno ispitaju sve aspekte možebitnih kriminalnih radnji ovog etnobiznismena, kriminala njegove „Tesla banke“ i da otkriju prave razloge ovog ponovnog izazivanja vala govora mržnje. U pitanju je nacionalna sigurnost, a iz svega stoji poražena Vlada Zorana Milanovića i puzajući državni udar u trenutku kada treba usvojiti državni proračun koji bi konačno stabilizirao ovu parlamentarnu i Vladinu većinu u Republici Hrvatskoj.*

<http://kamenjar.com/registar-izdajnika-milorada-pupavca/>

S obzirom da je ovakvo raščišćavanje djelovanja Milorada Pupovca, koje vidimo ovih dana, najzaslužniji Miljan Brkić koga je u svom komentaru spominjao i Zvonimir Hodak, ne čudi što iz srpskih redova kreće još jedna „optužba“ – ona za ratni zločin:

*ŠTRBAC TEŠKO TERETI MILIJANA BRKIĆA: 'On je zapovjedio masakr na Velebitu!'*

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/strbac-tesko-tereti-milijana-brkica-je-zapovjedio-masakr-na-velebitu-902607>

Ja teško mogu prigovoriti ovakvoj optužbi zato što sam o tome napisao cijelu knjigu u kojoj sam i sam optužio Hrvatske branitelje za najveći mogući genocid – U „Oluji“ su napravili zečeve od Srba“ („*Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba*“, Zagreb, 2014.)! A za taj strah koji su branitelji sustavno ugrađivali u kostima slavnim srpskim ratnicima neosporno je itekako odgovoran i Miljan Brkić, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

P.S. Po novom Proračunu RH Srpsko Narodno Vijeće će umjesto prošlogodišnjih 7.700.000 kn dobiti 1.800.000 kn.

19. i 20. 09. 2016.

## REVIZIONIST HASANBEGOVIĆ

Zvonimir Hodak piše:

"Promocija moje prve i vjerojatno posljednje knjige "Lijevom našom..." prošla je neočekivano dobro. Dvorana "Vijenac" na Kaptolu bila je puna tako da su ljudi stajali sa strane. Ovim putem hvala akademiku Josipu Pečariću, prof. dr.sc. Josipu Jurčeviću, i Josipi –oprosite – glumici Anji Šovagović na sjajnoj prezentaciji knjige. Mislim da smo svi zajedno napravili jednu dobru stvar. Bojim se samo stare kineske poslovice koja od prilike kaže: ako napraviš dobro djelo prije ili kasnije za to ćeš platiti..."

ZA ONE KOJI NISI BILI NA PREDSTAVLJANJU ILI  
POGLEDALI SNIMKU: JOSIPA JE KĆERKA ANJE  
ŠOVAGOVIĆ:)))

"Ajmo se mi sad vratiti hrvatskoj političkoj idili. Žilava ljevica, inače ćorava kad je u pitanju hrvatska stvarnost, još sanja o danima ponosa i slave s Maršalom na bijelom konju kako ulazi u Zagreb. Odjednom je progledala i ugledala svijetlost na kraju tunela – novog Ivu Sanadera! On će nas spasiti drugovi! Međutim, nije to drugovi Sanader, to je Andrej Plenković! "Ma, dobro! Meni su isti!" misli Milorad. Oba su mladi i lepi, a još ako i Plenki izgovori "Hristos se rodi" doista ga zlatom moraš platiti. Jelena Lovrić doživljava drugu mladost. Nezadrživo prodire po lijevom krilu. Pupovac se talentirano uvlači skoro k'o Ivi Sanaderu pa i Jadranci. Ljevičarska glorifikacija Plenkovića proizlazi prvenstveno iz činjenice da je ljevica, neakademski rečeno, popušila izbore i sada na lijevoj Lijepoj našoj nema ama baš nikog tko bi, recimo, mogao "srediti" eliminaciju Zlatka Hasanbegovića kao člana Plenkovićevog kabineta. Stoga je Pupovac odmah, još prije početka razgovora s Plenkijem, bio jasan i glasan: "Takvi kao Plenković plaćaju se suhim zlatom". Naravno, pod uvjetom da on bude u vladi u kojoj neće biti Hasanbegovića. Branimir Pofuk triumfira kao da ga je šef beogradske filharmonije Tasovac uzeo za prvu tubu. Kaže Brane: "Plenković je u izbornoj

noći mimo Hasanbegovića prošao kao pokraj turskog groblja“. Jugo-Brane ima ”soko okolovo“. Impresionirala ga je euro-atmosfera iz HDZ-ovog stožera: “Bez inscenirane euforije, bez i jedne hrvatske i stranačke zastave, bez balona, pjenušca i treštećeg domoljubnog-glazbenog kiča.“ Napredno i liberalno! Gledam zborove Trumpa i Clintonice. Koji primitivci. Sve se vijori od američkih zastava i simbola. Nigdje ni jedne ruske, srpske, japanske ili sjeverno korejske zastave. Trump se nije sjetio ni da pozove beogradsku Filharmoniju. Čak ni to! Uglavnom, lijeva medijska falanga ima dojam kako vjerodostojnost Plenkovića prolazi ili pada na tome hoće li Hasanbegović biti u njegovom kabinetu ili ne.”

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/pupovac-se-talentirano-uvlaci-skoro-ko-ivi-sanaderu-pa-i-jadranski-955984>

**PLENKOVIĆ KAO DA ODGOVARA HODAKU:**

“HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnere naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske, no ekstremizam ću iz naše stranke protjerati. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/plenkovic-preko-njemacke-televizije-porucio-protjerat-cu-ekstremizam-iz-hdz-a-956168>

**NEKAKO ME SVE TO PODSJEĆA NA ONU MOJU TVRDNJU O NOVOJ POMIRBI - POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA U RH.**

**DESNE PRAVAŠKE STRANKE SU PROPUSTILE (OPET) ŠANSU DA SE UJEDINE.**

**PAMETNIJI PRAVAŠI SU PREKO HDZ-A UŠLI U SABOR JER SU UPRAVO ONI - LJUDI PREPOZNATLJIVIH OSOBNOSTI U KOJIMA NAROD VIDI DA SU ZNA SE A NE ZA SE. VIDJET ĆE MO JESU LI ONI I TAKOVI SLIČNI NJIMA TI EKSTREMISTI NA KOJE JE PLENKOVIĆA UPOZORIO I JOSIPOVIĆ koji mu je 2010 nudio mjesto savjetnika u svom timu:**

"Plenković je ozbiljan političar koji je u kratkom vremenu iskoristio komparativne prednosti koje HDZ ima u odnosu na SDP. Tu, prije svega, mislim da disciplinu i organizaciju same stranke i biračkog tijela. Osim toga, uspješno je promijenio sliku stranke i u kratkom vremenu od stranke radikalne desnice uspio je HDZ prikazati europskom konzervativnom strankom. Ali čeka ga još puno posla. Nažalost, HDZ je ispod površine i dalje radikalniji. Uostalom, pogledajte tko su dobitnici preferencijalnih glasova... Morat će pokrenuti reforme, i u stranci i u društvu. U suprotnom, umiveno lice HDZ-a bit će tek epizoda."

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/444481/Josipovic-otkrio-nepoznat-detalj-o-Plenkovicu-i-pozelio-mu-uspjeh.html>

Naravno neosporno je u cijeloj priči problem Hasanbegović. Znamo da je glavni revizionist bio dr. Franjo Tuđman, a sada je to Hasanbegović:

Tako Dolić upozorava na moje otvoreno pismo Predsjednici u kome sam upozorio na njenu "priču" o revizionizmu:

"Naš matematičar akademik Josip Pečarić iskazao je zdrav refleks glede jednog nekorektnog pokušaja predsjednice Kolinde Grabar Kitarović. Naime, KGK se usprotivila uvećavanju jasenovačkih žrtava od strane Arhondinisa i Gavrilovića, ali je to iskoristila da se očituje protiv revizije partizanske, zapravo četničke "istine" o Jasenovcu i NDH. Jezik je ipak bio neprimjeren. Predsjednica Kolinda je za brojku od 700 tisuća žrtava u Jasnovcu izjavila kako je to pretjerivanje. Zar samo pretjerivanje? Evo je na čelu RH godinama, a ista predsjednica tolerira ime ratnog zločinca Tita na najljepšim hrvatskim trgovinama. Nije uništila Titovu bistu na Pantovčaku, nego ju je preselila u muzej! Kada sve zbrojimo, na Pantovčaku se stalno smjenjuju "partizani". Postavlja se pitanje koliko funkciju predsjednika RH mogu obavljati osobe koje se ne snalaze u hrvatskoj povijesti. Svojim neznanjem nanose nam nepopravljivu štetu"

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/tvrtko-dolic/kada-ce-konacno->

[prestati-provokacije-srpske-pravoslavne-crkve-955849](#)

Zato Marko Jurić upozorava:

"Povijest pišu pobjednici osim kod nas. U Hrvatskoj, u Domovinskom ratu, pobjednici su nacionalne snage, a poraženi su bili pravni slijednici tzv. antifašista koji su napravili militantne hibride četništva, JNA i teritorijalnih postrojbi ... Evidentno je započeo proces Hasanbegovićeve smjene, a za to ga je potrebno prethodno 'rastaviti', odnosno prikazati kao častohlepnu, tvrdolinijašku osobu, nepotrebnog ekstremista, Karamarkovog čovjeka, povjesničara profesionalno nekompetentnog za resor kulture, stranački nediscipliniranog koji svojim istupima radi štetu stranci itd. Ukratko predstavljaju ga kao čovjeka koji je zaslužio upravo tu sudbinu koju Pupovac zahtijeva, a to je da bude smijenjen. Međutim, stvara se alibi kako smjena ne bi izgledala kao prihvaćanje Pupovčevog ultimatum, nego kao logičan slijed nečega za što si je Hasanbegović sam kriv."

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/61798/Hasanbegovi%C4%87-bi-u-u-Vladi-RH-bio-eliminator-protunacionalnih-inicijativa.htm>

Jurić je samo upozorio na ono što će govoriti Plenković, zar ne?

Reagirao je i naš poznati vukovarski junak Željko Maršić - Zenga:  
<http://kamenjar.com/hasanbegovic-zasluzio-ministarsko-mjesto/>

Naravno i mi iz HNES-a reagiramo:

*Predsjedništvo Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES), na svojoj jučer održanoj sjednici, razmatrajući stanje nakon izvanrednih parlamentarnih izbora za Hrvatski Sabor, zaprepašteno je najnovijim pojačanim agresivnim antihrvatskim ponašanjem Milorada Pupovca:*

- 1. Milorad Pupovac je za svoje negativno antihrvatsko djelovanje 2013. godine etički osuđen od ovog sudišta za nacionalnu veleizdaju.*
- 2. Taj Srbin rođen u Hrvatskoj koja mu je time trebala biti domovina, kao zakoniti „glasnik“ Srba u Hrvatskoj nikada nije pokazao niti*

*minimum korektnosti prema domovini i državi Hrvatskoj. Naprotiv, njegova mržnja prema Hrvatskoj sve je otvorenija i agresivnija..*

*3. Njegove sve učestalije i sve bezobraznije provokacije, izazivanja i optuživanja, bez ijednog osnova u ičemu osim čistoj mržnji i vrlo isplativom etno biznisu, poprimaju razmjere otvorene agresije kojoj se vlast i narod moraju suprotstaviti.*

*4. Brojni su primjeri njegova nepodnošljiva ponašanja: nošenje žute vrpce u Saboru, najava sa Saborske tribine da će uskoro biti i fizičkih napada, bezbrojne javne izjave snažno medijski popraćene o tobožnjoj ugroženosti Srba i o tobožnjem širenju ustaštva u Hrvatskoj, javna osuda Oluje i najnoviji subverzivni posjet patrijarha Bartolomeja u režiji Pupovca sa napuhavanjem brojki srpskih žrtava u Jasenovcu,*

*5. Pupovac i njegov suradnik Vojislav Stanimirović, koji je optužen za ratne zločin u Tovarniku i Vukovaru, i za to etički osuđen od HNES-a za veleizdaju, u post- izbornim aktivnostima drsko se natječu za uključenje u novu Vladu RH i zahtjevaju da neće sudjelovati u Vladi u kojoj bi bio sadašnji ministar kulture Zlatko Hasanbegović .*

*Zbog svega toga Hrvatsko nacionalno etičko sudište najoštrije etički osuđuje agresivno velikosrpsko ponašanje Milorada Pupovca, proglašavamo ga nedostojnim kao persona non grata i objavljujemo da bismo svaku suradnju sa Pupovcem smatrali i etički osudili kao čin nacionalne veleizdaje.*

*Za HNES: dr. Zvonimir Šeparović, dr. Nikola Debelić, akademik Josip Pečarić, dr. Josip Jurčević, dr. Zdravko Tomac, dr. Stjepa Razum, Božidar Alić i književnici Nevenka Nekić, Đuro Vidmarović i Zvonimir Hodak.*

<http://narod.hr/hrvatska/hnes-pupovac-persona-non-grata-hrvatskoj>

Zapravo Hasanbegović ne vjeruje da Plenković nije naučio da javno ne smije pokazati da mu je Pupovac gazda, pa htio ne htio ne ostaviti Hasanbegovića na mjestu na kome je zaslužio ono "najbolji Ministar" je doista sve drugo samo ne pametno.

Pa ljudi već skupljaju i potpise na peticiji - kojom se zapravo iskazuje nepovjerenje u Plenkovićevu pamet:



[http://www.peticija24.com/potpora\\_drzlatku\\_hasanbegoviu\\_i\\_drmi\\_ri\\_kovau](http://www.peticija24.com/potpora_drzlatku_hasanbegoviu_i_drmi_ri_kovau)

Zapravo, nešto slično kaže i Šola:

<http://narod.hr/hrvatska/sola-plenkovec-test-vjerodostojnosti-bit-ce-hasanbegovic-osvojio-vise-glasova-sad-izborima-pupovac-cijeloj-politickoj-karijeri>

Zapravo niz tekstova bavi se pitanjem Hasanbegovića tj. pitanjem inteligencije novog predsjednika HDZ-a. Već sam upozorio na neke tekstove:

*Ljubičić o vladavini Hrvatskom etički osuđenog veleizdajice (Pupovac se ruga Plenkoviću koji misli da on kao predsjednik vlade vlada u Hrvatskoj, a kao zagovornik Europske Hrvatske mora znati da je glavni Pupovac):*

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-pupovac-nije-srpska-moc-izraz-hrvatskih-slabosti>

*Peđa:*

<http://kamenjar.com/predrag-pedja-misic-jedino-sto-srbi-hrvatskojne-mogu-nece-vise-trpjeti-to-si-milorade/>

*Tomac:*

<http://kamenjar.com/nova-bujica-dr-zdravko-tomac-pupovac-nagazna-mina-andreja-plenkovica/>

*Kajtazi:*

<http://kamenjar.com/kajtazi-hasanbegovic-moju-potporu-jedini-posjetio-groblje-roma/>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/milorad-pupovac-krsi-hrvatske-zakone-progovorili-srbi-javnim-dodvoravanjem-jednima-ucjenama-drugima-pupovac-nas-sramoti-955362>

*Kazo:*

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-ili-pupovac-kuda-plovi-hrvatski-brod/>

A s druge strane na Hasanbegovićev intervju me je upozorio prof. dr. sc. Matko Marušić: Fantastičan interview, pročitajte pažljivo.

<http://www.vecernji.hr/izbori2016/jos-nisam-sreo-glasaca-hdz-a-koji-bi-imao-nesto-protiv-toga-da-ostanem-ministar-kulture-1114421>

<http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-vec-15-godina-se-obliku-antifasizma-temelje-moderne-hrvatske-pokusava-ugurati-jugoslavenska-bastina>

Zato ću ovaj tekst završiti pitanjem iz naslova današnjeg teksta Nenada Piskača:

*Jugoslavenska ili hrvatska glavna struja, pitanje je sad*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/24892-hasanbegovic-ili-pupovac-pred-plenkovicem-je-kusnja-biblijskih-razmjera.html>

### **Dodatak**

U tekstu sam prenio ono što je rekao Plenković za njemačku televiziju ARD prenio sam prema portalu dnevno.hr:

*“HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnere naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske, no ekstremizam ću iz naše stranke protjerati. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima”*

*I portal HKV-a spominje protjerivanje ekstremizma iz HDZ-a:*

<http://www.hkv.hr/vijesti/politika/24900-plenkovic-nijemcima-protjerat-cu-ekstremizam-iz-hdz-a.html>

Jedan komentar:

*Ako se pokaže kako su Esih, Kujundžić i Hasanbegović bili samo mamci, biti će to kraj HDZ-a.*

Portal direktno.hr koji se smatra HDZ-ovim portalom prenio je slijedeće:

*O kulturi komunikacije*

*VIDEO Pogledajte Plenkovićevu izjavu za njemačke medije iz kampanje*

*HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima, rekao je Plenković*

*Datum objave: Autor: direktno.hr*

*Predsjednik HDZ-a Andrej Plenković za vrijeme kampanje u Drnišu je dao kratku izjavu za njemačku televiziju ARD, a danas je objavljena na Youtubeu.*

*"HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnere naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima. Glavna razlika u odnosu na kampanju 2015. jest ta što se više ne želimo vraćati u prošlost, već se baviti najvažnijim pitanjima budućnosti. Ljudi u mojoj stranci su se pri formiranju programa prije svega fokusirali na gospodarske teme i u kampanji mi je bilo važno ne baviti ideologijom. Želimo da kultura komunikacije u Hrvatskoj bude na europskoj razini i, u tom smislu, ova kampanja bila je u svemu nalik onim kampanjama koje vi pratite u Europi", rekao je Plenković.*

Međutim, na portalu kamenjar.com tvrde da nije točno ono što je izgleda portal dnevno.hr prenio s tportala, a to prenosi i direktno.hr. Naime Plenković je rekao:

*"HDZ je desni centar i ja sam desni centar. moja glavna misija je ojačati politički mainstream, vi znate da se jedna kriza odvija u europskoj uniji, moja ideja je da kao stranka koja je član europske pučke stranke, najveće europske političke obitelji, da jasno profiliramo hdz kao stožernu državotvornu stranku oko koje se okupljaju drugi, moja slika je da nema ekstremizma u hdzu, međutim da ima jasno profiliranje koje je dominantno, i ono što hrvatski narod i hrvatski birači očekuju je identificiranje sa strankom koja vodi računa o nacionalnim interesima, našoj povijesti, našoj tradiciji, kulturi, jeziku .. svemu onome što je u temeljima naše stranke koju je osnovao Franjo Tuđman."*

Na portalu kamenjar.com to komentiraju:

*Dakle: NIJE REKAO da je HDZ desnica.*

*Naprotiv, rekao je da je HDZ desni centar i da je ON desni centar. NIJE REKAO da će išta protjerati. Naprotiv, rekao je da ne vidi ekstremizma u HDZu. HDZ je za njega 'stožerna državotvorna stranka.*

<http://kamenjar.com/sto-tportal-prenio-preveo-sramotno-to-vrsta-specijalnog-rata/>

[http://direktno.hr/en/2014/medijski\\_partneri/61837/Ovo-%C5%A1to-je-tportal-%E2%80%98prenio%E2%80%99-i-%E2%80%98preveo%E2%80%99-je-sramotno-to-je-vrsta-specijalnog-rata.htm](http://direktno.hr/en/2014/medijski_partneri/61837/Ovo-%C5%A1to-je-tportal-%E2%80%98prenio%E2%80%99-i-%E2%80%98preveo%E2%80%99-je-sramotno-to-je-vrsta-specijalnog-rata.htm)

Na neki način ohrabruje što Plenkovićeve riječi nisu kopija onoga što kaže Josipović. Nad činjenicom da su mnogi iskazali nepovjerenje iz tumačenja njegovih postupaka oko hajke na najboljeg ministra dr. sc. Zlatka Hasambegovića, pa je toliko hrvatskih kolumnista komentiralo to na način na koji jesu itekako mu je upozorenje. Ti komentari nisu pisani zbog sporne izjave njemačkom radiju već su plod rašlambe hrvatskih kolumnista Plenkovićevih dosadašnjih izbora. Naslov teksta Mila Prpe je: *Plenković ne smije krenuti putem Ive Sanadera*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/prpa-mile/24898-m-prpa-plenkovic-ne-smije-krenuti-putem-ive-sanadera.html>

Na kraju pogledajmo što o suradnji sa pupacima kaže Hrvoje Hitrec: *Svi, znači, dižu optužnice protiv Hrvatske, samo Hrvatska ne diže ništa. Kako stoji proces koji se vodi protiv Stanimirovića, primjerice, ne znam. Četnik koji je u Tovarniku izvodio ranjenike iz kuća, a oni potom nestali, onaj koji je vukovarsku bolnicu proglasio zadnjim uporištem ustaša – bolnicu iz koje su ranjenici odvedeni na Ovčaru – vrlo lijepo kotira u hrvatskoj državi protiv koje bijaše dušom i tijelom. Milorad Pupovec, autor huškačke laži o prekrštavanju srpske djece, prevarant koji je nagovorio hrvatske vlasti da zamijene dvojicu Srba za dr. Šretera premda je znao da je Šreter već ubijen, Pupovec koji se godinama, ma već i desetljećima prenemaže po Hrvatskom saboru, tribinama i televizijama – umjesto da bude lustriran (u najmanju ruku) sada i nadalje ljigari, postavlja se kao bitan faktor u sastavljanju nove Vlade, kadrovira u HDZ-u s kojim bi vrlo rado sudjelovao u vlasti. Ukoliko mu to uspije, ne će biti dobro.*

*Suradnja HDZ-a s takvim SDSS-om čiji je osnivač i ratni zločinac Goran Hadžić nije obično političko pitanje, nego pitanje moralno, pitanje mentalnog zdravlja hrvatske nacije. Moguće „primanje“ u Vladu Milorada Pupovca kojega u Hrvatskoj preziru i Hrvati i*

*nehrvati, jednako je kao da u hrvatsku Vladu uđu Nikolić, Vučić, Dačić i Vulin kao potpredsjednici, jer nikakve razlike nema, jer se radi o istoj družbi i istim ciljevima koji su doživjeli fujasko u devedesetima, a bude li potrebe i opet će. Sve je to ista Miloševićeva siročad koja sanja o crti Karlobag-Karlovac-Virovitica, valjda ovaj put uz veću pomoć Rusa s kojima planira dvije vojne vježbe tik uz hrvatsku granicu. ( Nezavisno od teme, ali ne posve: vjerojatno ste vidjeli teritorijalni raspored mandata na izvanrednim izborima – sve zapadno od čuvene crte Virovitica-Karlobag obojeno je na koloriranom zemljovidu crvenom bojom, sve istočno od crte plavom.)*

*Elem, opisano srpsko političko vodstvo, da ne kažem vojvodstvo u Hrvatskoj klasična je peta kolona koja egzistira na hrvatskoj političkoj gluposti iz koje su rođena ona zajamčena tri mjesta u Hrvatskom državnom saboru, to jest za sve manjine osam. Nema takvog slučaja u europskim zemljama, ni u ustavima ni u parlamentima. Osam zajamčenih mjesta za manjine nisu drugo do rep koji se vuče iz jugoslavenskih magla, i treba mu napokon napokon stati na rep.*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24895-h-hitrec-svi-dizu-optuznice-protiv-hrvatske-samo-hrvatska-ne-dize-nista.html>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL  
PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG  
NARODA, ZAGREB, 2018.**

**BOŽIDAR ALIĆ, prvak hrvatskog glumišta**

**NAZOVIMO DRUGI TORANJ ZAGREBAČKE  
KATEDRALE IMENOM MUČENIKA  
SLOBODANA PRALJKA**

*Milorad Pupovac esencija je otrova koji je popio Slobodan praljak, a ministrica culture Nina Obuljen dodala je nekoliko kapi cijankalija u bočicu žuči koju je general ispio*

Razgovarao: Vjekoslav Magaš

*– Gospodine Aliću, blokadu Vaše facebook stranice označili ste kao grubu cenzuru. Pisali ste Predsjednici Republike te vlasniku i kreatoru te najveće društvene mreže, Marku Zuckerbergu. Jeste li sada deblokirani?*

Nisam. Moja je stranica na facebooku aktivna otprilike 30 od 360 dana u godini. Sve ostalo vrijeme sam blokiran. Blokiran sam nakon gotovo svakog afirmativnog upisa o Domovinskom ratu, ili o suđenju u Haagu, a ekspresno sam blokiran i nakon upisa 'Jasenovac je laž'. Glede tvrdnje o Jasenovcu, odgovorno sam uputio na ozbiljna znanstvena istraživanja, stavio sam poveznice za objektivne i materijalno utemeljene tekstove o toj temi..., ali očito mi još živimo u vremenu prisilnih i zadanih istina.

– *Ali pitanje je koliko veze ima facebook s blokadama. Na vidjelo izlazi kako se dobro uigrana mreža onih koji su raspadom Jugoslavije izgubili svoj idejni okvir, sustavno služi metodom lažnih prijava.*

Drugorazredno je pitanje je li *facebook* izravno odgovoran ili je ova perfidna cenzura tek posljedica lošeg algoritma, koji ostrašćeni unuci partizanskih zločinaca samo vješto buše. Bit stvari je u povredi Ustava, brojnih konvencija koje jamče slobodu izražavanja. Problem je u tome da jedan javni servis, ponavljam, javni servis, na nedopušten način favorizira jednu ideologiju i jedan svjetonazor, zatirući u korijenu mogućnost bilo kakve kontradiktorne rasprave u društvu. Tako dolazimo do još jedne dramatične povrede Ustava, a to je narušavanje jednakosti građana, kao jedne od temeljnih ustavnih vrijednota.

– *Mislite li da Zuckerberg uopće zna išta o našim domaćim prijedovima i o ikakvim presudama?*

On vjerojatno ne zna puno, ali znaju, izgleda, neki njegovi (ideološki) administratori. O tome svjedoči činjenica da su urednici nekih portala, prije blokada, dobivali upozorenja da uklone nepoćudne sadržaje. O takvim administratorima bi *facebook* morao povesti računa. Nije, dakle, sva odgovornost na lošem algoritmu, ni u agilnim udbaškim agitpropovcima.

## **AKO SE VRIJEĐAJU USTAVNE VRIJEDNOSTI, DRŽAVA MORA REAGIRATI**

– **Ivica Granić, predavač odnosa s javnošću na Dubrovačkom sveučilištu, smatra da u blokadama nema ništa sporno, jer se radi o privatnoj tvrtki, kojoj ne možemo nametati svoja pravila.**

To je potpuno promašena teza. Nitko njima ne želi nametati pravila – za njihovu uporabu. Problem je u tome što oni ta pravila ne mogu unijeti u hrvatski komunikacijski prostor, bez dopuštenja hrvatske suverene vlasti. Njihov utjecaj na društveni život, primjerice u Njemačkoj, nije ostao bez reakcije države, čak i na zakonodavnom planu.

Kad se vrijeđaju naše nacionalne vrijednosti, kad se krše naša unutarnja pravila, zakoni, propisi, Ustav i dobri običaji – hrvatska vlast je dužna reagirati. Jednakost građana je nepovrediva! Osim toga, što tome Graniću znači – *privatno vlasništvo*? Pa, ako baš hoćete, i banke, i restorani, i autopraonice su privatno vlasništvo – pa, ipak, tamo nikome ne pada na pamet reći: Plavooki naprijed – ostali stoj!?! *Facebook* kao privatno vlasništvo funkcionira, u prvom redu, kao javni servis. Oni ne smiju diskriminirati građane ni po jednoj od onih osnova koje navodi Ustav RH.

Najnovija Zuckerbergova objava, kako će ubuduće prioritet biti više na privatnom, a ne na *'javnom sadržaju'*, nimalo ne mijenja u osnovi javnu prirodu *facebooka*. Nisam siguran da najnovija Zuckerbergova opširna objava nije dijelom potaknuta i zbivanjima u Hrvatskoj.

**– *Granić smatra da je to tek pitanje etičnosti, a da je pravno sve čisto.***

Ma, Granić priča besmislice i ne razumije stvar. On se promašeno pita: *'Što bi trebali predsjednica i premijer, prisiliti Zuckerberga da svoju kompaniju vodi onako kako oni žele?'* Da, gospodine Graniću, upravo tako: U mojoj kući, moja pravila! Točka. U protivnom čemu suverena država za koju smo krv prolijevali?

***Ali, po Graniću, Vi ste slobodno pristali na 'uvjete ugovora' kad ste pristupili facebooku.***

Naravno, postoje pravila komunikacije... Slažem se i zalažem se da svaka platforma na omrežju može ta pravila definirati u najširoj slobodi i u skladu s vlastitim potrebama, pa i s ograničenjima. No, nikome tko ta pravila ne krši ne može se ograničavati pristup. Dakle, ovdje se ne radi o kršenju *'uvjeta ugovora'*. Nitko ne krši ona pravila na koja smo već pristali. *Facebook* nikad i nigdje nije propisao da će podržati diskriminaciju i da će favorizirati jednu propalu, i u biti zločinačku, političku opciju. Neka *facebook* tako deklarira i formulira svoju protudemokratsku poziciju i svoja pravila, pa ćemo znati na čemu smo. Na ovaj način se priječi javna rasprava o jednoj važnoj društvenoj temi, a to je nepravedna i zloćudna presuda generalu Praljku. Opstrukcija demokratske rasprave prikriva se nekakvim izmišljenim pravilima. Neka konačno kažu koja su to



“pravila”. Naravno, nema ih. Osim zadane istine: *Ceterum censeo, Hrvati su uvijek krivi.*

Slične budalaštine, (o izuzetosti facebooka od domaćih propisa), nedavno su na radiju iznijeli stručnjak za računalnu sigurnost, stanoviti Lucijan Carić, i notorni Saša Leković, poznati borac za obranu hrvatskog suvereniteta. Njihov pledoaje za desuverenizaciju vlastite države, (kako reče taj Carić: *‘na facebooku ne vrijedi hrvatski ustav’*), obična je protunacionalna svinjarija.

### NEDOPUSTIVA LAKOĆA KAPITULANTSTVA

– ***Suprotstavili ste se i stavu ministra Božinovića, koji je rekao da se tu ne može ništa učiniti jer se radi o stranoj kompaniji.***

Ministar Božinović, naravno, laže kad kaže da se ne može ništa učiniti protiv *facebookove* manipulacije i zloporabe. Dovoljno je vidjeti kako to rješavaju brojne druge zemlje. Njemačka je usvojila vrlo restriktivan zakon, tzv. NetzDG, koji je u punoj primjeni od početka 2018., a izravno cilja na *facebook*, *Twitter* i *YouTUBE*. Možda to nije sasvim usporedivo s našom situacijom, stručnjaci upozoravaju da taj zakon nije dobro odmjeren. Ali svejedno, to pokazuje da država koja drži do sebe, može i mora pokazati zube svakome tko ne poštuje njezin sustav vrijednosti. Da ne govorimo o tome da je Europska komisija nekidan kaznila planetarni Google s nevjerojatnih 2,42 milijarde eura. I tu dolazimo do temeljnog pitanja: Zašto hrvatska državna vlast neće, ne želi i izbjegava reagirati? Odnosno, još preciznije: Jesu li žalopojke i krokodilske suze Plenkovića i njegovih ministara, nakon haške presude – iskrene? Da su iskrene ne bi prepustili medijski prostor u korist isključivo jedne protuhrvatske interpretacije.

– **Smatrate da je vlasti popustljiva jer se u biti slažu s presudom?**

Uglavnom... Oni ovaj nepodnošljivi teror cenzure, kao i haške presude, oduvijek koriste za unutarnji obračun sa svakim daškom domoljubne misli. Sve za račun svojih stranih tutora i za račun ideologije iz koje su mahom ponikli. Oni našim novcem plaćaju

filmove, predstave, medije i druge projekte, koji izvrgavaju ruglu Domovinski rat i hrvatsku državotvornu misao.

Nedopustiva je lakoća s kojom jedan ministar, i to unutarnjih poslova, ustvrđuje kako se protiv eklatantnog kršenja Ustava ne može učiniti ništa. Baš onako kako je *nemoguće* spriječiti slovensku policiju da kinji naše ribare – u našem moru. U isto vrijeme dok naše policijske snage ravnodušno, ili nemoćno, gledaju kako strane brodice uzurpiraju pravo i ulaze u naše teritorijalno more, bez ikakvih posljedica. Dok Slovenci kažnjavaju u tuđem, (tj. našem), moru, mi se ne usuđujemo postupati ni u svojem vlastitom.

I sad, po novome, ugrožavanje teritorijalnog integriteta države – to je pitanje za ministra poljoprivrede i za nekolicinu ubogih ribara?!? Granicu ćemo od sada braniti plugom i drljačom i parangalom. Jedna blagoglagoljiva, praznoglava anacionalnost i nedržavotvornost dovodi nas do gubitka hrvatskoga državnog teritorija.

**– Što bi, po Vama, vlast trebala konkretno učiniti?**

Političari i institucije moraju znati konkretne poteze i provoditi zakone. Ozbiljni političari, stručnjaci i praksa drugih država pokazuju da postoji niz učinkovitih načina za obranu istine. Naši političari za takvim rješenjima ne posežu jer istina o generalu Praljku, koju narod zna i njeguje, očito, nije i njihova istina. Osim toga, možda se i Pupovac naljuti, a gdje smo onda.

**– Hoće li onda uopće ostati nešto od velikih najava o reviziji postupka i o utvrđivanju istine?**

To je bilo mazanje očiju. Što očekivati od ljudi poput Davora Božinovića? On je samo razblažena jugo-inačica Ranka Ostojića, koji je, trabunjajući o rakiji, besramno opravdavao ubojstvo hrvatskoga branitelja Darka Pajičića, a štitеći četničkog ubojicu Sašu Sabadoša, uhljebljenoga u MUP-u RH. Ne treba se, zbog ozračja novog doba, zavaravati: Hrvatskom vladaju umiveni i prefrigani, ali jednako bezdušni tipovi kao i četrdeset pete, tipovi gori od Josipa Visarjonovića Tita.

## NISAM JA NI U KAKVOM MIRU, JA SAM U TEŠKOM I TRAJNOM NEMIRU

ž

– *Kako napreduje rad na monodrami ‘Ja, Slobodan Praljak’, koju ste najavili, u suradnji sa Slobodanom Prosperovim Novakom?*

Sjajno! Monodrama ‘Ja, Slobodan Praljak’, ide dalje Užitat je raditi s takvim eruditom, velikim piscem, čovjekom renesansnog tipa, kakav je Slobodan Prosperov Novak. Vjerujem da ćemo je najkasnije oko Uskrsa izaći pred hrvatski puk. K tome, u raseljenoj Hrvatskoj nastavljam govoriti svoju ‘Bez lustracije nema Kroacije!’. Na vrijeme ću reći gdje i kada, u Srbiju ne mogu ni mrtav, a za sada ne mogu ni u Bosnu i Hercegovinu.

– *Praljkova smrt Vas je, očito, teško pogodila?*

Da..., znamo se četrdeset godina. Ali, privatna dimenzija je tu u drugom planu. Drama koju nam je general priredio sastoji se u tome da nam je posvijestio ovo turobno stanje u kojem se naš narod danas nalazi. To je, po meni, srž njegove poruke: Narode moj, raseljena Hrvatska i Hrvati u domaji, probudite se, jer ćemo inače biti umoreni u snu.

Ima nekoliko svjetionika u hrvatskoj novijoj povijesti. Prvi je sveti Alojzije Stepinac, a drugi je Slobodan Praljak. I dok nas vode ti sveci, valja nam ploviti morem do hridi zvane Hrvatska Hrvata. Nama domoljubima nema odabira. Progon i žrtva – to je naš usud. Pravi rat, natopljen krvlju mučenika, ali i judinih srebroljubaca, tek nam predstoji. Ali, kako reče Tertulijan: ‘krv mučenika je sjeme novih kršćana’, sjeme Crkve i Kraljevstva nebeskog. Ali je i sjeme budućih domoljuba.

Ako je Stepinčeva katedrala i naša prvostolnica, a jest, tada je takova poradi nas vjernika ili, bolje reći, poradi hrvatskoga puka. Ako jedan toranj naše prvostolnice pripada svetom mučeniku Alojziju Stepincu, drugi toranj pripada nama hrvatskim domoljubima i vjernicima. Od 29. studenoga 2017. drugi toranj bi trebao nositi ime mučenika Slobodana Praljka.

– *Kažete da ste generala i privatno poznavali. Kakav je, po Vama, bio kao čovjek, neovisno o politici?*

Jednim prisjećanjem bih mogao iskazati kakav je čovjek zapravo bio Bobo Praljak, kojem “oni”, eto, rekoše da je ‘*ratni zločinac*’. Dolazim k njemu, negdje na prijelazu 1978. na 1979. u njegovu kuću, na dogovor oko predstave. Sjedimo na katu, negdje pod obroncima Medvednice, gdje je tada bila pustopoljina, a sada je luksuzni kvart. U jednom trenutku ga upitam: Što ti je u prizemlju? – na što mi on odgovara: *Studenti*. Komentiram: *Ha, onda imaš i dodatni prihod!?* On odmahne rukom i sa smiješkom na licu mi odgovara: *Božidare, to su studenti. Ako imaju za režije, struju, vodu – dobro, ako ne, ja im platim. Stanarinu oni ne plaćaju. Kažem ti – to su naši studenti*. Takav je – nesebičan – do posljednjeg trena bio i u svim drugim situacijama u kojima ga pamtim.

Kad je jednom prilikom došao kod nas u kućni posjet, sjećam se kako je oduševio moju mamu Zdenku, koja je priredila ručak. S njim je došao i dragi prijatelj Tihomir Penavić – Tihi, (čovjek koji je sada jedini, uz obitelj, mogao nazočiti Bobinu posljednjem ispraćaju). Donijeli su cvijeće, smijeh i blagost, a druženje se odužilo kasno u noć.

***– Nije baš sve među Vama bilo uvijek idilično?***

Meni je zastrašujuće iskazati kakva praznina je nastala u duši jednoga naroda, i u mojoj osobno, odlaskom Slobodana Praljka, kojeg smo zvali Bobo. Kad smo prije 40 godina radili ‘*Paklenu naranču*’, u kojoj sam bio Alex, a Bobo Praljak redatelj, mi bismo se na probi tako žestoko posvađali da bi se neke glumačke gnjide razbježale, očekujući valjda naš šakački rasplet... Našli bi nas nešto kasnije na šanku Teatra itdzagrljene, kako se srdačno smijemo, svjesni kako nas oni nikada ne će razumjeti. Niti Bobo, niti ja nismo pripadali tome svijetu, s kojim danas još imam tek neke oskudne veze.

***– Sada kad ste prvak glumišta u miru, vjerojatno i nadalje pratite kulturnu scenu, napose film i teatar?***

Ma kakvom miru, nisam ja ni u kakvom miru. Kad vidim kako nam rastaču Hrvatsku, ja sam u stalnom i teškom nemiru. Danomice me razdiru dvojbe, što napraviti i kako se suprotstaviti jednoj suptilnoj anacionalnoj destrukciji, koja je dovedena do savršenstva. I na

političkom, i na idejnom, na kulturnom, financijskom... i svakom drugom planu.

### ***I MINISTRICA OBULJEN JE DOLIJEVALA OTROV U PRALJKOVU BOČICU***

#### **– Kako ocjenjujete rad nove ministrice kulture?**

Od odlaska ministra Hasanbegovića Ministarstvo kulture je rasadište zla, spremno podržati svaki projekt koji je usmjeren protiv hrvatske državotvorne misli. Ministrica Nina Obuljen Koržinek nije se udostojila ni odgovoriti na pitanje da podupre moju monodramu 'Bez lustracije nema Kroacije', kojom obilježavam 40. obljetnicu mojeg glumačkoga rada. Nakon propasti njenoga pulena Hrvoja Hribara, na čelu HAVC-a je ustoličila Danijela Rafaelića. On se prije koji dan istaknuo sramotnom izjavom da je film Ministarstvo ljubavi, u kojem se besramno vrijeđa udovice poginulih hrvatskih branitelja, jedan od najboljih hrvatskih filmova. Bestidno.

Treba li napomenuti da je ista ta gospođa knjige generala Praljka proglasila šundom. Sasvim je nedvojbeno da je i gospođa Obuljen dodala nekoliko kapi cijankalija u bočicu žuči koju je general ispio.

#### **– Vjerojatno pratite zbivanja u teatru i duhovna strujanja među mladim kolegama kazalištarcima?**

Eh, kolege... Ne sumnjam da među mladima ima darovitih kazališnih djelatnika, od glumaca pa nadalje... No, danas u hrvatskom teatru, susljedno tome i na filmu te na televiziji, kolo vodi soroševska udbomasonska kamarila. Kako, primjerice, razumijeti "kolegicu" koja, kraj svojega skromnog opusa, najveću javnu ekspoziciju postiže ovih dana, u svojoj poodmakloj životnoj dobi. Ona se, nekidan požalila općinstvu kako joj je teško živjeti kao djevojka redateljica, kojem su, eto, nepravedno prikačili etiketu nacionalnoga izdajnika. Ma, nije on nikakav izdajnik, on godinama živi svoju protuhrvatsku dosljednost, na grbači istog toga hrvatskoga naroda, kojeg tako zdušno vrijeđa i prezire. Oliver Frljić nije izdajnik, jer ne možeš izdati nešto čemu ne pripadaš, on je parazit i strano tkivo na hrvatskom kulturnom i nacionalnom biću. Uostalom, kako vjerovati toj navodnoj kolegici, koja se lažno izdaje

za djevojku. Znam da su se mjerila promijenila, ali uza sve razumijevanje, mislim da gospođu s dobrih četrdesetpet na plećima teško da možemo smatrati djevojkom.

***– Vjerojatno Vam neki trendovi nisu po volji, ali valjda u hrvatskom glumištu možete izdvojiti i neke pozitivne primjere među kolegama?***

Naši pravi kolege su tamo gdje je i Bobo Praljak sada otišao, tamo gdje je Fabijan Šovagović, Vanja Drach, Zlatko Crnković, Sven Lasta, Boris Dvornik, Zdravka Krstulović, Ivica Vidović, Josip Genda, Mato Ergović, Ante Dulčić, Uglješa Kojadinović, Etta Bortolazzi, Jovan Ličina, Zvonko Lepetić... Ponekad lutam među njihovim sjenama pitajući se je li još itko ostao. No, ostadoh sam u ovoj dolini borbe i suza. Tek rijetki mi prave društvo, poput mojeg prijatelja, velikog Miše Martinovića, Božidara Bobana i još nekolicine. Oni najbolji, s kojima sam se najbolje razumio, sada su na Lovrincu i Mirogoju..., a Bobo Praljak je među anđelima nebeskim.

### **PRIČAJUĆI O LJUBAVI, HODAJU OKOLO ZAKRVAVLJENIH OČIJU**

***– Vidite li političku snagu koja bi mogla okupiti domoljubne snage?***

Nekada smo nosili majice s natpisom ‘Svi smo mi Ante Gotovina’ i razne druge natpise. Takvi se povukoše, a poneki i izdadoše hrvatski puk. Takovi jude piju, plešu i časte neprijatelje hrvatske državnosti, trabunjajući kako je rat završen i kako se moramo okrenuti budućnosti.

Ono što se u Hrvatskoj naziva desnicom, iliti desnim centrom, jest Udba, koja nam kolo vodi. A prave desnice nema, izuzevši rijetkih kao što su Željko Glasnović, Zlatko Hasanbegović, Bruna Esih, Stiv Culej...

***– Mogu li se očekivati pozitivni pomaci na hrvatskoj ljevici?***

Hrvatska nazovijevica, (koja se, Bogu hvala, raspada), nije hrvatska ljevica, već su njezini korijeni i dalje glupavo i čvrsto ukorijenjeni

na zločinima krvavog bravara i na množtenim ubojstvima Hrvata diljem ove našom krvlju natopljene mučeničke zemlje.

***– Neki s ljevice Vam prigovaraju da svojom oštrom retorikom štetite Hrvatskoj?***

Da, pokušavaju me doslovce ubiti. Oni bi si rado prisvojili ulogu zaštitnika Hrvatske. Ali kakve Hrvatske. Svojim prikrivenim orjunaštvom oni se zalažu za Hrvatsku koje nema, onakvu koja u perspektivi nikad ne može opstati, za onu Hrvatsku protiv kakve smo ustali, od koje ostaje tek golo ime, a ispred imena bi stajalo SR. Takva jugoslavenska Hrvatska jest negacija svake istinske Hrvatske.

***– Tko su po Vama predstavnici tih snaga i te politike?***

Dekroatizaciju – rashrvačivanje Hrvatske vojske i tajnih službi, drugim riječima detuđmanizaciju, započeo je, i to u dva mandata, veleizdajnik Stjepan Mesić, razdajući, na hrvatsku štetu, hrpe klasificiranih dokumenata stranim službama, od Haaga nadalje... To je (ne)djelo nastavio Ivo Josipović, uz bujanje neofašističkih nevladinih udruga poput *Documente* ili *Plateforme 101* i inih praunuka okupatorskih barbara zvanih partizani. Oni drže sve medije, malobrojni, ali dobro raspoređeni, tek s izuzetkom Hrvatskoga tjednika, TV-bujice... Takvi mediji nam svakodnevno pokazuju njihovo lažno i umiveno lice. Iza lijepih fraza blješte njihovi iskeženi očnjaci. Pričajući o ljubavi, razumijevanju i kozmopolitizmu, oni hodaju okolo zakrvavljenih očiju i isukanih ideoloških kama iz potaje. Ti nazovi-tolerantni u krajnjem će slučaju opet klati i ubijati, samo ako im se pruži prilika. No, ne mogu jer je još uvijek živa tiha većina Stepinčeve i Praljkove Hrvatske.

***– Vaša vizija bi nekima mogla izgledati prilično depresivno?***

Nipošto. Stanje je depresivno, ali stvari moramo najprije sagledati cjelovito i objektivno prije nego se krene k rješenju. Te antihrvatske snage u konačnici nemaju šanse u srazu s hrvatskom državotvornom idejom. Oni su sotonska mržnja, a mi smo Kristova ljubav i žrtva. Hrvatsku ne će ni vrata paklena razoriti. Znadem da će, bude li potrebno, najprije pasti hrvatska domoljubna krv, ali odgovor Boga svemogućega bit će njihov konačan poraz.

Koliko su samo napora uložili razni izrodi da naš obrambeni Domovinski rat prikažu kao građanski. Postoje politički misleći ljudi i saborski zastupnici koji razmišljaju slično kao ja. No, pravog otpora nema jer se, i u Hrvatskom državnom saboru i u ostalim tijelima vlasti, većinom nalaze žalosne podrepne kreature.

### **APAGE PUPOVAC!**

*– Ni mediji Vam nisu po volji. Vodite nekoliko sporova protiv Novosti Milorada Pupovca?*

Od svih zala koja su Hrvatsku mogla pogoditi najgore je utjelovljenje zla zvano Milorad Pupovac i njegov abolirani četnički klub u Hrvatskom državnom saboru. On i njegovi pajdaši brinu jedino i isključivo o sebi, ne mareći ni malo za naše suborce i čestite građane pravoslavne vjeroispovijesti. Za one koji žele živjeti u miru, prihvaćajući svoju hrvatsku domovinu u svoj punini, pa i s grješkama. Takvi kao Pupovac, na našu žalost, presudno utječu na hrvatsku državnu politiku.

*– Zar mu nije to omogućio sustav, koji on samo vješto koristi?*

Naravno, sustav koji valja mijenjati. Novi izborni zakon je naša egzistencijalna nužda. Nikada ne znamo tko će pobijediti na izborima, ali znamo da će kolo voditi Milorad Pupovac. A glede medija: Otvorite li pokvarenu JNA konzervu, iz doba hromog zločinca i ubojice, konzervu od čijeg smrada biste mogli pasti u nesvijest, iz nje će vam iskočiti Milorad Pupovac. Njegov svakodnevni teror putem tzv. hrvatskih medija i uz potporu odnarođenih vlastodržaca teško je podnijeti.

Već punih četvrt stoljeća trpimo njegovo besramno politiziranje jednoga, navodno, vjerskog blagdana. Privilegirani gosti na njegovim mitinzima i performansima uvijek su neukusno patetični lažovi, provokatori i mrzitelji. Neovisno o tome zovu li se Dragan Vulin, Vlada Budala ili kako drukčije. Hrvatska vrhuška, koju on u pravilu privodi na te svoje terevenke, tupo i mirno bulji u plafon, dok on i ekipa bljuju po Hrvatskoj.

Dakle, što je to Milorad Pupovac? Pupovac je esencija istoga onoga otrova koji je usmrtio Slobodana Praljka. Apage Pupovac!



*– Novinari Novosti su Vas u više navrata vrijeđali pripisujući Vam “ustaštvo” i “fašizam”, a izrugivali su se i s Vašim mentalnim zdravljem. Napada Vas i Indeks i drugi portali. Kako se nosite s time?*

Ne bih se previše upuštao u komentiranje sporova koji traju. Mogu tek reći da su njihovi neukusni performansi besramna politička pornografija i niže od toga. Kako komentirati Indeks, koji vodi osuđeni kriminalac Matija Babić? To je talog novinarstva. N1 je franšiza CNN-a i kao takvi služe stranom političkom interesu.

Valjano im odgovoriti nije moguće jer otkako je otišao Franjo Tuđman nama hrvatskim domoljubima medijski je prostor zatvoren. Smišljeno i sustavno nam je zabranjen pristup prostoru javne riječi. Mi, dragovoljci Domovinskoga rata, djeca domobrana i – nepoćudno reći – djeca ustaša, mi imamo našu hrvatsku domaju, a dobro raspoređeni ostatci ostataka Udbe i KOS-a imaju hrvatsku državu. Ja i svi mi hrvatski državljani živimo u kazamatu koji se samo zove hrvatska država, ali je upitno koliko je naša, tj. hrvatska.

Ipak, svim tim anti-hrvatskim leftardima, libtardima i bastardima, koji mi stalno podmeću, mogu poručiti: ubiti me možete, ali dok sam živ uštkati me ne ćete.

*– Ali sudeći po dojmu u javnosti oni su mjerilo stvari, mjera domoljublja i istine?*

Intelektualna razina tih medija poprilično je sličan razini otuđenih sudaca, koji su kumovali smrti našega mučenika i heroja. Ništa bolje od tih nemuštih haaških analfabeta, tih samouškopljenih letećih štakora, ne djeluje ni Plenkovićeva anacionalna i protunacionalna klika, koja se trudi od stožerne hrvatske državotvorne stranke, od pokreta, načiniti mulj u kojem bismo svi gacali – ne znajući ni kad nam je Badnjak, ni kad nam je Božić, ni Dan državnosti. Krajnji im je cilj provođenje tzv. kurikulne reforme i Istambulske konvencije, kako bi nas u potpunosti lobotomizirali i rashrvatili.

U zemlji s 95% vjernika, mi živimo u okružju koje nam nameće kvazireligiju – bez religije i vjere – bez jezika i kulture, gdje se ne poštuje ni obitelj, ni žene, ni muškarce, gdje se ne mari za hrvatski književni jezik, gdje se progoni Katoličku crkvu, koja nam stoljećima bješe škrinja zavjetna našeg hrvatstva. Nastoji se

progurati sve amorfno, lažno i protunaravno. I onda se to zove *rodna ideologija*.

To rade nesmetano, privilegirano i beneficirano jer im to omogućava, kao što jednom istinito reče Milanović, '*sin vojne lekarke*' i majora '*opštenarodnoga KOS-a i Udbe*'. A znamo kakva je njihova potomčad.

### **PRED HRVATSKI DOMOLJUBNI SUD IZVESTI PUPOVCA, MESIĆA, JOSIPOVIĆA, PUSIĆE...**

– *Vidite li izlaz iz tunela?*

Pitam tebe vrli štioče Hrvatskoga tjednika, koji ovo čitaš u toplini svojeg osiromašenog doma, na koji način se uopće možemo okrenuti hrvatskoj budućnosti, dok nam iz prošlosti kriče stotine tisuća zvjerski umorenih čestitih Hrvata, vojnika, domobrana, civila..., koji vape za svojim grobištem i svetištem, za svojim imenom. Pobijeni su od besmislene partizanske koljačke rulje, a njihovi unuci i praunuci ih danas i po drugi put ubijaju. Pitam stoga: Možemo li dalje bez lustracije?!?

Pupovac, Mesić, Josipović, Pusići, (Vesna i Zoran), Teršelič Vesna i sve one tzv. '*nevladine*' organizacije – pred hrvatski narodni domoljubni sud. Suprotiva izdajnicima! Dekapitirajmo ih – to je uvjet našega opstanka. Mislim, naravno, na društvenu i moralno-političku "*dekapitaciju*".

Hrvatski tjednik, 25. siječnja 2018.

<https://kamenjar.com/razgovor-bozidar-alic-mozemo-li-dalje-bez-lustracije/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL  
PRALJAK IV. S PRIJEZIROM ODBACUJEM  
VAŠE PODANIŠTVO, ZAGREB, 2018.**

**Slobodan Prosperov Novak: Zašto sam napisao  
monodramu za svoga prijatelja Praljka?**

Portal HKV-a, 27. studenoga 2018.

**RAZGOVOR SA SLOBODANOM  
PROSPEROVOM NOVAKOM, AUTOROM  
MONODRAME 'JA SLOBODAN PRALJAK'**

Još od tragične epske scene u haaškoj sudnici, kad je general Slobodan Praljak pred očima cijeloga svijeta ispio čašu svih hrvatskih suza, javnost je s nestrpljenjem iščekivala izvedbu monodrame 'Ja, Slobodan Praljak', koju su već na dan tragedije najavili Praljkovi prijatelji i dugogodišnji dobri znanci Slobodan Prosperov Novak i Božidar Alić.

**Točno godinu dana od Praljkova potresnoga čina monodrama će  
29. studenoga doživjeti svoju praizvedbu.**

Po mnogima Prosperov Novak je, ako ne najveći, a onda svakako jedan od najvećih živućih hrvatskih intelektualaca. Već više godina njegova javna prezentnost temelji se ponajviše na njegovim kulturno-političkim komentarima u emisiji HTV-a 'Pola ure kulture'. Ti komentari nikoga ne ostavljaju ravnodušnim. U svojim svakotjednim TV-*Monodrama* *Monodrama je pokušaj da se sagleda duboka spoznajna drama jednoga briljantnog uma, čovjeka koji je bio svestrano obrazovan, realiziran na mnogim područjima, pravi homo universalis, a pribjegao je takvu činu. Takva odanost načelima*

*i nepristajanje na kompromis ostavlja bez daha i one koji su ga slabo poznavali.* ukazanjima Novak fascinira erudicijom, lucidnim promišljanjem i seciranjem hrvatske kulturne, književne, političke i teatrološke svakodnevnice. Njegovi obračuni s raznim bizarnostima dnevnih zbivanja, vješti srazovi s moćnicima i pojavama u javnome životu, sa stranputicama umjetnosti, kulture i politike, često su protkani duhovitim paralelama i analogijama. Često sadašnjost komentira podsjećajući na brojne poučne povijesne anegdote, koje vadi kao iz rukava. Tim usporedbama povijesti i suvremenosti, Prosperov, s blagim ironijskim odmakom, kao da samo podsjeća na jednu puno dublju poruku: Na sceni se samo mijenjaju akteri, ali scena, na kojoj akteri nastupaju, te vječna drama čovječje naravi, u kojoj novi akteri uvijek iznova igraju, ostaje ista i u svojoj najdubljoj biti nepromijenjena. Ta univerzalna ljudska drama stalni je postav jednoga velikog teatra zvanog šareni krug zemaljski.

Upravo zbog Novakove intelektualne nepotkupljivosti, zbog britka i iskričava duha, mnogi ne kriju zanimanje i za Novakovo viđenje i uprizorenje životne drame generala Praljka. Očekivanja od praiizvedbe predstave su velika. Nekolicina rijetkih, koji su imali priliku vidjeti predpremiernu izvedbu, ne štede riječi hvale. Tim povodom smo s autorom Slobodanom Prosperovim Novakom imali ovaj razgovor s povodom.

**Gospodine Novak, što Vas je ponukalo da odmah nakon potresnoga čina Slobodana Praljka najavite i napišete monodramu iz post mortem vizure pokojnoga generala?**

Uvijek mi je pomalo neugodno govoriti o mojemu prijatelju Bobi Praljku i o njegovu činu jer su o tome već previše govorili mnogi nedostojni ljudi. Monodrama je pokušaj da se sagleda duboka spoznajna drama jednoga briljantnog uma, čovjeka koji je bio svestrano obrazovan, realiziran na mnogim područjima, pravi homo universalis, a pribjegao je takvu činu. I to neposredno prije izlaska na slobodu. Takva odanost načelima i nepristajanje na kompromis ostavlja bez daha i one koji su ga slabo poznavali.

No poriv da napišem dramu leži jednim dijelom u želji da kao teatrolog kažem koliko je kod nas slabo shvaćeno koliko je taj događaj tragedija. U hrvatskoj je javnosti vrlo slabo sagledavano ono

što taj događaj čini tragedijom. Doduše, danas gotovo ništa nije tragedija. Mediji svakodnevno izvješćuju o katastrofama, ali gotovo nikad o tragedijama. Međutim, katastrofe nemaju onu emocionalnu i osobnu dimenziju koju ima tragedija. Katastrofa je izvanjska pojava, dok tragedija ima duboko intimističku dimenziju. Rijetke su tragedije u našem dobu. Jednostavno zato što mi živimo u netragičnom dobu.

### **O PRALJKU SU GOVORILI BANALNI I NEDOSTOJNI LJUDI**

**Znači li to da je hrvatsko društvo svojom indolencijom i ravnodušnošću otupjelo? Zašto smo izgubili osjećaj i smisao za emocionalnu i duhovnu dimenziju takvoga čina?**

Da bi nešto postalo tragedijom, potreban je prije svega, kao prva kategorija, ponos. Ponos, koji će biti kažnjen, koji će biti osuđen. To se dogodilo generalu Praljku: Bio mu je kažnjen ponos. Zatim je došao drugi čin te tragedije, te geste koju je on počinio: On je umro. Jer oni kojima je ponos osuđen – umiru. Kako bi očistili svoju zajednicu. I ta katarzična činjenica koja povezuje svaku tragediju, u ovome je slučaju bila vrlo bitna. Druga *Normalno* Hrvatska je još uvijek okovana anacionalnom logikom propaloga komunističkog sustava. Najbolji primjeri za to u području kulture su HAZU i Matica hrvatska koja objavljuje knjigu jednoga Splitsanina, potpisnika Sarajevske deklaracije o jeziku. To nije normalno.stvar, koju naša zajednica – kojoj je jedna žrtva ponuđena za čišćenje – nije shvatila, jest to kako o tom činu ne treba previše govoriti. I to zato što tragedija nikada nije sadržaj, tragedija je forma. Kod tragične se osobe, kada počini taj čin, svi sadržaji dokidaju. Nema više sadržaja. Sva krivnja postaje pravda. I to je osobina svake tragedije – da je forma. To naša zajednica nije shvatila.

**Nije li to kulminacija liberalne paradigme? Svetost čovjeka i u svezi s time dokidanje tragedije. Nije li vrhunski tragedija modernoga čovjeka sublimirana upravo u dokidanju tragedije?**

Za banalne ljude tragedija ne postoji ili ju ne žele vidjeti. Umjesto forme, njihovi skućeni umovi u tragediji i dalje žele vidjeti samo sadržaj. Oni odbijaju vidjeti tragediju jer bi inače bilo razvidno da je u svjetlu tragedije svaki sadržaj postao banalan, čak i onaj koji mimo tragičnoga čina može biti ne znam kako važan. Kad netko svoja načela mjeri vlastitim životom, svaka rasprava o sadržaju postaje besmislena. Ni vrijednost načela takvoga čovjeka više nije moguće vrjednovati. Napose to ne mogu valjano učiniti nedostojni ljudi. Mnogi su, govoreći o smrti generala Praljka, govorili o vlastitoj banalnosti. Dogodilo se da je jedan bivši filozof, ili jedan doista vrlo neobičan filozof, gospodin Žarko Puhovski, govorio kako između Mladića i Sokrata stoji Praljak. Takva gotovo suluda rečenica nije smjela nikada biti kazana. Barem u jednome zreloom i samosvjesnom društvu.

Jedan književni kritičar govorio je o tome kako film, koji je Slobodan Praljak snimio pred početak Domovinskoga rata, nije nešto uspješan. Dakle govorili su neki ljudi koji nisu smjeli govoriti. Govorilo se previše o nečem o čemu Horacije na kraju Hamleta kaže: Sve ostalo je šutnja. Iza tog čina ostaje šutnja. Iako smo mi ljudi, koji ne znamo uvijek što je šutnja, i ne možemo uvijek šutjeti.

### **Nakon Vašega razmatranja zvuči iznimno tragično živjeti u netragično doba. Koji je smisao generalova postupka u takvome duhovnom ozračju?**

Na osobnoj razini taj događaj ima onaj smisao o kojem, kako rekoh, možemo samo šutjeti. Ali na nacionalnoj razini način kako ćemo ga vrjednovati reći će mnogo o nama samima.

Taj događaj je bacio sjenu na jedan rat. Nemojmo zaboraviti, svaki veliki rat ima i posljednju žrtvu. Ta posljednja žrtva obično je nevinna žrtva. To je žrtva koju pogodi neki zalutali metak. Taj zalutali metak bila je ona bočica otrova. Ali taj zalutali metak pogodio je čovjeka koji je obustavio rat. On je posljednja žrtva jednoga rata. Kao što je Josip Jović bio prva žrtva toga rata, Slobodan Praljak bio je posljednja.

### **HRVATSKI JE PROBLEM ŠTO NIJE NAPRAVLJEN RESET NACIONALNIH INSTITUCIJA**

**Gospodine Novak, svakodnevno ste nazočni u javnome životu. Svojim iznimno angažiranim komentarima osvrćete se i upozoravate na brojne nedosljednosti i nelogičnosti u mnogim područjima. Spektar vaših interesa povelik je. Što ocjenjujete kao glavni razlog učestalih promašaja i sukoba na planu hrvatske javne politike?**

Temeljni problem proizlazi iz činjenice da te devedesete godine, nakon nestanka Jugoslavije i stvaranjem hrvatske države, nije napravljeno nešto što bismo mogli nazvati reset javnih i državnih institucija. Tih prevratničkih godina nije napravljena temeljita preobrazba i neophodne strukturne promjene kako bi institucije postale uistinu hrvatske. Usprkos dramatičnim političkim promjenama, te institucije nisu stavljene u službu hrvatskoga nacionalnog interesa. Ostale su kakve su i bile, nastavile su utabanim stazama, nerijetko vođene posve istim ljudima. Zato je Hrvatska još uvijek okovana anacionalnom logikom propaloga komunističkog sustava. Najbolji je primjer Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti koja nije na pravi način *Gubitnici* *Netko mora reći pusićima, stazićima, frljićima, obersnelima... Dosta! Oni ruše civilizacijsku razinu uljuđenoga govora. Oni su Mrđuša Donja hrvatske kulture, njihov govor tek je neumjerena jeka drekavaca koji su loši gubitnici*.reprogramirala svoj sustav kako bi konačno postala - hrvatska.

**Što bi zapravo, po Vama, značio taj reset?**

Kao prvo, da se razumijemo, HAZU je uvijek bila – hrvatska, kako god da se zvala. Ona je u svoje prvo vrijeme bila iznimno važna za razvitak hrvatske kulture. Ona je, uostalom, kao 'jugoslavenska', osnovala edicije 'Stari pisci hrvatski', 'Građa za povijest književnosti hrvatske', 'Starine'... A to su temeljne edicije, iznimno važne za hrvatski nacionalni identitet. Ali reset podrazumijeva kako je moralo biti oživljeno, promicano i poticano sve ono što Akademiju čini hrvatskom. To su u prvome redu edicije, djela starih pisaca hrvatskih, starine... Glavne edicije koje su do tada stvarale hrvatski identitet morale su biti obnovljene u tome duhu. Akademija je nakon 90-godine odumrla upravo u svojim edicijama. Ako pogledate koliko je

svezaka objavljeno u ediciji 'Stari pisci hrvatski', vidjet će te da je to na rubu broja nula. Slična je situacija s Maticom i s nizom drugih institucija.

### **Pobornik ste ideje da se status Matice uredi zakonom?**

Svakako. Matica je bila organizacija za očuvanje jedne kulture koja nema svoju državu. Takve su institucije imali i brojni drugi narodi koji nisu imali državu. No nedopustivo je da Matica nakon stvaranja hrvatske države nije postala elitna kulturna institucija, nego je ostala djelovati kao udruga. Njezin je status trebao biti uređen zakonom i ona je morala postati jedna čvrsta ustanova. Osobno sam se zalagao da Matica bude središnja institucija za izvoz vrhunske hrvatske kulture, nešto poput Società Dante Alighieri ili Goethe-Instituta. Ovako Matica tavori i životari, a i izdavaštvo kojim se nekad ponosila palo je na niske grane. Što ćete dalje, kad u Matici hrvatskoj objavi knjigu stanoviti Splićanin Tomislav Bogdan, profesor starije hrvatske književnosti na Filozofskom fakultetu. A taj je Bogdan potpisnik Sarajevske deklaracije o 'zajedničkom' jeziku. Recite mi je li to normalno? Čega je to 'matica', kakva je to košnica i tko je tu trut?

### **Mnogo ste se bavili obrazovnim sustavom. Kako su se tim političkim promjenama prilagodile niže i visokoškolske ustanove?**

U ovome je trenutku aktualna sada već trajna zbrka oko kurikulne reforme i oko poteza trenutačne ministrice. No o tome sam već dosta govorio. Brojni su promašaji već učinjeni nego ranije. Spomenut ću samo osnivanje Filozofskoga fakulteta u Splitu kad su već na početku učinjene pogriješke jer je sada, primjerice, najslabiji odsjek na fakultetu kroatistika. A to se nije smjelo dogoditi. Ondje su jaki povijesni studiji, i to je u redu, ali, s druge strane, zadarski fakultet nije ojačavan nakon osnivanja Sveučilišta u Zadru. Bilo je nekoliko neugodnih situacija prilikom osnivanja zadarskoga sveučilišta te se Zadar, zapravo, bez ikakvoga razloga izgubio jer, navodno, nisu moguća dva filozofska fakulteta na udaljenosti od 150 kilometara. A udaljenost između Oxforda i Cambridgea pet puta je manja. I Zadar je tako ostao bez Filozofskoga fakulteta.



## ČERUPANJE DRŽAVE

### **Kakva je Vaša ocjena općega stanja u hrvatskoj kulturi, koja je Vaš prirodni okoliš i kojom se godinama bavite?**

Mnogi događaji pokazuju da je na djelu redikulizacija hrvatskoga kulturnog prostora. Svjedoci smo da se visoki nacionalni sadržaji vuku po blatu, namjerno se dovode u pitanje, dovode se u sumnju. A ako ima išta u Hrvatskoj što se ne smije dovoditi u pitanje, to su njezine kulturne institucije. Ne može se hrvatska kultura u budućnosti razvijati oko svojih izvaninstitucijskih oblika. Država te oblike, naravno, treba imati, podržavati i održavati ih gdje već postoje. Ali matica kulture ne može se razvijati oko tih oblika, nego oko institucionalnih oblika. Ti oblici trebaju određivati strateške pravce, utemeljene na razrađenoj nacionalnoj kulturnoj politici.

### **Na koje institucionalne oblike mislite?**

Vrlo dobro se zna koje su to forme, i u smislu proizvodnje filmova, i u smislu proizvodnje književnih, glazbenih, likovnih i drugih djela...

### **Kad smo kod filmova, jeste li pratili produkcijske avanture Hrvatskog audio-vizualnoga centra i kontroverze s (ko)produkcijskom politikom HAVC-a?**

U slučaju HAVC-a, ili primjerice ZAMP-a, radi se o tim izvaninstitucijskim, ili (ništa manje loše), parainstitucijskim oblicima. Koliko sam mogao proniknuti u fenomen HAVC-a, (žao mi je što se moram koristiti tim groznim kraticama gotovo ždanovskog tipa, ali...), čini mi se da je HAVC zapravo ZAMP gospodina doktora Josipovića - drugim sredstvima. Zamislite situaciju u kojoj ravnatelj HAVC-a odbija razgovarati s državom (koja ga financira) o financijskim aspektima svojega djelovanja. Jer da je propitivanje kojekakvih malverzacija, tobože, petljanje u poslovnu i programsku politiku?! I HAVC i ZAMP očigledni su primjeri uzurpacije, gdje se jedna djelatnost preferira na račun drugih. Dok hrvatski književnici žive praktično u bijedi, jer se za njihove knjige dodjeljuju mizerne sume, tzv. stimulacije, poticaji ili kako se to već zove, ovdje se rasipa novac na tzv. manjinske filmove.

Ja ne znam što znači manjinski kad se govori o hrvatskom filmu koji je snimljen u Hrvatskoj. To su svinjarije i izmišljotine da se proračun bolje očerupa.

**Prije desetak dana Dorh je objavio kako je odbacio prijave i optužbe protiv Hrvoja Hribara. Rekli su da je griješio, ali da nema kaznenih djela?!**

Što znači 'griješio'? Posao Dorha je da utvrđuje i progona kaznena djela. Mogli su odbaciti kaznenu prijavu, **Uzurpacija!** HAVC i ZAMP primjeri su uzurpacije, gdje se jedna djelatnost preferira na račun drugih. Zamislite situaciju u kojoj ravnatelj HAVC-a odbija razgovarati s državom - koja ga financira - o financijskim aspektima svojega djelovanja jer da je propitivanje malverzacija petljanje u poslovnu i programsku politiku. osnovano ili neosnovano, ali sve drugo je suvišno i neovlašteno brbljanje. Kad Dorh kaže 'griješio' - onda za to mora postojati članak zakona. U protivnome, moraju šutjeti, jer nisu oni moralna ni svjetonazorska instancija.

## **LJEVI TERORIZAM**

**Politički gubitnici s tzv. ljevice protivnike, koji su jednostavno uspješniji od njih, nazivaju pogrдно (?), populistima, čak i fašistima ili nacistima. Što kažete na tu praksu etiketiranja koje nije bilo ni u najcrnijim danima komunizma?**

Netko mora tim ljudima glasno reći: dosta! Netko mora reći pusićima, stazićima, firljićima i obersnelima da ruše civilizacijsku razinu uljuđenoga govora. Može netko u svoja četiri zida biti što god hoće, možda i fašist, ali u Hrvatskoj ne postoji nikakav formalni ili institucionalni okvir za postojanje takvih retrogradnih pojava. Ni fašizma, ni nacizma. Naznake takvih pojava mogu se zapaziti samo kod onih koji se protiv toga, tobože, bore. To je razvidno i iz etiketiranja o kojemu govorite. Takvo pogrдно blaćenje već i na semantičkoj razini ogleđni je primjer fašistoidne i totalitarne paradigme. Svaka diktatura i svaki teror počinje lažnim imenovanjem.

**Još prije gotovo dvadeset godina zapazili ste u hrvatskoj javnosti pojave koje ste opisali kao lijevi terorizam. Na što ste mislili?**

Da, govorio sam 2000. godine o lijevome terorizmu jer sam osjetio da počinje jedna podjela hrvatskoga društva, koja je meni bila odiozna. Tada je stvorena podjela koju je vodio jedan čovjek, danas vrlo aktivan, rekao bih čak da je vođa cijele te mutne akcije, a to je gospodin Velimir Visković. Kao što je poznato, on je tada, zagovarajući potrebu sindikalnoga udruživanja pisaca, državnim novcem osnovao alternativno društvo hrvatskih pisaca. Te strukovne udruge danas su potpuno i dijametralno podijeljene po političkoj crti, a gospodin Visković za to snosi odgovornost.

Boris Buden Vam je rekao da ste gori od ustaša, a napao Vas je i gospodin Oliver, poznatiji kao Inoslav Bešker.

Da, njemu je zasmetalo što sam govoreći o hrvatskoj himni spomenuo rijeku Drinu. On je tada počeo dijeliti Hrvate na blajburgovce i jasenovce. Bio sam šokiran, jer to je mnogo gore od Milanovićeva 'ili mi ili oni'. To je strašno jer tu se upravo radi o tome fašistoidnom lažnom imenovanju/oslovljavanju.

**Znače li te podjele da se hrvatsko društvo sve više polarizira na desnicu i lijevicu i da nam prijete sukobi demona prošlosti?**

Ne bih rekao. To je tek neumjerena jeka drekavaca koji su samo loši gubitnici. Nije problem Hrvatske, kako misle gospoda Frljić, Visković, Bešker i njihovo društvo, nekakva lijeva i desna Hrvatska. To se oni varaju. Problem Hrvatske je gore i dolje, a ne lijevo i desno. A oni su na njihovu žalost dolje. Oni su Mrduša Donja hrvatske kulture, a nama je cilj ići gore. Ako hrvatska kultura treba ikamo ići, onda je to gore, ni lijevo ni desno, nego gore. Onim smjerom kojim se uzdigao i hrvatski general Slobodan Praljak.

Razgovarao: **VJEKOSLAV MAGAŠ**

Hrvatski tjednik, 22. studenoga 2018.

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/30749-slobodan-prosperov-novak-zasto-sam-napisao-monodramu-za-svoga-prijatelja-praljka.html>

## BOŽIDAR ALIĆ

### U SVOJEMU JE MUČENIŠTVU SLOBODAN PRALJAK VELIKI POBJEDNIK

**Samostan Hercegovačke franjevačke provincije, Avenija Gojka Šuška 2, Velika dvorana. Četvrtak 29. studenoga 2018. g., u 19 sati**

**– Gospodine Aliću, točno godinu dana nakon tragične smrti generala Slobodan Praljka kreće Vaša monodrama po tekstu Slobodana Prosperova Novaka. Kako danas, s odmakom od godinu dana, gledate na čin hrvatskog generala?**

– General Slobodan Praljak je hrvatski mučenik i pobjednik u svojem mučeništvu. Istoga dana kada je pred očima cijeloga svijeta, ogorčen svime što ga okružuje, otišao uspravan i ponizan našem jedinom gospodinu Isusu, odlučismo moj prijatelj Slobodan Prosperov Novak i ja napisati monodramu o tome gorostasu Hrvatu. Predobro smo znali gorku brzinu hrvatskoga zaborava. Samo godinu dana nakon toga bolnog čina, traumatičnog za Praljkove najbliže, ali i traumatičnog za cijelu naciju, tek rijetki se toga prisjećaju. Nacija je u svojem otuđenju utonula u magluštinu zaborava. Tome zaboravu marno pripomažu brojni jugočetnički mediji, bilo tiskani bilo elektronički, te sva sila pseudohumanista, na čelu s trenutačnom veleizdajničkom hrvatskom vlasti. Među takvim medijima Hrvatski tjednik jedini nudi tračak nade.

**– Znači li tako oštar ton da mislite kako je hrvatska vlast trebala drukčije vrjednovati čin generala Praljka?**

– Pa, sjetimo se što su sve obećavali i navijestili u posttraumatičnom bunilu nakon generalova čina. Ništa od toga nisu učinili. Niti jedan stručni skup ili okrugli stol o pravnim i pravničkim nebulozama haaških dželata. A kamoli postupak revizije, kojom su nam mazali oči. Takav složen postupak bez angažmana države je prilično iluzoran. Da se razumijemo, sve vlade do dana današnjega, osim onih

u vrijeme zdravlja Predsjednika Tuđmana, bijahu veleizdajničke. I sve, kao i svi predsjednici nakon našeg prvog, i dosada jedinog Predsjednika, zaslužiše isto, a to je ono što ne smijem čak ni izreći. Trenutačno ova tzv. Republika Hrvatska niti je država, niti je republika, a ponajmanje je hrvatska. Ovo je jedna udbaška kloaka u kojoj polagano umiremo svi mi koji uistinu jesmo Hrvati. Nažalost mi Hrvati većinom i zaslužismo biti to što već predugo jesmo, a to je da smo manjina u domaji Hrvata.

**– Nije li Vaše razmišljanje odveć pesimistično?**

– Pa, osvrnimo se barem na tren na stotine tisuća ljudi i mladih obitelji koji nepovratno napuštaju Hrvatsku. Osvrnimo se i na rad tih veleizdajničkih vlada, koje uradiše sve kako nas ne bi bilo i kako bismo zaboravili tko smo, što smo i odakle smo. Bilijuni eura “nestadoše” i najednom se pojavljuju u obliku kojekakvih udbaških investicija u ovu jadnu, napaćenu i krvlju mučenika natopljenu zemlju. Osvrnimo se na “investitore”, bolje kazano okupatore velikog dijela hotelskog kompleksa, Uljanika, 3. maja... I tako unedogled, sve otvorenije. Sjetimo se kako je čak i jedan udbaški kiler, koji je trenutno u bijegu, poželio kupiti hotel na jednom od hrvatskih otoka. Sve unuci i praunuci nekoć nepismene, a danas dobro umrežene partizanske okupatorske rulje. Oni i nadalje vladaju Hrvatskom i prijete novim kurikulumnim povijesnim lažima. Iako se klanjaju sotoninom pentagramu, zvanom crvena zvijezda petokraka – njima ništa nije sveto.

**– Zašto se to događa?**

– Sukus je svega što mi dragovoljci osloboditeljskoga Domovinskog rata posao ne dovršismo. Ljevica, u izvornom smislu te riječi, u Hrvatskoj nikada nije ni postojala, već oduvijek postojahu dobro organizirani Titovi leftardi i udbojice. Hrvatski narod spi i ne buni se, ne javlja se, muči iliti šuti. Tisućljećima.

**– Nije li kriza s migrantskom invazijom dobro zasjenila probleme o kojima govorite?**

Ma nije to nikakva migrantska kriza, to je brutalna kolonizacija, prava *commedia dell'arte*. Braća s istoka, ovaj put dalekog, niti su

migranti, niti su izbjeglice ili tražitelji azila, već su teroristički kolonizatori. Desetci milijuna samo čekaju kad će nahrupiti, a dobrodošlicu im je poželjela istočnonjemačka STASI-jevka, drugarica Merkel. Naravno, zbog te neočekivane pomoći s istoka, upravo takvima su dobrodošlicu poželjeli svi oni koji ustrajno rade na razaranju ne samo identiteta Hrvatske, nego i cijele Europe, kao kolijevke zapadne civilizacije. To je ta Europa koja je odbacila kršćanstvo i katoličanstvo, kako je to predlagao sveti Ivan Pavao II. Od drame koja nam se događa strašnija su samo zaglupljivanja kojima nas časti premijer Plenković. Njegova izjava da opasni i podmukli Marakeški sporazum odbacuju samo oni koji ne čitaju, drska je i bezobrazna. Podsjeća na ispraznice o Istanbulskoj konvenciji. Samo još da nam, ovako neukima, obznani neku novu “*interpretativnu izjavu*”.

#### – **Ima li šanse za nacionalno buđenje?**

Naravno. Ako se probudimo, ako se naglo trgnemo, ako uspravne glave i, s onim prkosnim ponosom jednog generala Praljka, počnemo uzaznavati pravu hrvatsku povijest, ako počnemo zboriti i misliti hrvatski, ako ne započinjemo rečenicu niti s ‘*ja*’, niti s ‘*mi*’, već da nam Hrvatska bude na prvom mjestu – sve će nam uz pomoć božju biti na pravom mjestu.

Mukotrpan je taj hod kroz pustinju uz bezbroj lažnih proroka. Takvi lažnjaci uvijek kao pravi put pokazuju isključivo stranputice. Zato, učimo od Židova, učimo iz Biblije! Ora et labora! Ništave su, ili vrlo skučene ljudske moći, no moć Gospodnja jest beskrajna, bezgranična – nama ljudima nezamisliva.

#### – **Što nam je činiti?**

Mi koji hodamo živi po ovoj našoj mučeničkom krvlju natopljenoj zemlji moramo učiniti prvi pravi korak. I sve će nam biti dato. Ovo je vrijeme mučenika. Srećom, svetaca koji nas zagovaraju pred Svevišnjim imamo napretek i stoga još uvijek i postojimo. O povijesnom usudu i svim modernim nedaćama zborim iz *post mortem* vizure Slobodana Praljka po nadahnutom tekstu Slobodana Prosperova Novaka, uz moj skroman prilog. Nakon svih iskušenja

povijesti – dolazi vrijeme Hrvata pobjednika. Zato budimo za Hrvatsku Hrvata –spremni!

Obavještavamo javnost da će točno godinu dana nakon tragične smrti generala Slobodana Praljka u haškoj sudnici, u četvrtak, 29. studenoga 2018. g., u 19 sati, biti praizvedena monodrama autora Slobodana Prosperova Novaka pod naslovom; Ja, Slobodan Praljak;. Tekst govori bard hrvatskoga glumišta Božidar Alić. Premijera će se održati u velikoj dvorani Franjevačkog samostana Hercegovačke franjevačke provincije, u Aveniji Gojka Šuška 2.

**Razgovarao: VJEKOSLAV MAGAŠ**

Hrvatski tjednik, 22. studenoga 2018.

<https://kamenjar.com/intervju-povodom-praizvedbe-monodrame-bozidara-alica/>

## OVACIJE NA PRAIZVEDBI MONODRAME 'JA, SLOBODAN PRALJAK'

Vjekoslav MAGAŠ

Na sam dan tragične pogibije Slobodana Praljka, u prepunoj velikoj dvorani samostana Hercegovačke franjevačke provincije, u Aveniji Gojka Šuška, praizvedena je monodrama autora Slobodana Prosperova Novaka pod naslovom *'Ja, Slobodan Praljak'*. U nadahnutoj interpretaciji tekst je govorio bard hrvatskoga glumišta Božidar Alić. Dugotrajan pljesak po završetku monodrame najbolje svjedoči o dojmovima koje su gledatelji ponijeli s predstave. Svojim dramatskim umijećem Alić je pozornost gledatelja čvrsto prikovao za scenu te su odgledali monodramu u jednom dahu. Napetost i usredotočenost publike pokazuju kako se radi o neobično intrigantnom tekstualnom predlošku, u kombinaciji s vrhunskom izvedbom. Valja tome dodati kako je Alićev kostim, kao svoj posljednji rad, prije smrti kreirala nezaboravna Ika Škomrlj, neokrunjena kraljica hrvatske kostimografije. Ako tome dodamo iznimno maštovitu scenografiju, onda je doživljaj potpun. Iskusni poznavatelji teatra smatraju da je Alić u predstavi dosegnuo jedan od vrhunaca svojeg glumačkog umijeća te da se ovo njegovo ostvarenje može mjeriti s najblistavijim vrhuncima njegove karijere, poput *'Kralja Gordogana'*, Hrvoja iz *'Logora'*, ili Alexa iz *'Paklene naranče'*.

*"Drago nam je što se publika odazvala u tako velikom broju i što je predstava naišla na tako dobar prijam"*, rekao je nakon predstave autor Slobodan Prosperov Novak. *"Došlo je jako puno ljudi, gotovo tri stotine. Ništa manje nego li na velike i dobro promovirane kazališne premijere. S obzirom na minimalna sredstva koja smo utrošili na promičbu, to je velik broj i nadam se kako ova predstava može obići cijelu Hrvatsku."* O samoj monodrami Prosperov je rekao: *"Kako smo u mnogim situacijama kroz život bili bliski s generalom Praljkom, osjetio sam potrebu da ponešto od toga zabilježim. U početku nisam imao jasan plan, ali u kanačnici smo napravili nešto što bismo u teoriji književnosti mogli svrstati u žanr moraliteta. To je, dakle, drama koja je drama duše, duše koja se*



*rastaje od života. To je, kako bi rekli naši stari, prénje, ili kako to određuje hrvatska srednjovjekovna književno-povijesna teorija, to je poetska dijaloška vrsta, to je razgovor, u ovom slučaju razgovor između smrti i života", rekao je Prosperov.*

Božidar Alić je pojasnio da je monodrama pokušaj da se Praljkov haški krik pretoči u riječi. *"Jer to je bio krik Hrvata za Hrvatskom Hrvata. Bio je to krik nad svim nedužno pobijenim Hrvatima, nad svim jamama, koje se svakodnevno otkrivaju i iz kojih vape kosti mučenika, bio je to krik nad izdanom i prodanom Domovinom", zaključio je Alić.*

Hrvatski tjednik, br. 741., 6. prosinca 2018.

## SJEĆANJE NA GENERALA

### **ZNANSTVENI SKUP, MONODRAMA, SVIJEĆE I SV. MISE ZADUŠNICE ZA SLOBODANA PRALJKA**

#### **Vjekoslav MAGAŠ**

Usprkos gromoglasnoj šutnji vladajućih, u četvrtak je diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine dostojanstveno obilježena prva godišnjica tragične smrti hrvatskog generala Slobodana Praljka, koji je prije godinu dana u haškoj sudnici ispio otrov kazavši: *'Slobodan Praljak nije ratni zločinac, s prijezirom odbacujem vašu presudu'*. U Matici Hrvatskoj je priređen vrlo zapažen znanstveno-stručni skup, praizvedena je monodrama u znak sjećanja na pokojnog generala, a u mnogim gradovima su zapaljene svijeće i služene sv. mise zadušnice.

U većini mjesta s hrvatskom većinom u BiH spomen na generala je obilježen spontanom okupljanjem građana, koji su mu odali počast paljenjem svijeća na gradskim trgovima. Široki Brijeg, Grude, Posušje, Čitluk, Mostar, Vitez, Žepče ... samo su neki od gradova, koji su se na taj način sjetili generala Praljka. Svijeće su zapaljene i u njegovoj rodnoj Čapljini. Povodom godišnjice njegove smrti služene su svete mise zadušnice u Grudama i Širokom Brijegu.

Stotine Mostaraca su zapalili svijeće ispred središnjeg spomen obilježja hrvatskim braniteljima na Trgu hrvatskih velikana, gdje se nalazila i fotografija pokojnog generala. Okupljeni su izmolili molitve, te se prisjetili generala, koji je jedno vrijeme bio načelnik Glavnog stožera Hrvatskog vijeća obrane u BiH. U Širokom Brijegu svijeće su tijekom dana, u organizaciji udruga proisteklih iz Domovinskog rata HVO-a, zapalili brojni građani, ali i predstavnici Gradske uprave Širokog Brijega.

Uz Sv. Mise u zagrebačkim crkvama Sveta Mati Slobode i u bazilici župe Presvetog Srca Isusova u Palmotićevoj, posebno svečano je bilo u zagrebačkom Samostanu hercegovačkih franjevaca u Aveniji

Gojka Šuška Nakon mise u Crkvi Bezgrješnog Začeca Bl. Dj. Marije, u velikoj je samostanskoj dvorani praizvedena monodrama Slobodana Prosperova Novaka i Božidara Alića '*Ja, Slobodan Praljak*'.

U hrvatskoj sabornici godišnjica je obilježena na poseban način. Saborski zastupnik HRAST-a Hrvoje Zekanović, usred rasprave o Zakonu o udomiteljstvu, odlučio je održati minutu šutnje u znak počasti generalu Praljku. Zekanović je, držeći ispred sebe generalovu sliku, ustao i poručio da je danas godišnjica Praljkove smrti te je održao minutu šutnje. Nakon toga mu je predsjednik Sabora Gordan Jandroković, posve indiferentno i bezosjećajno, poručio da ne koristi vrijeme u Saboru za prikupljanje političkih bodova.

Zekanović mu je na to odgovorio "*Sram vas bilo, predsjedniče Sabora!*". Uz to Zekanović je ispred novinarske sobe u Saboru postavio Praljkovu fotografiju i zapalio svijeću. Zajedno s Rozalijom Bartolić, predsjednicom zagrebačke Udruge udovca hrvatskih branitelja, isto je napravio i na Trgu bana Josipa Jelačića.

Hrvatski tjednik, br. 741., 6. prosinca 2018. g.

## **VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.**

### **POGOVOR**

#### **ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM**

Na Krematoriju ispraćaj prijatelja i velikog domoljuba Božidara Alića. (svakako poslušajte kako se od njega oprostio prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20540-bujica-u-spomena-bozidara-alica-gost-hrvoje-hitrec>.

U razgovoru s dva poznanika doznajem da je najveća opasnost za Hrvatsku Miroslav Škoro. Ne smeta im Pupovac već Škoro. Vjerovali ili ne.

Još na predavljanju moje knjige Josipu Šimunić i 'Za Dom spremni' bilo je jasno da ću u izborima podržati Miroslava Škoru:

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovica/>

Zapravo nisam mislio da ću se izravnije uključiti u same izbore. Povjerenje u političare na vlasti i oporbi sam već izgubio i to se moglo vidjeti i iz knjiga koje sam do tada objavio.

Međutim, poslije Škorine izjave o „srpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku“ bilo je očito da mu treba dati podršku.

Tada sam pozvan u „Bujici“ i o tome govorio.

Naravno, nitko neće to reći, ali problem je što je to Škoro izjavio i mnoge televizije su tu izjavu prenijele. Pa i Vučić je bio sretan što on nije prošao u drugi krug. A sjetimo se da su ankete predviđale da je on sigurni pobjednik u drugom krugu. Ali trebalo je zaustaviti onog koji govori o srpskom fašizmu!

Zato je mnogima u RH važno stalno optuživati hrvatske domoljube da su ustaše i fašisti. Povod za to je skrivanje istine o srpskom fašizmu. Zato su napadi na Škoru nastavljeni istom žestinom sve do današnjih dana. Zato je mojim poznanicima problem u njemu. Kao on će „prevariti hrvatski narod“. Istina, ovi koje imamo otvoreno sprovode Vučićevu politiku tj. politiku.

Zašto je politika optuživanja Hrvata i Hrvatske za ustaštvo i fašizam od velike važnosti za srpske sluge i njihove gazde?

Odgovor je jednostavan.

Iz SPC se odavno tvrdilo da nacizam nije došao iz Njemačke, već iz Srbije i to mnogo mnogo ranije. I to nije tvrdio bilo tko već svetac te iste crkve, O tome sam i sam pisao, ali ovdje dajmo ono što je lako dostupno na internetu iz knjige Ljubice Štefan, „Mitovi i zatajena povijest“, Zagreb,1999.

Naime **episkop Nikolaj Velimirović**, je 1935. u svojoj knjižici o sv. Savi pisao: „*Mora se odati poštovanje sadašnjem nemačkom vođi, koji je u XX veku došao na ideju Svetog Save i kao laik poduzeo u svom narodu posao koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju*“. Nekoliko godina kasnije 1939.-on javno propovijeda rasizam. „*Mi smo ljudi arijevske rase, kojoj je sudba dodelila počasnu ulogu...da plemena slabije rase i niže vere ne bi...*“.

<https://www.tjedno.hr/vladika-nikolaj-velimirovic-1934-od-hitlera-je-dobio-odlicje-jer-ga-je-usporedivao-sa-sv-savom/>

Zapravo prva Jugoslavija, dakle zemlja kasnijeg svetca Nikolaja, je i bila takva država pa je sjajni hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević jasno isticao da je ZA DOM SPREMNI bio antifašistički pozdrav, jer je nastao kao otpor velikosrpskom fašizmu u prvoj Jugoslaviji.

Fašizmu u Nedićevoj Srbiji je poznata stvar, kao i to da se on rehavilitira kroz svo vrijeme Titove Jugoslavije, pa sve do današnjeg dana.

Titova Jugoslavijaje bila Srboslavija što se pokazalo i u srpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Naravno i Srbi i njihove sluge u Hrvatskoj su branitelje nazivali ustašama, a hrvatska država im je bila Tuđmanova ustaška država. I to traje do današnjih dana. I u Bujici a i mnogo ranije sam upozoravao da se u RH treba stalno govoriti o srpskom fašizmu. Tako sam o tome napisao niz tekstova

pa i knjigu (J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.) koja o srpskom fašizmu posredno govori već u naslovu.

Tadašnjoj predsjednici sam o tome uzalud pisao iste te godine u otvorenom pismu o hrvatskom branitelju Veljku Mariću:

*„Ono što mi moramo uraditi jeste obnoviti naša sjećanja i spoznaje o stvarnoj prirodi velikosrpske agresije. Nedavno je i prof. dr. sc. Andrija Hebrang u emisiji Bujica upozorio kako se radilo o fašističkoj velikosrpskoj agresiji na našu domovinu. Vjerujem da se i Vi sjećate kako je Milošević svoju ideologiju gradio upravo na primjerima Hitlera i Mussolinija. I dok je Hitler govorio: **Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti. Milošević je: Srbija će biti cela ili je neće biti. Ili Hitler: Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi. A Milošević: Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi. Mi danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. TO SU HRVATSKI BRANITELJI KOJI SU POBIJEDILI FAŠISTIČKOG AGRESORA. Veljko Marić je dakle istinski antifašist koji umire u zatvoru zemlje koja je izvršila fašističku agresiju na njegovu domovinu.**“*

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjednici-republike-hrvatske>

Zapravo u svemu tome sudjeluje Srpsko-hrvatska koalicija koja danas vlada u RH. Branitelji . “ustaše” su stalno na udaru, a rat protiv Tuđmanove ustaške države se nastavlja. Tako i novi predsjednik kojega sam svojevremeno u nizu tekstova predlagao za akademika jer je “otkrio” da su zapravo u Drugom svjetskom ratu u NDH prvi stvorili konc-logore, tako ne želi inauguraciju ispred “ustaške” crkve (grb s prvim bijelim poljem na krovu), izruguju se himni, ne želi nikakve simbole hrvatske državnosti pa mu smetaju i biste onih koji su najzaslužniji u povijesti za hrvatski narod i hrvatsku državu.

U Srbiji je kontinuitet naci-fašističke priče nastavljen.

Kako to izgleda danas treba pročitati u tekstu

*Nakon 30 godina borbi ‘Velika Srbija’ sve više slični na ‘beogradski pašaluk’.*

Autor je slovenski sveučilišni profesor Boštjan Marko Turk, a tekst je objavio na portalu 7dnevno, 07. ožujak 2020. Evo tog teksta:

*Rijetko koja rečenica može srpski narod uvrijediti više od ove: “Pa vi bombardujte, ubijte jednog Srbina, mi ćemo stotinu muslimana. Pa da vidimo sme li međunarodna zajednica ili bilo ko drugi da udari na srpske položaje, može li se tako ponašati sa srpskim narodom”. Rečenica je izrečena u Skupštini Srbije 1995. Njezin je autor Aleksandar Vučić. Ona sadrži sve elemente ponderiranog zla koje je zadesilo Srbiju tijekom najtežeg iskušenja između 1941. i 1945. Rečenica je najprije rasistička. U podsvijest Aleksandra Vučića uletjela je iz traumatizirane nacionalne uspomene: iako je Vučić želio da se kazna odnosi na **Bošnjake ili na Muslimane** (bilo je to u vrijeme opsade Sarajeva), odnosi se najprije na Srbe.*

*Nitko nije ponizio Srbe koliko nacisti (Nijemci) tijekom okupacije. Vrijednost života Srba i njemačkih vojnika (također austrijskih) s druge strane bila je postavljena u omjeru jedan prema sto. Tek sto srpskih života vrijedilo je jedan njemački ili austrijski život. Omjer jedan prema sto stvorio je najveće tragedije koje su i danas žive. U Kragujevcu je strijeljano 3000 talaca, uključujući i 300 školske djece, od kojih je 15 bilo između 8 i 12 godina. Ista logika slijedila se u Kraljevu, gdje je 20. listopada 1941. strijeljano 2190 civila (žena, djece, starijih ljudi). General Franz Boehme, koji je justifikiran 1947. godine, bio je odgovoran za taj zločin protiv čovječnosti – također poznat kao genocid nad srpskim narodom.*

*Rečenica Aleksandra Vučića izražava duboku povezanost s nacističkim obrascem mišljenja: to je **buđenje iz mrtvih Adolfa Hitlera**, koji je prvi naredio najstrože mjere u pokoravanju srpskih civila. Dalje ova rečenica prikazuje Vučića kao rasista: omjer Srba prema Bošnjacima, kada je riječ o životu i smrti, postavlja se na jedan prema sto. Ali njegov najdublji sadržaj ostaje svjedočanstvo samouništenja koje srpske vođe izdvajaju nad narodom. Naime, ako Vučićevu izjavu uzmemo u smislenom kontekstu, odnos se najprije odnosi na Srbe: Srbin je manje vrijedan, njegov život vrijedi samo stotinu života jednog Nijemca. U Vučićevoj podsvijesti je prezir prema vlastitom narodu.*

**Patologija srpskih čelnika** je da oni, tukući druge narode, najprije udaraju po vlastitom puku. Prije trideset godina tim u kojem je bio i Vučić počeo je ratovati za veliku Srbiju. Povijesno sjećanje govori da se Aleksander Vučić zalagao za veliku Srbiju na jednom od

mitinga u srcu Hrvatske, u Glini: "Nikada srpska krajina neće biti hrvatska. Nikada Glina neće biti hrvatska. Ako srpski radikali pobjede Slobodana Miloševića, vi ćete živjeti u velikoj Srbiji".

*Nakon trideset godina borbi "velika Srbija" sve više slična na ono što se nekad zvalo "beogradski pašaluk". U južnoj Srbiji rastu minareti, već sada ih ima više nego zvonika pravoslavnih crkvi. U trideset godina srpska je politika uspjela srušiti granice velike Srbije – Srbi se stalno povlače prema Beogradu, jednako kao što su se Nijemci povlačili prema Berlinu nakon poraza u Staljingradu. Poput nacista, srpska je politika temeljito opustošila nacije koje je nastojala osvojiti, a najteže je ozlijedila svoju. U trideset godina otkako je Milošević došao na vlast (Vučić je bio dio njegova tima), Srbi su izgubili jednu generaciju. Žene nisu rađale devedesetih i tijekom prvog desetljeća ovog stoljeća. Nisu htjele djecu pustiti u svijet bez ikakve perspektive i bez nade. Mladi i školovani putovali su na sjever Europe, u Skandinaviju, ali i u Njemačku i Francusku, masovno, kategorički i sustavno. Bijeg iz Srbije postao je modus vivendi, jedina alternativa. Danas su u srži Srbije uglavnom umirovljenici koji moraju živjeti (preživljavati) s mirovinom od 200 eura. Kako znamo iz medija, sadašnji srpski predsjednik to je jednom pokušao – izdržao je dva mjeseca, a poslije je rekao da tako ne ide više, da mu 200 eura nikako nije dovoljno.*

*Kao ni drugi srpski čelnici, ni Aleksander Vučić nije preuzeo odgovornost za svoja djela. Naprotiv. **Slobodan Milošević** došao je na vlast nakon što je izdao svog mentora Ivana Stambolića. Aleksandar Vučić na vlast je došao nakon što je izdao svoga mentora Vojislava Šešelja. To je bio prvi korak. Kada se obračunao s Tomislavom Nikolićem, njegova je vlast postala apsolutna.*

*Nije samo izdao svoje prijatelje, to je učinio i s ideologijom koja ga je dovela na vlast. Izdao je sebe samog. Kada je **Zoran Đinđić Vojislava Šešelja** poslao u Haag, Srpska radikalna stranka doživjela je udarac koji nitko nije očekivao. Nikolić i Vučić su je ostavili osnovavši Srpsku naprednu stranku na inicijativu zapadne diplomacije. SNS je ubrzo postao to što je HDZ u Hrvatskoj, servis za stjecanje vlasti. Aleksandar Vučić suspendirao je bilo kakvu ideologiju, napravio je nevjerovatnu metamorfozu, u kojoj se Aleksandar Vučić odrekao Aleksandra Vučića da bi postao –*



*Aleksandar Vučić. Nakon uhićenja najvećeg tajkuna Srbije Miroslava Miškovića (2012.), jasno je dao do znanja srpskoj ekonomiji: hoćeš li biti sa mnom ili ćeš biti s Miškovićem. Slične je metode koristio u medijima – srpski politički analitičari (većina ih je na RTS-u i Pink TV-u) postoje samo kako bi protumačili genijalne predsjednikove poteze. Svaka se kritika kažnjava. Vučić je uspio u nemogućem: za pet godina postao je apsolutni gospodar Srbije. Drugi je Slobodan Milošević. Isti mu je i ego.*

*I ostvarila bi mu se i posljednja želja: da uđe u povijest. To je ono što najviše pokreće Vučića – želi se uvjeriti u besmrtnost. I u tome će uspjeti, ali na drugačiji način nego što to želi ili predviđa. Kada ga ne bude, Srbija će se početi buditi iz užasnog pijanstva, iz trovanja (Biljana Stepanović, novinarka). Sjećanje na Vučića bit će nalik na uspomenu na noćnu moru. Sve će trebati postaviti nanovo. Bit će to najveći reset Srbije. Ali najprije – treba se pobrinuti da se Vučić i Milošević nikada više ne dogode.*

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/20505-nakon-30-godina-borbi-velika-srbija-sve-vise-slici-na-beogradski-pasaluk>

A u RH. Znat ćemo puno već poslije izbora u HDZ-u. Ako pobjedi Pupovčeva struja, možemo očekivati veliku koaliciju i formalno. A to bi, sično kao što se u Srbiji nadaju da im se Vučić i Milošević nikada više ne dogode, trebalo značiti da će u RH nestati oni koji su na vlasti i sprovode srpsku politiku.

S druge strane Škori bi bilo mnogo pametnije da je nastavio govoriti o srpskom fašizmu umjesto što je popout Bandića dao svoje ime pokretu koji predvodi.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20554-skoro-i-srpski-fasizam>

KOMENTAR: Danas je poznato da je na izborima u HDZ pobijedila Pupovčeva opcija. Dr. sc. Igor Peternel, kolumnist, bivši potpredsjednik HHO i član Domovinskog pokreta Miroslava Škore komentirao ih je ovako:

“Izbori u HDZ-u su prošli odlično i bitni su za demokraciju. Danas je definiran HDZ kao stranka i više nema nepoznanica. Članstvo te stranke plebiscitarno želi briselsko dodvorništvo, koaliciju s Pupovcem i strankom koju je ideološki i kadrovski osmislila Vesna Pusić. Dakle žele i sve politike koje s tim u paketu dolaze. Potpuno legitimno, ali i važno da se zna! Tako da birači ne budu više u zabludi! Konačno nešto pošteno od HDZ-a!”

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-peternel-izbori-u-hdz-u-su-prosli-odlicno-definiran-je-kao-stranka-i-vise-nema-nepoznanica>

## **MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.**

### **MIROSLAV MEĐIMOREC**

#### **SLOBODAN PRALJAK**

U pokušajima razumijevanja života i postupaka Slobodana Praljka njegov umjetnički dio spominje se usput i tek u natuknicama, često podcjenjivački, s nekom vrstom ironije i omalovažavanja. Ispada da je tek usput i malo radio u kazalištu i na filmu. Držao sam da je važno sažeto progovoriti i o tom dijelu Praljkovog strastvenog angažmana koji je pokazivao u svemu čime se bavio- u studiranju, žestokim studentskim debatama pa čak i sukobima 68. i 71., u pedagoškom radu, u borbi za egzistenciju- godinama je konobario po Njemačkoj i skupljao novac za kuću, najprije je zaradio za garsonijera, drugog ljeta za dvosobni stan pa je kupio zemljište za kuću koju je sam gradio s ocem, bratom i prijateljem Đerekom, pijukom, lopatom i tačkama. Od teškog fizičkog rada godinama je trpio žestoke bolove u leđima i kralježnici, sjećam se da je u Sunji spavao na podu jer ga je dograbila žestoka križbolja koju danju nije pokazivao braniteljima. Bio je širokog srca kojim je pomagao prijateljima, kolegama, mladim ljudima. U kući koju je s toliko truda i muke tek završio jedno vrijeme je udomio skupinu mladih umjetnika – glumicu Miru Furlan, književnika i glazbenika Davora Slamniga, Gorana Pavelića-Pipu, Pjer Žardina - koji su u svojevrsnoj komuni stvarali glazbu, pisali, debatirali, veselili se ( Mira Furlan i Orkestar Davora Slamniga). Glumac Zdenko Jelčić mjesecima je bez ikakve naknade stanovao kod njega...Tako širokogrudan, strastven i radin, kritičan i provokantan bio je i kao redatelj u kazalištu i na filmu.

U životopisu generala Slobodana Praljka navodi se da je rođen 1945. u Čapljini, školovao se u gimnaziji na Širokom Brijegu i Mostaru. Odlazi na studij u Zagreb u kojem je 1970. diplomirao

Elektrotehniku, filozofiju i sociologiju na Filozofskom fakultetu 1971. i sljedeće godine (1972.) završio je Akademiju za kazalište i film. Bio je majstor svjetla u ZKM-u, predavao i vodio laboratorij za elektroniku u Tehničkoj školi "Nikola Tesla" u Zagrebu, i tek kasnije je postao "slobodni umjetnik". Radio je kao kazališni redatelj u Zagrebu, Osijeku i Mostaru, snimio televizijsku seriju za djecu "Blesan i tulipan" za TV Zagreb, "Jegulje putuju u Sargasko more" za TV Sarajevo, dokumentarne filmove i igrani film "Povratak Katarine Kožul".

Nakon polovice studija na Elektrotehničkom i Filozofskom fakultetu odlučio se okušati u kazališnoj i filmskoj umjetnosti. Uspješno je položio audiciju i 1968. upisao studij režije na zagrebačkoj Akademiji za kazalište i film (AkiF). Sam je skrbio za svoj život, u slobodno vrijeme je istovarivao ugljen na zagrebačkom ranžirnom kolodvoru, radio druge teške fizičke poslove preko Student servisa i kao gastarbajter konobarario u Njemačkoj. Nakon što je diplomirao i postao inženjer elektrotehnike zaposlio se kao majstor rasvjete u zagrebačkom Pionirskom kazalištu-PIK-u (koje je uskoro promijenilo naziv u Zagrebačko kazalište mladih). Pod ravnanjem ravnatelja Nikole Vončine PIK je upravo početkom sedamdesetih počeo napuštati socrealističnu zamisao kazališta za djecu i mlade, mijenjao se repertoar i stvarao koncept i estetika modernog, kritičnog, otvorenog i tragalačkog kazališta za mlade koji se i danas u ZKM uspješno provodi. Uz starije redatelje Dina Radojevića, Božidara Viočića i Georgija Para u PIK/ZKM-u su počeli režirati mladi redatelji Petar Veček, Ivica Kunčević i moja malenkost, pojavili su se mladi dramski pisci Ivan Bakmaz, Ivan Kušan, Tomislav Bakarić. Uz društvenu kritičnost mladih dramatičara rađali su se novi estetski postupci, ideje i načini kazališnog izričaja. Slobodan Praljak se baš tada našao u središtu kazališne obnove koja se proširila na Teatar ITD i vršila snažan utjecaj na glavnu struju zagrebačkog-hrvatskog kazališta. Vrhunac tog „zlatnog doba“ bilo je Krležino „Kraljevo“ u Zagrebačkom dramskom kazalištu i predstave u ZKM-u i ITD-u (Toranj, Malj koji udara, Mora, Zriniada, Hamlet u Mrduši donjoj, Rosenkrantz i Guildenstern, Plebejci, Mirisi, zlato i tamjan, Kaspar). U takvu plodonosnu i stvaralačku atmosferu uronio je i student režije Slobodan Praljak. Jedan od njegovih prvih poslova

na rasvjeti u ZKM-a bila je suradnja sa mnom. Nakon povratka iz vojske na poziv ravnatelja Nikole Vončine režirao sam u PIK-u svoju prvu profesionalnu predstavu „Zriniadu.“ Za vrijeme tog zajedničkog posla, Praljak je postavljao svjetlo, a ja režirao, između nas se razvilo dugotrajno profesionalno i ljudsko prijateljstvo - Praljak je sa mnom surađivao na „Tornju“ u ZKM-u da bi kasnije jedan drugom pomagali kao pomoćnici režije (ja Praljku u televizijskoj seriji za djecu „Blesan i tulipan“ po scenariju Gorana Babića za TV Zagreb; Praljak meni u televizijskom filmu „Crvena Kraljica“ Radoslava Pavića za TV Novi Sad i igranom filmu „Školjka šumi“ po noveli Slobodana Novaka ). Kao studentski rad na Akademiji Praljak je snimio turoban film o životu radnice koja je radila na teškom stroju za prešanje. To je bila najava njegovog zanimanja za ozbiljne socijalne teme i smiono filmsko otkrivanje stvarnog života u doba socijalizma. Dokumentarni film „Smrt psa“ nastavak je tog snažnog zanimanja za istinu o socijalizmu, naznaka njegovog budućeg strastvenog umjetničkog, društvenog i političkog djelovanja. I meni je pomogao pri odabiru teme za dokumentarni film o najamnim građevinskim radnicima koji su se okupljali na ledini u Dubravi. Bobiša je na Akademiju donio duh pobune, bio je buntovan, glasan, pun energije i nezadovoljstva što ga je uvuklo u samo središte nemira šezdesetiosme i sedamdesetiprve. To su zapazili i profesori pa me jedan od njih, Božidar Vilić, „prijateljski“ upozorio da ne prijateljujem s tim „divljim“ Hercegovcem, jer je potpuna moja suprotnost, student neobičnog ponašanja i dvojbenog kazališnog dara. Nisam poslušao profesora i nastavio sam prijateljevati s Bobišom. Nekoliko godina kasnije Praljak se drsko kandidirao za mjesto urednice Dramskog programa TV Zagreb nasuprot tada moćnoj Palmi Katalinić. Već sam taj čin sablaznio je mnoge, bio je to znak nepoštivanja nevidljive, ali prisutne kadrovske strukture u kulturi nad kojom je bdio Savez komunista. Nije prošao, ali su mu zapamtili tu drskost koja mu je odmagala u redateljskoj karijeri. O tome je svjedočio i Abdulah Sidran u svezi Praljkovog angažmana za TV Sarajevo. O tome malo kasnije.

Za vrijeme studija na AkiF-u nakon diplomiranja na prva dva fakulteta počeo je režirati u kazalištu. U „Mostarskom teatru mladih“, MTM, režirao je komad Bertolda Brechta „Čovjek je

čovjek“ u kojem su kao mladi glumci debitirali danas poznati prvak drame HNK Dragan Despot i filmski glumac i redatelj Dejan Ačimović. Sljedeći projekti su bili komadi Jevgenija Švarca „Zmaj“ i J. C. Grumbera “Dreyfusova afera“ 1979.(neprovjereni podatak)

Na Akademiji u klasi profesora Tomislava Durbešića vodio je mlade glumce pri radu na Držičevoj komediji „Novela od stanca“ koja je nakon ispita izvedena i na Dubrovačkim ljetnim igrama. Praljka je 1980. „Novelu od stanca“ adaptirao i snimio kao televizijsku dramu za TV Zagreb.

Nakon tri predstave u Mostaru Teatar ITD je prihvatio Praljkovu zamisao dramatizacije i režije predstave po romanu Anthony Burgessa „Paklena naranča“. „Kultni roman, distopijska satira i film o brutalnosti „nove mladeži“ – „petnaestogodišnji Alex dane provodi u školi, a kad se spusti noć sa svojom bandom kreće u pljačke, premlaćivanja i silovanja bespomoćnih – uz to uživa u klasičnoj glazbi. Uhvaćen, dospijeva u zatvor gdje mu se nudi sloboda ako se podvrgne novom znanstvenom postupku za liječenje nasilnih sklonosti. Ni ne sluteći što sve može izgubiti, Alex pristaje“. Daroviti mladi glumac Božidar Alić u toj “kultnoj predstavi” igrao je Alexa. Anthony Burgess “Paklena naranča”, premijera: 22.01.1981. adaptacija romana i režija: Slobodan Praljak. Scenograf: Stjepan Gračan. Kostimografkinja Diana Sokolić. Uz Božidara Alića igrali su Dragan Despot, Milan Plečaš, Ljubo Zečević, Adam Vedernjak, Franjo Jurčec, Darko Janeš, Žarko Savić, Slavko Juraga, Rajko Bundalo, Eta Bortolazzi i Nataša Maričić

Slijedila je dramatizacija i režija najvažnijeg romana britanskog književnika Artura Koestlera “Pomračenje u podne”. Taj roman je jedan od rijetkih književnih djela koji je do kraja razobličio zločinačku narav komunizma. “Središnji je lik komunistički rukovodilac Nikolaj Rubašev optužen za kontrarevoluciju. Kroz četiri dijela romana (prva dva čine preslušavanje Rubaševa kod suborca Ivanova, treći preslušavanje kod "novokomponiranog" revolucionara Gletkina i četvrti Rubaševljevo (lažno) priznanje na suđenju zbog "služenja Partiji " do kraja"). Ključna je introspekcija glavnog lika i analiza osobne i vladajuće doktrine”.

Dramatizator romana i redatelj Slobodan Praljak, scena Stjepan Gračan, kostimi Maja Galaso. Igrali su Kruno Šarić, Zvonko

Torjanac, Izet Hajdarhodžić, Ratko Buljan, Žarko Savić, Pero Juričić, Marija Sekelez i Slobodan Milovanović.

Treći Praljkov kazališni projekt 1983. u Teatru ITD bila je „komedija o ljubavi kapetana Nikole Ivulića “.” Komedija nepoznatog makarskog autora iz 18. stoljeća poznata i pod naslovom „Buzdovan“ („Buzdo“) “vrhunska je komedija 18. stoljeća koja može stati uz bok najboljih predgoldonijevskih komedija tog vremena. Zbog bavljenja antropologijom i seksualnošću na vrlo opscen, rabelaisovski način, čini se gotovo nevjerojatnim da ju je napisao fra Kleme Grubišić kojem se, inače, pripisuje. Praizvedena je sedamdesetih godina u beogradskom kazalištu Atelje 212 gdje se na repertoaru zadržala više od desetljeća, dok je hrvatsku kazališnu praizvedbu doživjela na Splitskom ljetu 1998 u režiji Paola Magellia”(?!). Taj podatak nije točan. Slobodan Praljak je prvi 1983. u hrvatskom profesionalnom kazalištu praizveo “komediju “Buzdo”. Scenu i kostime je kreirao Zlatko Bourek, igrali su Rajko Bundalo, Pero Juričić, Ivica Zadro, Miljenka Androić Vlajki, Žarko Savić i Željko Mavrović.

Slijede dvije predstave, kazivanje poezije i proznih dijelova A.G.Matoša „Dragi naši suvremenici“ 1984. te recital poezije A.B.Šimića „Otmjenost jedne usamljenosti“ autora Stjepana Šešelja 1985. Postavio je u „Dramskom kazalištu Gavella“. Praljak je tu dramaturg i redatelj, a glumci su Božidar Boban i Zlatko Vitez. Obje predstave, posebice ona po Matošu, nosila su u sebi najavu neke nove snage, nekog novog „hrvatskog proljeća“. U tumačenjima Zlatka Viteza i Božidara Bobanova Matoševi i Šimićeve stihovi bili su anticipacija buđenja i snaženja hrvatske nacionalne svijesti i predznak događaja devedesetih. U snagu i ubojitost tih recitala Praljak je unio svu svoju umjetničku i ljudsku snagu, osjećanje i neustrašivost. Kazališna kritičarka, teatrolog Sanja Nikčević postavljajući pitanja Slobodanu Praljku prije premijere ustvrdila je: „Prilikom uprizorenja Šimića, izmjenjivali ste „blokove“ poezije i polemičkih tekstova stvarajući predstavu u kojoj je tišina, jedan miran ritam, bitan komunikacijski element“. Praljkov odgovor je bio: „Poezija je stvar tišine, sobnog mira. Osobito ova Šimićeve, specijalnog ritma koji traži proživljavanje svake riječi. Tako je nemoguće tražiti od publike da u jednu večer doživi, prihvati na

jednoj dubljoj razini od puke informiranosti, više od desetak pjesama. Odatle taj dio polemika. Da malo opusti koncentracija neophodna za Šimićevu poeziju, ujedno da tim polemikama pokažemo problem tog vremena, stil. One nam, uz to, tako jasno pokazuju da se neki problemi, jezični, nacionalni, kulturni, nisu baš mnogo promijenili od onoga vremena“. (Večernji list, 24. prosinca 1985.)

U Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku u sezoni 1979./1980. režirao je Brešanovu komediju „Smrt predsjednika kućnog savjeta“. Za Televiziju Zagreb po scenariju Gorana Babića, režirao je seriju za djecu „Blesan i tulipan“ „veselu, ludičnu farsu, punu imaginacije i duhovitosti, šala i zbilje. Ime junaka Blesana sugerira simboličnost i višeznačnost ove mudre dječje serije u kojoj se ne ne podcjenjuju djeca“.

Za Praljkov prvi televizijski film “Jegulje putuju u Sargasko more” scenarij je napisao Abdulah Sidran, Praljkov gimnazijski prijatelj, kojeg je nakon toga otkrio redatelj Emir Kusturica i s njim postigao ogroman uspjeh sa svoja dva filmska prvijenca “Sjećaj li se Dolly Bell” i “Otac na službenom putu”. Praljak ga je, otkriva Sidran, natjerao da napiše svoj prvi filmski scenarij: “Da ne bijaše Praljkove tvrdoglavosti, ja u filmadžije ne bih nikad ni privirio. A da u filmadžije nisam privirio, nikad pristojnog dinara ne bih omirisao. Pa kako ne biti zahvalan? Praljkove zasluge što sam ja to napisao bile su tolike da režiju nisam mogao dati ni mladom genijalcu što se, kao stipendist Televizije Sarajevo, tek vratio iz Praga – Emiru Kusturici. Znalo se da je iznimno darovit, ali ja tekst nisam mogao dati nikome drugom nego onome tko me je natjerao da ga napišem. Možda je anakrono, ali takvo bijaše moje shvaćanje morala. Izgubili smo skoro dvije godine natežući se: ja ne dam teksta, oni neće Praljka. A tekst je bio predobar, te oni na kraju popustili. Nazvao me direktor, Rade Budalica: “Zovi onog svog iz Zagreba!” U tv filmu “Jegulje putuju u Sargasko more” glumili su Ines Fančović, Zdenko Jelčić, Franjo Majetić, Zijah Sokolović, Ante Vican.

Koscenaristi za igrani film ‘Povratak Katarine Kožul’ su Abdulah Sidran i Slobodan Praljak. To je “film o sudbini žene čiji muž gastarbajter izvrši samoubojstvo skokom s kuće, dok glavni ženski



lik ne može pronaći izlaz iz težine života i ubija sebe i dijete. To je sumoran film pun smrti, sprovoda, abortusa, nestajanja”. Da bi uopće snimio “Povratak Katarine Kožul’ Slobodan Praljak je založio kuću, što je i onda, kao i danas, bio hrabar i rijedak čin. Ekipu su mu činili glumci Alma Prica, Fabijan Šovagović, Mustafa Nadarević, glazbu je skladao Arsen Dedić, scenografiju potpisuje slikar Ratko Janjić-Jobo.

Dokumentarnim filmovima “Sandžak- Novi Pazar” i “Duhan”, snimatelj Živko Krstičević, oba snimljena 1990. Praljak je ponovno pokazao svoju osjetljivost za goruće društvene i političke teme. Nestrpljivost, strast i nemirenje sa strjelovitim političkim događajima početkom devedesetih odveli su ga u rat i udaljili od umjetnosti – kazališta i filma.

Popis kazališnih predstava, filmskog i televizijskog stvaranja redatelja Slobodana Praljka

Kazalište

Mostar

Mostarsko kazalište mladih

Bertold Brecht „Čovjek je čovjek“

Jevgenij Švarc „Zmaj“ 1976.

J.C.Grumber “Deyfusova afera“ 1979. (neprovjereni podatak),

Zagreb

Teatar ITD Anthony Burgess „Paklena naranča“ 1981.

Arthur Koestler „Pomračenje u podne“ 1983.

Kleme Grubišić „ Buzdovan“ 1983.

Zagrebačko dramsko kazalište

Antun Gustav Matoš „Dragi naši suvremenici“, adaptacija i režija Slobodan Praljak 1984.

Božidar Boban i Zlatko Vitez

A.B.Šimić „Otmjenost jedne usamljenosti“ 1985.

recital, autor Stjepan Šešelj

Božidar Boban i Zlatko Vitez

Osijek

Hrvatsko narodno kazalište

Ivo Brešan „Smrt predsjednika kućnog savjeta“  
1979./1980.

TV Tv serija „Blesan i tulipan“ scenarij Goran Babić,  
TV Zagreb

„Jegulje putuju u Sargasko more“ 1979. (TV film),  
scenarist Abdulah Sidran, TV Sarajevo

Tv drama Marin Držić“Novela od stanca“ 1980. TV  
Zagreb

Film „Smrt psa“ 1980. Dokumentarni film, TV Zagreb  
„Povratak Katarine Kožul“ 1989. Koscenarist s  
Abdulahom Sidranom

„Sandžak – Novi Pazar“ 1990. Dokumentarni film,  
TV Zagreb

„Duhan“ 1990. Dokumentarni film, TV Zagreb  
Polovicom osamdesetih Slobodan Praljak osnovao je umjetničku  
udrugu „Oktavijan“, ona je bila koproducent filmaova Slobodana  
Praljka „Povratak Katarine Kožul“ i filma „Školjka šumi“ po noveli  
Slobodana Novaka u mojoj režiji. Praljkovom privatnom kamerom  
snimljeni su dokumentarni snimci s Banije iz početka Domovinskog  
rata, snimatelj je bio poginuli hrvatski snimatelj Živko Krstičević.  
Držao sam da je važno obznaniti sve što je redatelj Slobodan Praljak  
radio kao umjetnik kako bi se i drugi uvjerali u njegovu darovitost,  
društveni i politički senzibilitet, angažman i osebujan stil. Njegov  
fizički nestanak, njegovo sebedarje, ogroman je gubitak za hrvatski  
narod, ali i za hrvatsko kazalište i film.

Zagreb, 21. Ožujka 2019.

Miroslav Međimorec

## REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020.

### SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN

Vjerojatno sam već više puta spomenuo bliskost mojih i promišljanja Stjepana Tuđmana. To i ne čudi jer se radi o jednom tuđmanisti i sinu čovjeka koji je stvorio današnju Hrvatsku s kojim je on i stvarao HDZ. I dok se mnogi iščuđavaju premoćnom pobjedom HDZ nad SDP-om Štefu to ništa nije čudno.

Već sam u tekstu *TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?* spomenuo njegovu tvrdnju:

*Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!*

Nema dvojbe da i među glasačima SDP-a ima puno onih koji su svjesni toga što tvrdi Stjepan. S druge strane mnogo je onih državotvornih Hrvata koji nisu svjesni ponizne poslušnosti Plenkovića u odnosu na Pupovca. Pri tome uopće nije važno ili je možda i gore ako to od njega traže svjetski moćnici koje on bespogovorno sluša. Već sam pisao kako sam na ispraćaju velikog Božidara Alića na Krematoriju razgovarao sa dva državotvorna Hrvata kojima je veći problem bio Škoro nego Pupovac. Zamolio sam ih da mi „za lijek mojoj duši“ daju bar jedno ideološku odluku koju je Plenković donio a da mu to prije toga preko medija nije naredio Pupovac. Moja duša je ostala bez tog toliko mi važnog lijeka! O mom lijeku nije puno mislio ni veliki Hrvoje Hitrec koji u svom komentaru izbora kaže:

*Pupovac je sada u više nego komfornoj situaciji, oba njegova mentora ostadoše na vlasti i proslava 27. srpnja bit će veličanstvena, okretat će se janjci na ražnju kao hrvatski svećenici 1941.*

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/34555-h-hitrec-govorim-o-mogucij-uskoj-suradnji-hdz-a-domovinskog-pokreta-i-mosta.html>

Zašto?

Po struci znam da nije mentor onaj koji radi ono što mu student naredi. Može biti samo obratno, zar ne?

Nije mi pomogao ni moj veliki prijatelj Josip Jović koji svoj komentar završava ovako:

*Andrej Plenković sada sastavlja svoju novu vladu. Sastavit će je uz potporu predstavnika nacionalnih manjina. No kako ti manjinski predstavnici nemaju puni demokratski legitimitet, jer su praktički izabrani prije izbora, ostaje upitno hoće li onda i sama Vlada imati demokratski legitimitet?*

<https://www.hkv.hr/vijesti/politika/34565-jovic-i-borovcak-o-rezultatima-izbora-za-hrvatski-sabor.html>

Zašto?

Pa zbilja mi nije jasno postavljanje pitanja legitimiteta kada se zna tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije, zar ne?

S druge strane u komentaru koji je u istom članku Damir Borovčak mi ne uskraćuje tako važan lijek pa kaže: *Zaključno, tresla se brda, rodili se ponovno Plenki i Pupi.*

Teško se složiti i sa „sugestijom“ Mladena Pavkovića iz naslova njegovog komentara:

**ČEKA SE JOŠ DA POPULARNI PUPI POSTANE MINISTAR**

**BRANITELJA** <http://www.tjedno.hr/ceka-se-jos-da-popularni-pupi-postane-ministar-branitelja-i-to-pitanje-bit-ce-rijeseno/>

Zašto?

Iz istog razloga. Zašto bi bio SAMO ministar netko tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije!

Moram priznati da me je iznenadio dragi prijatelj Zvonimir Hodak. On koji je davno govorio o ljevičarkom HDZ-u ipak se nadao da je HDZ nekakav desni centar:

*Plenković je obrisao pod s Berom, a na neki način i s njegovim Titom iako mu to nije bio cilj. Renata Raič je na fejsu zašezeknuta: "Prva izlazna anketa: Ovaj narod je bolestan ili su ovi izbori teška namještaljka". Slažem se s našom Renatom. Čim je Bero bez šalabahtera bubnuo "Tito" svima je bilo jasno da Bero dobiva - po*

*nosu! HDZ, 62 +3 iz dijaspore, Retard 41, Škoro 15, MOST 9...itd. Zna se čemu sam se nadao i što sam pisao, ali bojim se da sam ostao na tankom ledu. Želio sam jednu jaku desnu opciju na čelu s HDZ-om i Škorom. Sada, nakon što je SDP kao Titanic tresnuo u gornji dio sante leda, na vidiku se nazire ista trulež kao i do sada. Plenković može birati s kim će u koaliciju. To sad ne mora biti Škoro. Može nas opet "razveseliti" s Pupijem, Štromarom, Radinom, Kajtzijem, manjincima.*

<https://direktno.hr/kolumne/na-izborima-se-iskristalizirao-lex-bero-a-skorin-tajnik-umjesto-uvjetovanja-plenkovicu-bolje-da-je-dao-pravu-poziciju-vidovic-kristo-199784/>

A Stjepan mi samo nastavlja ono što je rekao u „Bujici“, tj. upozorava da i među glasačima SDP ima puno inteligentnih ljudi koji su uvidjeli koliko im nije pametno biti uz ono krilo KPJ koji predvodi zagovornik jednog od najvećih zločinaca u povijesti JB Tita, već je mnogo bolje biti uz onoga koji predvodi drugo krilo KPJ, a u spomenutom tekstu sam već upozorio kako je Plenković prihvatio savjete Slavka Goldsteina kako se treba odreći Tita, a braniti „antifašizam“ koji i Trump naziva crvenim fašizmom.

Da je to tako Stjepan me upozorava na činjenicu da su ankete davale i jednom i drugom krilu Partije, dakle i HDZ-u i SDP-u onoliki broj glasova koliko su one i dobile.

Samo je Bernardićevo svrstavanje u desetog svjetskog zločinca učinila da mnogi SDP-ovci glasuju za vođu drugog krila Partije. Glasovi nisu izgubljeni - ostaju u kući, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22231-sjajan-komentar-izbornih-rezultata-dao-je-stjepan-tudman>

**DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.**

## **UVODNI TEKST**

### **PISMO DR. SC. MATU ARTUKOVIĆU**

Dragi Mato,

Hvala Ti na e-mailu o mojoj knjizi o Marijačiću koja je danas i najavljena na portalu\_

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23779-knjiga-o-ivici-marijacicu>

Zapravo sličan e-mail si mi poslao i u svezi s knjigom o Josipu Joviću. To mi pokazuje da je dobro što sam ih napisao.

Zapravo to je samo nastavak priče o Pečarićevoj Hrvatskoj.

Kao što znaš profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je još 05. 12. 2014. u Mostaru govoreći o mojim knjigama istaknuo kako četiri stupa moje Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Često sam citirao Tokićevo mišljenje i dodao bih kako su te četiri osobe one koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države.

Kao što se vidi iz najave moje knjige to se itekako odnosi i na Jovića i Marijačića. Zapravo bih i njih i mnoge druge svrstao uz Thompsona. Naime moj komentar je za taj stup bio: *Thompson je sigurno najnapadaniji među Hrvatima kojima je Bog dao neki talent i koji ga koriste za dobrobit svoga naroda.*

Tvoj komentar o odnosu naših ljudi prema takvim pojedincima objašnjava i zašto sam odlučio ići sa serijom knjiga o tim znamenitim Hrvatima. Kako su mnogi od njih bili i moji prijatelji pisao sam puno

i o njima, citirao i prenosio cijele njihove tekstove, pa nije teško napisati knjige i o njima, a ne samo u četiri stupa moje Hrvatske.

U situaciji kada domoljubi imaju problema zato što su domoljubi čini mi se da i malo hvala kakvo je ovo moje njima drago.

Na primjer najnovija kolumna velikog hrvatskog kolumniste Zvonimira Hodaka završava najavom takve moje knjige o njemu:

*P.S. Iznenadio me ovih dana akademik **Josip Pečarić** poslavši mi fragmente svoje nove knjige. Tema su moje kolumne u knjigama "Lijevom našom" i "I dalje Lijevom našom". Pišem ih evo već deset godina. Moje paunovo perje se malo diglo pa i vama, dragi čitatelji, javljam...*

<https://direktno.hr/kolumne/sto-bi-tek-trump-sve-postigao-da-je-intelektualno-kapacitiran-kao-mesic-ili-biden-213397/>

U tisku je i knjiga o Mladenu Pavkoviću, a bit će i o nekim drugim kolumnistima. Oni danas imaju tešku ulogu jer živimo u svijetu u kome se ostvaruje stara želja o svjetskoj nad-vladu. U vrijeme kada se o tome promišljalo mediji nisu bili tako moćni kao danas pa su *dozvoljavali postojanje niskonakladnih tiskovina koji se protive stvaranju nad-države*. Strašno je živjeti u svijetu gdje je ogromnoj većini tzv. intelektualaca normalno da u podijeljenom svijetu ogromna većina medija je u rukama ovih koji žele apsolutnu vlast. To što ovi teže, ne sugerira im da tu nešto nije u redu. Njima je normalno ono o čemu govori Hodak u svojoj kolumni:

*Donald se u Bijeloj kući obratio javnosti i počeo iznositi svoje stavove. Tri vodeće američke TV kuće, NBC, ABC i CBS, koje zajedno imaju 22 milijuna gledatelja, jednostavno su u maniri druga **Staljina** ili **Mao Ce Tunga** prekinule prijenos uz obrazloženje kako Predsjednik iznosi dezinformacije. "Slatko", omaklo se Staljinu kroz oblake dok je to gledao.*

Da, spominjem nad-državu mada se to danas naziva globalizam, a jučer komunizam. Izvršni kolumnist Borislav Ristić piše o *neprirodnom savezu* starih komunista i zapadnih liberala i kaže: ... *mnogi su ljudi u poskomunističkim zemljama doživjeli razočaranje ideologijom globalizma, jer su vidjeli kako umjesto koristi za vlastitu zemlju, ona korist daje samo njihovim koruptivnim elitama.*

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23747-vraca-li-se-globalizam-s-bidenom-na-velika-vrata>

A zapravo radi se o dva načina izvedbe istoga, pa Hodak s pravom govori o *maniri druga Staljina ili Mao Ce Tunga*.

To se i jedino može provesti ako se osigura jednodumlje u medijima, zar ne?

Što se mene tiče dobro je da još uvijek postoje portali na kojima se ovakve knjige mogu objaviti. Nekome se mogu svidjeti i tiskati ih. Tako mi iz udruge „Bijeli put“ javljaju da će tiskati moju knjigu o prof. Langu koja je dana također na portalu dragovoljac.com.

Na kraju doista su me obradovale Tvoje riječi povodom moje knjige „Revizionisti u HAZU“ ne samo što je Predsjednik Tuđman prvi stup moje Hrvatske, već što se radi o riječima jednog tako sjajnog povjesničara kao što si Ti:

*Od srca čestitam na knjizi "Revizionisti u HAZU". Iz Tvoje knjige, koju smo promovirali i u Brodu, Srpski mit o Jasenovcu, naučio sam puno toga o logoru u Jasenovcu. Ona me je prva potaknula da razmišljam o lažima na kojima počiva službena komunistika interpretacija o tom logoru, o zločinačkoj misiji toga mita, o sramoti cjelokupne hrvatske historiografije i povjesničara kad je taj mit u pitanju.*

Pozz

Josip

PS. Kad već spominjemo treći stup moje Hrvatske spomenut ću da bili smo potpisnici i pisma HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA još 2008., pa OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH i PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A (2015.)

Branili smo i Josipa Šimunića: OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH (2015.), a iste godine potpisali i OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU .

A još 2011. godine smo bili potpisnici APELA HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA! A potpisali smo i



NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI, (2009.)  
OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A,  
(2009.)  
NEOPOZIVA OSTAVKA GORANA RADMANA, OSTALIH  
UREDNIKA HTV-A I DUKE (2013.)

\*

**NAPOMENA:** Knjige *Srpski mit o Jasenovcu 1. i 2.* predstavili smo u Slavonskom Brodu dr. Artuković i ja, a zajedno s mojim koautorom akademikom Dubravkom Jelčićem knjige: D. Jelčić i J. Pečarić, *Tuđmanove tri sekunde*, Zagreb, 2004. D. Jelčić i J. Pečarić, *Književnik Mile Budak sada i ovdje*, Zagreb, 2005.

U ovoj knjizi ima i niz drugih otvorenih pisama koje je potpisao dr. sc. Mato Artuković. Spomenimo još neka:  
HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O  
GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM  
PROSVJEDNO PISMO  
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA  
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET  
REPUBLIKE HRVATSKE  
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM  
GENERALIMA! ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE  
HRVATSKE  
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!  
POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA  
OTVORENO PISMO (Tomca i Pečarića)

**Naslov:**Re: KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

**Datum:**Mon, 9 Nov 2020 22:26:33 +0100

**Šalje:**Mato Artuković <artukovic.mato@gmail.com>

**Prima:**Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,  
hvala Ti na knjizi o Ivici Marijačiću. Takav borac zaslužuje posebnu pažnju. Da je više sreće, pameti i poštenja, ne bi bio usamljen u borbi koju vodi. Sada vidiš zašto je Starčević napisao: "Kad bi mi rekli,

vidiš ovu čašu vode, ispij tu čašu i hrvatski narod bit će slobodan, ja ne bih ispio ni tu čašu." Ili: "Kad bi mi rekli samo pogledaj hrvatski narod i bit će slobodan, ja ga ne bih ni toga pogledao udostojao." Možda nije točan citat, ali je lako naći. Misao je sigurno točna.

Mir i svako dobro.

Mato

Brod, 9.11.20.

pon, 9. stu 2020. u 21:09 Josip Pecaric <[pecaric@element.hr](mailto:pecaric@element.hr)> napisao je:

**Naslov:**KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

**Datum:**Mon, 9 Nov 2020 21:06:47 +0100

**Šalje:**Josip Pecaric <[pecaric@element.hr](mailto:pecaric@element.hr)>

### KNJIGA O IVICI MARIJAČIĆU

Teško je hrvatskim novinama u RH. Rijetke su ali su kost u grlu onima koji ne vole RH.

Prvo takav napad bio je na „Hrvatsko slovo“ još u vrijeme HRVATSKOG predsjednika akademika Franje Tuđmana. Glavni urednik moj dragi prijatelj veliki hrvatski književnik Dubravko Horvatić je podnio ostavku kada je čuo da to od njega traži Predsjednik Tuđman. Horvatić mi je kasnije ispričao kako ga je Predsjednik, kada se kasnije sreo s njim, upitao zašto je dao ostavku u Slovu. Kako li to podsjeća na ono Čosićevo: *Srbima je laž najviše pomogla u povijesti*. Očito i njihovim slugama, zar ne?

Poslije toga na red je došla „Slobodna Dalmacija“ i njen glavni urednik Josip Jović (i niz kolumnista). Čistka u toj doista slobodnoj Slobodnoj Dalmaciji napravljena je na zahtjev tadašnjeg detuđmanizatora Hrvatske tj. tadašnjeg Predsjednik RH Stipa Mesića.

Danas više nije u glavnoj ulozi napadača na HRVATSKE novine Predsjednik RH. To je, kao što znamo, Predsjednik Vlade RH Andrej Plenković. Meta napada Predsjednika Vlade je HRVATSKI TJEDNIK.

Josipu Joviću, uredniku one Slobodne Dalmacije, sam posvetio knjigu koju je nedavno objavio Portal [narod.hr](http://narod.hr).

Logično je da sličnu knjigu zaslužuje i Ivica Marijačić, glavni urednik Hrvatskog tjednika.

Evo i te knjige (IVICA MARIJAČIĆ) također na portalu [dragovoljac.com](http://dragovoljac.com):

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijacic.pdf>

Josip Pečarić

## ĐURO VIDMAROVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

### UVOD

Nedavno sam pišući o svom prijatelju velikom hrvatskom redatelju i domoljubu Krsti Papiću napisao:

„Kada smo se sreli na Jelačić placu upitao me: *Zašto me vi iz Bokeljske mornarice ne zovete?*“

I samo učlanjenje bilo je neobično. Kada smo išli na sastanak s kardinalom Kuharićem pozvao sam i njega i učlanili smo ga ispred Katedrale I s Predsjednikom prof. dr. sc. Zvonimirom Janovićem, podpredsjednikom dr. sc. Deajanom Škanatom otišli smo kod našeg kardinala. Kardinalu je bilo drago što je i Krsto s nama, ali meni je bilo simpatično kada je Krsto odgovorio kako se formalno tek tada učlanio u Bratovštinu.“

A zapravo taj sastanak s našim kardinalom bio je posljedica emisije na HTV-u o Bokeljskim Hrvatima u kojoj su gosti bili prof. Vidmarović, predsjednik Bratovštine prof. dr. sc. Zvonimir Janović, don Branko Sbutega i ja. Od tada je prof. Vidmarović u svom radu posvećivao puno vremena i. Bokeljskim Hrvatima mada to nije zabilježeno u njegovoj biografiji na stranicama DHK-a:

*Đuro Vidmarović, književni kritičar, pjesnik, prevoditelj, povjesnik i diplomat, rođen je 1. travnja 1947. u Piljenicama, općina Lipovljani, Županija Sisačko-moslavačka. U Kutini završava osnovnu školu i gimnaziju, a studij povijesti i filozofije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na Fakultetu za sociologiju i novinarstvo Univerziteta u Ljubljani stječe magistarsku podobnost.*

*Od 1970. do 1990. radio kao srednjoškolski profesor.*

*Godine 1990. izabran za zastupnika u Sabor Republike Hrvatske. Na toj dužnosti ostaje dva mandata.*

*Od 1995-1999. izvanredni i opunomoćeni veleposlanik RH u Ukrajini.*

*Godine 1995. Predsjednik Republike dodjeljuje mu Red kneza Branimira i orden Domovinske zahvalnosti.*

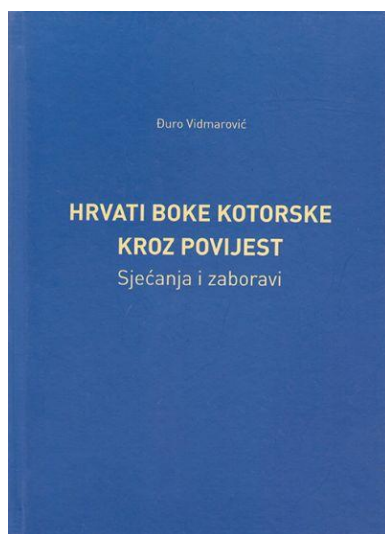
*Godine 2002. dragovoljno se povlači iz diplomacije i odlazi u mirovinu. Stanuje u Zagrebu.*

*Od 1972. bavi se književnim radom, te proučavanjem povijesti i književne baštine hrvatskih narodnih manjina u susjednim zemljama. O tome je objavio više stotina prikaza, članaka i studija u Hrvatskoj, Sloveniji, Srbiji, Mađarskoj, Austriji i Izraelu.*

*Prevodi s ukrajinskog, ruskog i slovenskog jezika.*

*Stihovi su mu uvršteni u antologiju "Duša duše Hrvatske" (Mostar, 1988), Nevena Jurice i Božidara Petrača, «Hrvatske marijanske pjesme», Zdravka Kordića (Široki Brijeg, 2006.) te ukrajinsko-hrvatsku antologiju hrvatskog pjesništva "Čudo prvoga", Leonida Talalaja (Kijev, 1999). Uvršten u Zavičajnu čitanku «Istine srca», mr. Duška Lončara (Novska, 2005.)*

<http://dhk.hr/clanovi-drustva/detaljnije/duro-vidmarovic>



Zato u Prilozima dajemo tekst Davora Dijanovića *Duro Vidmarović*  
**HRVATI BOKE KOTORSKE KROZ POVIJEST**

***SJEĆANJA I ZABORAVI***

·  
S druge strane bili smo potpisnici i niza otvoreni pisama:  
O MILI BUDAKU, OPET / DESET ČINJENICA I DESET  
PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU  
PISMO THOMPSONU  
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA  
PERKOVIĆA THOMPSONA  
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI  
NE VJERUJTE ONIMA KOJI OBEČAVAJU HAAŠKU  
PRAVDU  
PISMO  
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA  
ZAHTJEV VLASTIMA REPUBLIKE HRVATSKE  
NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!  
POZIV HRVATSKIM GRAĐANIMA  
APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE  
MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!  
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET  
REPUBLIKE HRVATSKE  
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O  
HRVATIMA BIH  
PISMO HAZU  
OTVORENO  
PISMO POTPORE I DOMOVINSKE ZAHVALNOSTI  
BOŽIDARU ALIĆU  
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH  
REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM  
GENERALIMA!  
Zajedno smo djelovali i u Hrvatskom nacionalnom sudištu, a  
jednom išli i na Bleiburg-



*Dr. sc. Josip Stjepandić, akademik Josip Pečarić i Đuro Vidmarović, u naselju na ulazu u Bleiburško polje.*

U ovoj knjizi dajem tekstove iz mojih knjiga, a za jednu od njih  
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? Zagreb, 2019. on  
je napisao i Predgovor.

Akademik Josip Pečarić

## VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.

### UVOD

Čini mi se da je najbolje reći nešto o Vjekoslavu Krsniku dajući tekst najave da će on biti suradnik na portalu Hrvatski Glas Berlin:

VJEKOSLAV KRSNIK-NAŠ SURADNIK

Juni 22, 2012.

ŽIVA ISTINA - NOVA RUBRIKA NAŠEG SURADNIKA  
VJEKOSLAVA KRSNIKA

**Zagreb-Berlin/** Sretni su to trenuci u životu jednog portala ili bilo kojeg glasila. Oni trenuci koji pokazu kako vas drugi gledaju, čitaju, procjenjuju, cijene ....Oni trenuci dostatni da ohrabre, pomognu, daju vjetar u leđa, postanu poput bisera ...još jednog u nisci, našoj bisernoj (suradničkoj) ogrlici. U takve sretnne trenutke smještam i onaj kad na email adresi našeg Glasa, osvanu poruka **Vjekoslava Krsnika**. Eeeej ...velim, Vjekoslava Krsnika! Nije mi trebalo dugo, kako bi rekli neki naši suradnici ...da prorade klikeri ...te ostah zadivljena, zahvalna.

*Suradnja?* -veli poruka iz Zagreba? *Suradnja!* - odgovara hitno Berlin. A kako i ne bi. Iako u vrlo (vrlo, vrlo!) skraćenom životopisu i nema nekih godina, pa neću ni ja posebno “potezati” za njima, moram ipak reći ...i prije godine rođenja Vaše urednice, naš novi (duhom mladi) suradnik, Vjekoslav Krsnik, već je iskusio prve tvrde kore novinarskog kruha ...Pa dalje, puno dalje, više, sve do danas ...eto i do nas. Mi sretno raširili ruke u znak dobrodošlice.

Evo ukratko:





Vjekoslav Krsnik je veteran hrvatskog novinarstva. Već je više od pola stoljeća nazočan u tiskovnim i elektronskim medijima kao novinar i novinski analitičar. Bio je dopisnik Tanjuga u Australiji, a uoči raspada Jugoslavije vodeći komentator „Vjesnika“ koji je raskrinkavao Miloševićevu velikosrpsku politiku. Bio je suutemeljitelj i prvi glavni urednik HINE, s kojeg mjesta je 1991. godine smijenjen nakon 10 mjeseci. Otada je slobodni novinar. Pokrenuo je nekoliko tjednika – „Hrvatski internacionalni tjednik“, „Hrvatski i bošnjački tjednik“, za vrijeme sedmogodišnjeg boravka kao free lancer u New Yorku pokrenuo je prvo „American Croatian Newsletter“, a potom novine za američke Hrvate „Croatian American Times“. Posebno je ostao upamćen kao jedini novinar u tadašnjoj Jugoslaviji koji je 1984. godine branio „Hajdukovog“ igrača Vedrana Rožića kad je prešao u sydneyjsku „Croatiju“. Od 1995. do 2002. bio je prvi stalno akreditirani hrvatski novinar, i to o svom trošku, u Ujedinjenim narodima. Prije četiri godine izdao je

knjigu polemika s političarima i novinarima „Press karte na stol“. Još uvijek aktivan u posljednje doba bavi se političkim marketingom, a početkom ove godine pokrenuo je i vlastiti portal [www.zivaistina.info](http://www.zivaistina.info)...eto dragi čitatelji ...nadamo se dugo na Hrvatskom glasu Berlin, u rubrici ŽIVA ISTINA Vjekoslava Krsnika, čitati britke i zanimljive analize političke zbilje u Hrvata.  
Urednica

<https://hrvatskiglas-berlin.eu/?p=44643>

U ovoj knjizi dajem tekstove iz mojih knjiga koji govore o našoj suradnji, ali i o njegovoj ulozi u mom domoljubnom radu.

Ovdje ću spomenuti samo da je bio potpisnik niza otvorenih pisama koja su dana u mojim knjigama:

O MILI BUDAKU, OPET / DESET ČINJENICA I DESET  
PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA  
PERKOVIĆA THOMPSONA

TUĐMANOV REFERENDUM  
HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O  
GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE  
ZAHVALNOSTI BOŽIDARU ALIĆU

PISMO HAZU

ZA SLOBODU ISTRAŽIVANJA I SLOBODU  
PREDSTAVLJANJA REZULTATA ISTRAŽIVANJA

Vjekoslav Krsnik je predstavljao i neke moje knjige, pa u sklopu ovog Uvoda dajem i jedan njegov govor s nedavnog predavljanja moje knjige „Revizionisti u HAZU“.

## STJEPAN RAZUM U SLUŽBI ISTINE, ZAGREB, 2021.

### UVOD

Nedavno su dr. sc. Nikola Banić i prof. dr. sc. Neven Elezović u respektabilnom Q1 svjetskom znanstvenom časopisu objavili rad o metodi kojom su pokazali da je popis u JUSP Jasenovac neistinit. U svojim javnim nastupima dr. Banić je spomenuo dr. sc. Stjepana Razuma koji mu je prvi ukazao na velike nedostatke tog popisa:

*Sa Stjepanom sam prvi put u kontakt došao negdje u drugoj polovici 2015. godine i to putem elektroničke pošte. Uživo mi je ispričao svoja dodatna saznanja vezana za jasenovački popis i dao mi je uvid u tiskanu inačicu iz 2007. godine u kojoj je bilo moguće stanje prije mnogih promjena. Za Hrvatski tjednik smo zajedno radili na nekoliko članaka i još smo kasnije komentirali više stvari. Zbog Stjepanova rada sam se između ostaloga i uključio u stvari vezane za jasenovački popis jer je on javno ukazao na masovne nepravilnosti na mrežnom jasenovačkom popisu. Nakon toga me jedan prijatelj pitao mogu li ga preuzeti, to se učinilo u više navrata, našlo se puno neslaganja, vidjelo se i da se isti zapisi nalaze u popisa njemačkih logora i tako se rad nastavio i dalje.*

Zapravo zasluge dr. Razuma su izuzetno velike jer je on bio inicijator osnivanja Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, čiji sam član i ja, i bio mu prvim predsjednikom. A to je dovelo u konačnici i do znanstvenog dokaza velike laži u kojoj sudjeluje vlasti i Srbije i Hrvatske. Zato kao priloge ovom Uvodu dajem i ta dva rada dr. Razuma u kojima je koautor bio dr. Banić, kao i rad u kome je sam s prof. emeritusom dr. sc. Matkom Marušiće pisao o tom velikom znanstvenom otkriću dvojice hrvatskih znanstvenika.

Knjiga daje izbor tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje ili im je autor dr. Razum. Pri tome nije dan cijeli niz otvorenih pisama kojima je dr. Razum bio potpisnik:

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O  
GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

OTVORENO PISMO PROGRAMSKOM VIJEĆU HRT-A

PROSVJEDNO PISMO

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET

REPUBLIKE HRVATSKE

REFERENDUM POSLIJE PRESUDE HRVATSKIM

GENERALIMA!

NE U EU PRIJE SLOBODE HRVATSKIM GENERALIMA!

APEL HRVATSKOJ JAVNOSTI: SUPROTSTAVIMO SE

MEDIJSKIM MANIPULACIJAMA!

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O

HRVATIMA BIH

OTVORENO PISMO TOMISLAVU KARAMARKU, MILANU

KUJUNDŽIĆU, I ŽELJKI MARKIĆ

OTVORENO PISMO POTPORE I DOMOVINSKE

ZAHVALNOSTI

BOŽIDARU ALIĆU

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

PISMO HAZU

OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH

OTVORENO PISMO: PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA

NOBELOVU NAGRADU ZA MIR

PISMO PREDSJEDNICI AKADEMIKA PEČARIĆA I BISKUPA

KOŠIĆA

Ovaj Uvod završit ću sa životopisom dr. sc. Stjepana Razuma koji je dan u mojoj knjizi OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.:

Stjepan Razum rođen je 16. prosinca 1960. u Konščici, župa Sveti Martin pod Okićem, općina Samobor, kao treći od šestoro djece

svojih roditelja Mije i Dragice rođ. Šoić. Osnovnu školu polazi u Svetom Martinu pod Okićem (1967.-1975.). Kao pitomac Nadbiskupskoga dječjačkog sjemeništa u Zagrebu-Šalata polazi klasičnu gimnaziju u Interdijecezanskoj srednjoj školi za spremanje svećenika (1975.-1979.). Zbog onodobne školske politike na kraju svake godine polaže sve ispite, kao većina sjemeništara, na državno priznatim srednjim školama: prva dva razreda na XII. gimnaziji (ulica baruna Filipovića), a treći i četvrti na klasičnoj gimnaziji u Križanićevoj ulici. Ispit zrelosti položio je 1979. Kao pitomac Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu mudroslovlje i bogoslovlje uči na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu (1979.-1986.). Studij je prekinuo nakon prve godine zbog služenja vojnog roka u Svilanju i Šabcu, u Srbiji (1980.-1981.). Ljetne praznike provodi na dvomjesečnom radu u Belgiji (1982.) i Njemačkoj (1983., 1984.). Diplomirao je radnjom "Župna crkva Svetog Martin pod Okićem, povijesni prikaz". Svećenički red podijelio mu je nadbiskup Franjo Kuharić 29. lipnja 1986. u Zagrebu. U dušobrižništvu radi kao duhovni pomoćnik Danijelu Labašu u župi Sv. Blaža u Zagrebu-Deželićev (1986.-1989.).

Nastavlja studij u Rimu (1989.-1995.). Kao pitomac Papinskoga hrvatskog zavoda Sv. Jeronima polazi Fakultet crkvene povijesti na Papinskom grgurovskom sveučilištu (1989.-1995.). Ujedno polazi Školu za arhivistiku, diplomatiku i paleografiju pri Vatikanskom arhivu, najprije jednogodišnji, a potom dvogodišnji tečaj. Magisterij iz crkvene povijesti postigao je 15. lipnja 1992. Doktorsku radnju iz crkvene povijesti o biskupu Osvaldu Thuzu i o Zagrebačkoj biskupiji u njegovo vrijeme (Osvaldo Thuz de Szentlászló, vescovo di Zagabria, 1466-1499) obranio je 17. lipnja 1995. U ljetu 1995. vraća se u domovinu.

Od jeseni 1995. godine do danas zaposlen je u Hrvatskom državnom arhivu s radnim mjestom u Nadbiskupijskom arhivu u Zagrebu. Od 1996. godine voditelj je, odnosno pročelnik Nadbiskupijskoga arhiva. Radi kao arhivist-specijalist za starije arhivsko gradivo (1995.-2008.), zatim kao viši arhivist (2008.-2010.), te kao arhivski savjetnik (2010.-). Ujedno je znanstveni suradnik u Hrvatskome državnome arhivu (2002.-). Upisan je u

Popis znanstvenika i istraživača kod Ministarstva znanosti i tehnologije, odnosno Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, pod brojem 209493.

Tijekom četiri akademske godine predavač je na Odsjeku za informacijske znanosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (1997./98.-2000./01.). Predavao je “pomoćne povijesne znanosti”.

Bio je voditelj Vlatka Dolenčića kod izrade doktorskoga rada “Središnja biskupijska uprava u Đakovu” (2011.-2013.), koji je uspješno obranjen.

Član je više nevladinih udruga. Kao tajnik i kao urednik časopisa “Tkalčić” najviše radi unutar Društva za povjesnicu Zagrebačke nadbiskupije “Tkalčić” (1996-). Od 2009. godine član je Hrvatskoga književnog društva Sv. Jeronima, a od 2012. i njegov predsjednik. Godine 2014. izabran je za prvoga predsjednika novoosnovanog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

Član je Hrvatskoga arhivskog vijeća kod Ministarstva kulture, dosada već u pet razdoblja (1998.-2000., 2000.-2005., 2005.-2009., 2009.-2013., 2014.-). Također je član Povjerenstva HBK-a i BK BiH-a za hrvatski martirologij (2013. ). Konačno, ima čast biti članom Hrvatskoga nacionalnog etičkog sudišta (2015.).

Bavi se istraživanjem povijesti Zagrebačke nadbiskupije i suvremene povijesti hrvatskoga naroda XX. stoljeća. Radove objavljuje u časopisima: “Arhivski vjesnik”, “Fontes”, “Marulić”, “Tkalčić” i drugim, kao i u raznim novinama, od kojih najviše u “Glasu Koncila” i “Hrvatskom tjedniku”. Urednik je mnogih knjiga, te pisac ili priređivač 12 knjiga u izdanju Društva za povjesnicu Zagrebačke nadbiskupije “Tkalčić”.

Akademik Josip Pečarić

**„JA SAM POBJEDNIK“ / NIKOLA ŠTEDUL,  
ZAGREB, 2022.**

HRVATSKO ŽRTVOSLOVNO DRUŠTVO  
ISPRATILO NIKOLU ŠREDULA

Umro je Nikola Štedul (1937. – 2022.)

**UMRO JE GLASOVITI EMIGRANT NIKOLA  
ŠTEDUL: NAKON ŠTO JE PREŽIVIO  
ATENTAT UDBE U EDINBURGHU, VRATIO  
SE I UKLJUČIO U DOMOVINSKI RAT**

Hrvatski političar i politički emigrant **Nikola Štedul** umro je u utorak 15. ožujka 2022. godine u Zagrebu u 86. godini.

**Ispraćaj će biti održan u ponedjeljak 21. ožujka 2022. godine u 14:00 sati u Velikoj dvorani Krematorija na groblju Mirogoj u Zagrebu.**

Štedul je rođen u Rešetarevu pokraj Karlovca, 2. studenoga 1937., iselio se 1956. iz Hrvatske i živio u Australiji, Njemačkoj i Škotskoj, gdje je sudjelovao u radu hrvatske političke emigracije, navodi se u Hrvatskoj enciklopediji.

Diplomirao je političke znanosti na Sveučilištu u Dundeeju. Bio je čelnim čovjekom Hrvatskog državotvornog pokreta od 1981. godine. Poznat je kao jedan od rijetkih hrvatskih emigranata koji je preživio UDBIN atentat. Atentat na njega izvršen je 1988. godine u Škotskoj, u Kirkcaldyju.

Vratio se u Hrvatsku 1991. te se uključio u politički život i Domovinski rat.



*Nikola i Shiley Helen Štedul u društvu s Matom Gogićem*

Bio je marljiv pokretač i suradnik hrvatskih novina i periodike, a zajedno sa suprugom, Škotkinjom Shirley Helen Štedul, napisao je i objavio u Americi, na engleskom jeziku, roman o Bleiburgu i oružanoj borbi hrvatske gerile protiv jugoslavenske države, Križar ili Duh slobode, koji je 2013. objavljen i u Zagrebu, u prijevodu na hrvatski jezik, u izdanju Naklade Pavičić.

Godine 2021. Josip Pavičić objavio je knjigu „Nikola Štedul – U službi savjesti“ u kojoj Štedul, uz ino, iznosi niz nepoznatih detalja o atentatu na njega kao i o sporazumima i nesporazumima s hrvatskim političkim establishmentom nakon povratka u domovinu.

Godine 2016. tadašnja predsjednica Republike **Kolinda Grabar-Kitarović** odlikovala ga je Redom Stjepana Radića “za osobite i višegodišnje zasluge i stradanja u borbi za nacionalna i socijalna prava i razvitak hrvatskoga naroda”.

Pokojni Štedul se dosta bavio pitanjem tko je donosio odluke o likvidaciji emigranata.

Utvrдио je da je to bio Savjet za zaštitu ustavnog poretka Jugoslavije u kojem su bili najviši komunistički dužnosnici. Oni su donosili odluke, a njihove naloge provodila je UDBA.

Hrvatsko žrtvoslovno društvo izražava iskrenu sućut obitelji Štedul. Počivao u miru Božjem!



*Ante Beljo, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva  
Franjo Talan, dopredsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva*



*Zorica Gregurić, Nikola Štedul, prof. Zvonimir Šeparović i prof.  
Nikola Debelić*



*Novinar Petar Gelo iz Australije i Nikola Štedul – u pozadini  
fotografije fotograf Oskar Šarunić i prof. Zvonimir Šeparović*



*Božidar Alić sa sinom Ratimirom Mariom, Zorica Gregurić, Nikola i Shirley Helen Štedul*



*prof. Nikola Debelić, Nikola i Shirley Helen Štedul*



*Shirley Helen Štedul, Kazimir Mikašek Kazo, Nikola Štedul, prof.  
Nikola Debelić*



*Nikola Štedul, prof. Nevenka Nekić, prof. Zvonimir Šeparović, Ante Beljo, Mile Pešorda, prof. Josip Jurčević i Jadranka Lučić*

Tekst i fotografije: Jadranka Lučić



*Shirley Helen i Nikola Štedul i Zvonimir Hodak*



Nikola i Shirley Helen Štedul, Marko Ljubič, politički komentator,  
akademik Josip Pečarić i odvjetnik Zvonimir Hodak

Fotografije: Oskar Šarunić

<https://viktinologija.com.hr/wp/umro-je-nikola-stedul/>

## AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih

svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1694 citata: 24748, H-index: 55;

MathSciNet: publikacija: 1382, citata: 7257, H-index: 28;

Scopus: publikacija: 844, citata: 8436, H-index: 39;

WoS: publikacija: 843, citata: 7457, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao

jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

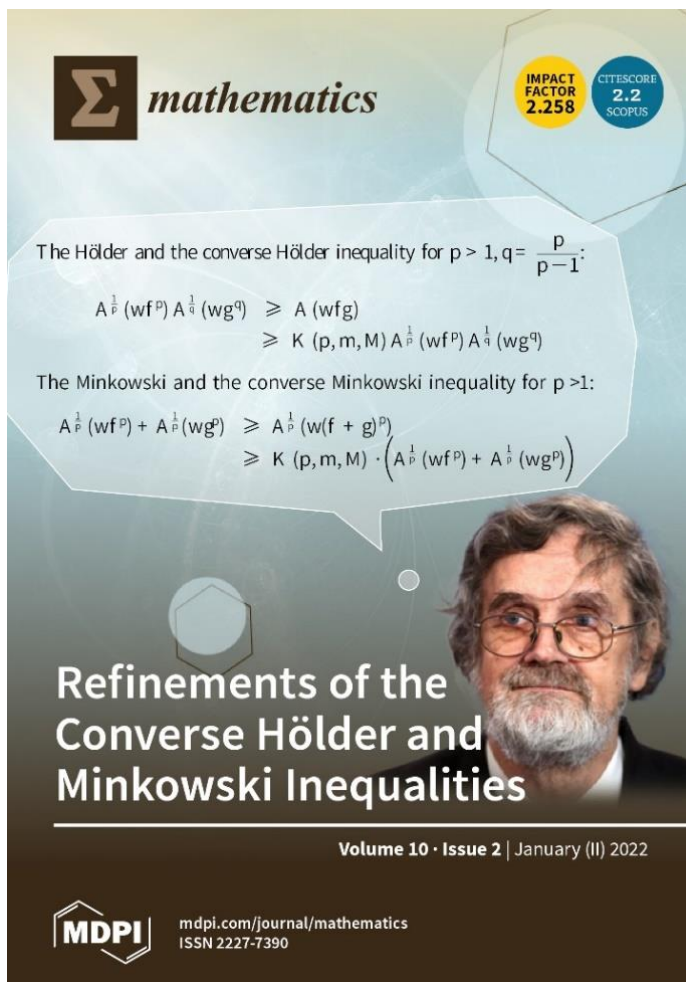
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.





**Σ mathematics**

IMPACT FACTOR 2.258  
CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for  $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$ :

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg) \geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for  $p > 1$ :

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \geq K(p, m, M) \cdot \left( A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

**Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities**

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

**MDPI** [mdpi.com/journal/mathematics](https://www.mdpi.com/journal/mathematics)  
ISSN 2227-7390

## Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanc

*Mathematics* 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 200 publicističkih knjiga.

6/12/2024.